

ABONNEMENTSPRIJS VOOR 3 MAANDEN:
Amsterdam.....f 7.50. Voor de overige Steden des Rijk's f 8.50.
Dagblad-Editie.....f 1.50. Afzonderlijke Couranten.....f 0.10.
Opzending kwartaal moet voldaan zijn uiterlijk op den 15den der 3de maand.

Donderdag 19 December.
UITGEVERS-DIRECTEUREN, GEBROEDERS DIEDERICKS.
Brief van Franco aan het Bureau Handelsblad.

PRIJS DER GEWONE ADVERTENTIËN:
Van een tot zeven regels, behalve de 35 c. zegelgeld.....f 1.75.
Iedere regel meer.....f 0.25.
Buitengew. groote Lett., naar mate der ruimte die zij beslaan, à 25 c. per rege

deze COURANT behoort een geheel vel BIJ-
GEGSEL bevattende het verslag van de beraadslaging
der de Staatsbegroting, in de avondzitting der Tweede
Kamer van Maandag 16 en de beide zittingen van Dingsdag
17 en 18 derz. gehouden, benevens een uittreksel uit het Verslag
der commissie van rapporteurs uit de Eerste Kamer over
het ontwerp van wet betreffende de Raad van State.

STATISTIEK IX.
OPENBARE VEILIGHEID EN GEVANGENISWEZEN.

Wanneer men zeer enkele onbeduidende rustverstoringen buiten aanmer-
king laat, dan kan men zeggen, dat het geheel rijk ten dezen opzichte in het
verloopen jaar in den meest gewenschten toestand heeft verkeerdt. Ook
de openbare veiligheid, luiden de berichten volgens alle verslagen
de. Voor een groot deel schrijft men dit toe aan den ijver der rijks-
wachters. Voeger trof men wel klagen aan, dat die ijver te gering
thans wordt in alle verslagen met lof van deze handhavers der orde
gemaakt. Vooral bedelarij en landlooperij schijnen door het nauw-
keurig toezigt der rijks-veldwacht in vele plattelands gemeenten aanmer-
kelijk te zijn verminderd.

De gemeentel. politie op vele plaatsen mag in dien lof deelen. Meer
veel begint men het belang bepaaldelijk van groote steden bij eene
ingerichte politiemagt in te zien. Aanmerkelijke verbeteringen ten dien
zake zijn dan ook ingevoerd en ontworpen. Te Amsterdam o. a. is het
nieuw policedienaren van 95 op 200 gebragt; ook te Utrecht is de politie
nieuw geregeld; te Haarlem is eene concept-verordening tot organisatie
uitbreiding van het personeel der politie ingediend, enz.
De werking der vreemdelingenwet blijft het oordeel gunstig. Zij
heeft streng gehandhaafd en dit heeft ongetwijfeld de veiligheid niet weinig
vermeerderd.

Wij algemeen leest men in de verslagen, dat de brandblusmiddelen in
veel gemeenten toestand verkeeren; in Friesland laten zij volgens het verslag,
niet regel zelfs niets te wenschen over. Intusschen kan niet worden
overgezien, dat die middelen in vele plattelandsgemeenten, of zeer gebrekkig
of geheel ontbreken. De toestand der gemeentel. financiën verhindert
hierin verbetering aan te brengen; in andere gemeenten bijv. in
Groningen, waar acht men brandblusmiddelen onnoodig, omdat de ge-
meente allen ver van elkander staan; in zeer enkele gemeenten eindelijk
gebrek aan water hiervan de oorzaak. Ook nu echter wordt weder van
verbeteringen in dit opzicht melding gemaakt.

De laatste is ook van toepassing op de straatverlichting. Meer en meer
wordt daartoe gas in gebruik.

Wij laten hier een staat volgen van het aantal branden, die in het af-
gevoopen jaar hebben plaats gehad. Sommige daarvan waren van geringe
aard. Dit is vooral van toepassing op vele branden, die te Amster-
dam hebben plaats gehad. Wij vermoeden, dat niet in alle gewesten de
aantal maastaf wordt gebezigt voor het vermelden of niet vermelden der
zaken.

Voorts, gering is het aantal branden, die volgens onderstaande tabel door
vallen van den bliksem zijn ontstaan. Aangenomen zou het ons zijn,
dat wij dit aan het meer in gebruik komen van bliksemafleiders konden
schrijven; doch de oorzaak zal wel liggen in het klein getal onweders,
die in het afgelopen jaar zijn gevallen.

Provincien.	Aantal branden.	Bosch- en veenbranden.	Door bliksem veroorzaakt.	Omgekomen menschen.
Noord-Brabant	94	1	5	1
Gelderland	66	—	2	1
Zuid-Holland	73	—	—	—
Noord-Holland	199 (1)	—	1	—
Zeeland	6	—	—	—
Utrecht	15	—	—	4
Friesland	17	—	2	1
Overijssel (2)	—	—	1	—
Groningen	31	—	—	—
Drenthe	18	—	1	—
Limburg	47	—	—	—

En der belangrijkste branden was die van de groote kazerne Prins
Ferdinand te Leeuwarden op 14 Junij.

Zoo veel rust in ons vaderland onder de bewoners was, zoo weinig rust
te er in de natuur. Het afgelopen jaar was bijzonder onstuimig. De
wintertijd maar vooral de Pinksterstormen bragten veel schade te weeg.
Zij zullen hier niet weder in bijzonderheden treden omtrent de verwoes-
ten, die het laatste dezer natuurverschijnselen, waarbij te Nieuwe Diep
een winakkracht van 1175 werd waargenomen, in de verschillende gewesten
meerdere of mindere mate heeft veroorzaakt. Alleen vermelden wij, dat
volgens het verslag van Utrecht zonder overdrijving kan worden gezegd,
dat in dit gewest bijna geene panden kunnen worden aangewezen, die niet
of meer van de buitengewone winddrukking hebben geleden.

Daar onder deze omstandigheden het aantal strandingen en ongelukken
te groot is geweest, kan geene verwondering wekken. In de versla-
gen treffen wij daaromtrent het volgende aan: Van Scheveningen zijn
van Noordwijk één en van Katwijk één pink vergaan. Bovendien
op de kust van Zuid-Holland acht schepen en één stoomboot ge-
scheut. Op de kust van Noord-Holland zijn gestrand of aangedreven
schepen. Van de bemanning van 4 schepen is niets vernomen.
Bemanning van drie schepen en 35 personen zijn daarbij omgeko-
men. Op de kust zijn 53 lijken aangespoeld. Op de kust van Friesland
14 schepen gestrand of aangedreven, waarbij 14 personen zijn omgekomen.
Uit het in 1799 bij Terschelling gezonken oorlogsfregat de Lutine, zijn
het afgelopen jaar weder opgevischt 309 zilveren Spaansche matten,
halve dito, 1 dubbele Louis d'or en voorts een weinig lood en ijzer.

Hieronder deelen wij een staat mede van de bevolking der gevangenis-
en in het afgelopen jaar.

STAAT VAN HET AANTAL GEVANGENEN IN 1860.

Provincien.	Strafgevan- geenen. Aanwezig.	Huizen van Verzekering. Aanwezig.	Huizen van Arrest. Aanwezig.	Huizen van Bewaring. Aanwezig.
Amsterdam.	Op 31 Dec.	Op 31 Dec.	Op 31 Dec.	Op 31 Dec.
Brabant.	1071	151	1493	3352
Gelderland.	1208	224	1098	—
Zuid-Holland.	1119	782	139	1607
Noord-Holland.	855 (1)	617 (3)	1748	283
Zeeland.	—	—	343	35
Utrecht.	—	—	74	1030
Friesland.	—	—	118	4
Overijssel.	—	—	—	2079
Groningen.	—	—	81	490
Drenthe.	—	—	60	392
Limburg.	—	—	859	59
Wilt.	—	—	592	52

Wij deelen daarbij echter het volgend overzicht mede van de bevolking
der gevangenis op 1 Julij 1861, hetwelk als bijlage is gevoegd bij het
ontwerp tot vaststelling der begroting wegens den arbeid der gevangenen
in 1862. In de zeven strafgevangenis bestond de bevolking toen uit
1154 crimineel veroordeelden, 681 correctioneel veroordeelden. 43 jeugdige,
vrouwelijke veroordeelden, (waaronder 15 meisjes volgens art. 66 strafw.
te Montfoort geplaatst) en 102 jeugdige mannelijke veroordeelden. In 13
huizen van verzekering bestond de bevolking uit 43 crimineel veroordeel-
den, 936 correctioneel veroordeelden en 314 ongevonnissen. In 23 huizen
van arrest bestond de bevolking uit 369 correctioneel veroordeelden en
11 ongevonnissen.

(1) Waarvan 152 te Amsterdam, namelijk 23 uitslaande branden, 37
binnenbranden en 92 schoorsteenbranden. (2) In Overijssel zijn 27 woon-
huizen, een stoomkoren- en oliemolen en eene schuur verbrand.
(3) Hieronder de bevolking van het Huis van Verbetering te Alkmaar,
waarin bij afwisseling 84 en op 31 Dec. 75 aanwezig waren.

243 ongevonnissen. In de huizen voor krankzinnige lijdens bevonden zich
2 krankzinnige gevangenen en in het huis van verbetering en opvoeding
te Alkmaar 81 niet-veroordeelde jongens.

De toestand der gebouwen is over het algemeen bevredigend. Als uit-
zondering verdient te worden genoemd het huis van arrest te Amersfoort,
dat in slechten toestand verkeert en met ongedierte is besmet. Voorts moe-
ten in enkele gebouwen de algemeene godsdienstoefeningen, het onderwijs
en de arbeid wegens gebrek aan ruimte worden nagelaten. Wij ontleenen
verder aan de verslagen nog de volgende bijzonderheden:

Door den Minister van Justitie was op de Staatsbegroting voor 1861
11,900 uitgetrokken tot aankoop der gronden benodigd voor eene ge-
vangenis voor jeugdige mannelijke veroordeelden te Ede. Die post is
echter door de Tweede Kamer der Staten-Generaal verworpen, waardoor
aan dit voornemen nog geen gevolg is gegeven. De nieuwe gevangenis
te Tiel is op 25 Junij van het voorgaande jaar betrokken en voldoet in
alle opzichten, behalve ten aanzien van gemeenschap der gevangenen onder-
ling, die met de grootste waakzaamheid niet kan worden belet. Het getal
vertrekken is te gering. Met den bouw van nieuwe huizen van arrest
te Dordrecht, te Goes en te Roermond werd voortgegaan. Het voor korten
tijd tot gevangenis ingerichte gebouw te Montfort is eenigzins uit-
gebreid. Aanvankelijk werden daar slechts meisjes beneden zestien
jarigen leeftijd opgenomen; thans is dit uitgebreid tot meisjes van minder
dan 18 jaren. De aanzienlijke uitbreiding en verbetering der groote straf-
gevangenis te Leeuwarden is in den loop van dit jaar voltooid. Voor ver-
dere bijzonderheden verwijzen wij naar de verslagen zelf en naar de memo-
rie van toelichting tot Hoofdstuk IV der Staatsbegroting voor 1862.

De gezondheidstoestand was op enkele plaatsen gunstig en over het alge-
meen voldoende. In sommige gebouwen werden in de eerste helft des jaars
nog wel vele koortsen waargenomen, doch in de tweede helft verminderde
het aantal zieken aanmerkelijk. Bepaald ongunstig daarentegen was de
toestand te Leeuwarden. In de groote strafgevangenis aldaar was het aantal
zieken, maar vooral het aantal sterfgevallen zeer groot. Dit laatste be-
droeg 80 of ruim 10 pCt. In 1859 beliep het slechts ruim 7 en in 1858
ruim 6 pCt. Deze cijfers waren echter in de vier laatste jaren voor de
invoering van het nieuwe schaftariet nog grooter.

Het gedrag der gevangenen was over het algemeen goed. Waar het
slechts eenigzins mogelijk was, is gezorgd voor hunne godsdienstige belan-
gen. Het onderwijs is in enkele gevangenis veel verbeterd door de aan-
stelling van vaste onderwijzers. In het verslag van Noord-Brabant wordt
opgemerkt, dat de cellulaire opsluiting een gunstigen invloed heeft op de
belangstelling en de vorderingen der gevangenen.

Eene belangrijke verbetering is de invoering van cellulaire rijtuigen voor
het vervoer van gevangenen. Volgens de memorie van toelichting tot hoofd-
stuk IV der staatsbegroting voor 1862 zijn zij reeds ingevoerd te Amster-
dam, Utrecht, 's Hertogenbosch, 's Gravenhage, Rotterdam en Leeuwar-
den, en denkt men ze in het volgend jaar ook te Breda en te Groningen
in gebruik te nemen.

De voeding was volgens de verslagen goed. Wij herhalen, dat wij eene
meer volledige opgave der kosten van voeding wenschelijk zouden achten.
Thans moeten wij ons tot de mededeeling van het volgende bepalen. Te
Middelburg bedroegen de kosten van voeding en verpleging, zonder de
kosten van toebereiding der spijzen, van verlichting en verwarming, per
persoon en per dag f 0,13514; te Zierikzee en te Goes, met inbegrip der
zoo even genoemde kosten, f 0,32. In de cellulaire gevangenis te Utrecht
beliepen de kosten van voeding ruim f 0,33, in het huis van verzekering
altair ruim f 0,19, te Amersfoort f 0,35 en te Montfort, buiten de groen-
ten, f 0,29½. Te Assen kostte de voeding f 0,1108. Te Groningen werd
voor voeding 12½ c. te Winschoten 27 c. en te Appingedam 29 c. betaald.
De kosten van voeding, met inbegrip van ziekenkost, bewassing, schen-
ken, haarsnijden, verlichting en verwarming bedragen te Maastricht na-
goed f 0,19½, te Roermond f 0,30 en in de huizen van bewaring in Lim-
burg van f 0,24 tot f 0,35. Met het oog op deze belangrijke verschillen ge-
looven wij, dat eene meer uitvoerige en volledige opgave niet onbelangrijk
zou zijn. Wij moeten echter hierbij voegen, dat bij ministerieel beschik-
kingen van 29 Mei en 13 Sept. 1860 nadere bepalingen zijn vastgesteld
omtrent de verstrekking der voeding van de zieken en de bewassing der
gevangenen in de huizen van verzekering, met het doel, om in die onder-
werpen op eenvormige en meer regelmatige wijze te voorzien.

BUITENLAND.

Engelsche Post.

LONDEN, Maandag 16 December (des Avonds.)
Men verneemt het overlijden van den generaal sir E. Bowater, in
74-jarigen ouderdom. Ofschoon in geen volmaakt gezonden toestand ver-
keerende, had hij toch den last van H. M. op zich genomen om Prins
Leopold naar het zuiden van Frankrijk te vergezellen. Hij overleed cer-
gisteren te Cannes.

De berichten uit de fabriek-districten vermelden over de vorige week
dezelfde lusteloosheid; de staat van spanning tuschen onze regering en
die van Noord Amerika draagt niet weinig daartoe bij. De kleine bestel-
lingen betreffen alleen binnenlandsche behoeften.

Een New-Yorksch dagblad heeft berigt, dat lord Lyons, onze gezant in
de Verenigde Staten, en de Britsche consuls daar te lande, van de voor-
regten, welke zij als vertegenwoordigers eener buitenlandsche regering
genieten, misbruik maakten om depeches van de regering der afgeval-
len staten te verzenden, en dat dit gebleken was door bewijstukken, welke
zeer onlangs in de hand van de overheden der Unie gevallen waren. Dit
berigt wordt door den correspondent van den Times voor een boosaardig
verzinzel verklaard. »Er zijn, schrijft hij, in de kanselarij van het Britsche
gezantschap te Washington zeer stellige voorschriften uitgevaardigd, waarbij
aan de attachés en de andere beambten verboden wordt aan eenen van
onze eigene consuls in het Zuiden te schrijven of brieven, onder welk voor-
wendel ook, naar het Zuiden te zenden, en aan onze consulaire agenten
is zeer bepaald verboden hun zegel op particuliere brieven te plaatsen.
Een van die agenten zond, zonder magtiging, aan lord Lyons eenige
handelsbrieven met verzoek om dezelve hunne bestemmingsplaats te doen
bereiken. Doch lord Lyons zond ze dadelijk aan den Heer Seward, den
minister van buitenl. zaken der Unie, daarbij voegende, dat hij zich met
de verdere verzending dier stukken niet wilde inlaten. Naar ik verneem,
verzendt de Franse consul te New-Orleans bij voortdurend met de kri-
gers handelsbrieven voor onderdanen van Frankrijk, zonder eenige moeie-
lijkheid of belemmering te ondervinden; en hierop wordt volstrekt geene
aanmerking gemaakt.»

NEW-YORK, Woensdag 4 December. (Particuliere Correspondentie.)

Uwe lezers zullen zich herinneren wat ik in mijnen brief van 20 Novem-
ber schreef, aangaande Fremont en de wijze waarop hij het gewest
bestuurde, aan welks hoofd hij stond, alsook mijne opmerking, dat leger-
hoofd steeds de gevaarlijkste vijanden eener republiek zijn geweest.
Weinige dagen waren sedert deze, door de geschiedenis aan de hand ge-
geven en dus zeer gemakkelijke voorspelling verlopen, toen de telegraaf
en vervolgens de couranten ons al de bijzonderheden eener Noordelijke
zamenzwering mededeelden. Ik zeg eene zamenzwering, de Herald noemt
het eene Northern rebellion, maar er is een groot verschil tuschen
zamenzwering en opstand. Er is nog geen opstand in het Noorden,
maar er bestaat reeds eene zamenzwering, die daartoe leiden zal. Ik her-
haal hier de woorden u op 16 Oct. geschreven: »Indien de toestand een
jaar langer moet duren, kan men eene andere revolutie in het Noorden
zelf verwachten.» De steel opvolgende gebeurtenissen zullen deze gedachte
maar al te zeer tot waarheid maken. In Cincinnati en St. Louis werden
talrijke volksvergaderingen gehouden, ten voordele van den gevallen ge-
neraal Fremont. Verscheidene resoluties werden in St. Louis aangenomen,
waarbij aan de regering alle blaam werd opgeladen, voor het verplaatsen
van dezen generaal, en Mr. Conway, (een predikant, en in Amerika is de
kansel van de plaats waar staatszaken en partijschappen besproken worden)
tot de vergaderde menigte sprekende, zeide: dat even als hunne vaders George
III trotsceden, zij Mr. Lincoln en zijn gouvernement het hoofd zouden lie-
den; dat de van door generaal Fremont ontplooid, hooger te schatten was dan
die der »starren en strepen;» ja, dat de staatkunde der regering omgekeerd

zal moeten worden en anders de regering zelf.» Vervolgens werd Fremont
met degen ten geschenke aangeboden met de veel betekenende
woorden: »Om tot de reorganisatie van een groot en vrij land aangewend
te worden.» Deze woorden, te zamen genomen met den geest der aanspraak
en de vereeniging in Cincinnati, is een zonderlinge wenk voor den op-
merker, dat generaal Fremont vroeg of laat als een opstandeling, als
een partijganger tegen het wettige gouvernement zal optreden. Mr. Fremont
is op dit oogenblik in New-York en ontvangt daar in een der eerste
hotels, Astor House, zijne vrienden, van welke de meeste zeer gevaarlijk
zijn voor de toekomst der Unie, en toch laat de regering, die de bewijzen
zijner schuld in handen heeft, dezen man in het volle bezit eener vrijheid,
welke slechts tot den ondergang van zijn eigen vaderland wordt aange-
wend. Het is waar, men zegt bij zal voor een krijgsraad teregt worden
gesteld, maar waarom dan niet dien man gevangen genomen en gehouden
tot dat hij veroordeeld of vrijgesproken is? De republiek zweeft op den
rand van haren ondergang en waarom dan medelijden of weekheid ge-
toond, waar het de belangen des volks, de toekomst eener geheele natie
geldt?

In de nabijheid van Pensacola heeft een bombardement tuschen de ver-
schillende forten aan beide zijden plaats gegrepen. De uitslag is nog niet
officieel bekend. Berigten van de zijde der rebellen ontvangen verkondigen
eene nederlaag der Unionisten. Wanneer men echter het gewone over-
drijven, dat het zwak der beide partijen en misschien wel in alle oorlo-
gen zoo is, daarvan afrekent, kan men gerustelijk aannemen, dat geen
voordeel d'oor een hanner is behaald geworden. De Unie heeft aldaar, op
Santa Rosa eiland, het fort Pickens, dat zeer sterk is, naar de Zuidelijken
hebben daartegenover sedert de laatste acht maanden sterkten en batterijen
opgericht, die, en daaraan valt niet te twijfelen, eene genoegzame verde-
diger opleveren. Geen der vijanden kan dus eenig belangrijk voordeel
behaald hebben.

Het kaperschip Beauregard werd den 12den November buit gemaakt
door de oorlogsbrik Anderson. Over het geheel begint het gevaar voor
deze avonturiers allengs te verminderen.

Op dit oogenblik is New-York in eene buitengewone beweging en het
is bijna onmogelijk u dezen toestand te beschrijven. Het is de verkiezing
van eenen nieuwen mayor (burgemeester), die aller gemoederen bezig houdt,
en deze stemming verwekt meer sensatie in New-York dan zelfs de ver-
kiezing des presidents heeft gedaan. New-York is de groote metropoli-
s van het Noorden niet alleen, maar van het gehele Amerikaanse werel-
deel, en New-York heeft als zoodanig eenen grooten invloed op de Unie,
zij is het hart der republiek. Drie kandidaten zijn voor de mayorsly gesteld:
De thans regerende mayor Fernando Wood en twee anderen: Ojdike en Gun-
ther. De eerste, reeds tweemaal herkozen, vertegenwoordigt de conservatieve
(democratische), de laatste den republikeinsche (abolition of liever antislavernij)
partij, en zoo deze zegerijft is het zeker voor goed met de Amerikaanse Unie
gedaan, want deze partij is het die het land in den tegenwoordigen oor-
log heeft gestort, die vijf honderd miljoen dollars uit de zenuwen van
het volk heeft gemengeld en den oorlog zoo lang zal trachten vol te hou-
den, als er één dollar in de staatskas of één druppel zuddelijk bloed te
verspillen overblijft. Dit is niet alleen mijn oordeel, maar dat van Fernando
Wood, de tegenwoordige burgemeester van New-York, de op nieuw gestelde
candidaat, openlijk door hem uitgesproken, zelfs op het gevaar af van niet eene
plaats in Fort Lafayette vereerd te zullen worden, want de waarheid wil
niet meer gehoord worden in Amerika.

Berigten van Curaçao melden, dat door de autoriteiten aldaar aan het
oorlogschip der Verenigde Staten Iniquis een langer verblijf dan 48 uren
in de haven geweigerd werd. De commandant van dit schip antwoordde
dat hij op zulke voorwaarde in het geheel niet binnen wilde loopen. Ie
meeste hier verschijnende dagbladen laten zich hevig hierover uit. Het is
zonderling, zeggen zij, dat men daar vrijbuiters van eene niet erkende
regering hulp zou verleen en de wettige oorlogschepen eener bevriende
natie den verblijftijd bepalen wil. Is het ook soms het doel der groote
mogendheden der Unie in eenen buitenlandschen oorlog te wikkelen en moet
Nederland helpen, of misschien wel daartoe gebruikt worden?

Aan de Potomac is alles rustig.

Duitsche Post.

WEENEN, 15 Dec. De leden der vereeniging Concordia, bestaande
uit dagblad- en andere schrijvers, zullen Donderdag e. k. professor Herbst,
lid van den Rijkstraad, een feestmaal aanbieden, als een bewijs van achting
jegens den man, die op zoo waardige wijze de vrijheid van drukpers, het
hoogste goed eener natie, in bescherming heeft genomen bij gelegenheid
van de jongste beraadslagingen over dit onderwerp in den Rijkstraad.

De onderhandelingen met de nationale bank worden steeds voort-
gezet. Een beroemd financier heeft het voorstel gedaan tot sluiting van
eene leening ten bedrage van 300 millioenen flor. waardoor de schuld aan
de bank zou worden betaald, en het betaalmiddel in klinkende munt
hersteld.

Men verneemt, dat bij de hertatting der zittingen van den Rijkstraad
het voorzitterschap zal worden gevoerd door professor Hasner, dewijl
de Heer Hein intusschen de portefeuille van het ministerie van justitie
zal hebben aanvaard.

De Oost. Post bespreekt de dezer dagen aangenomen wet op de
drukkers en zwaait daaraan groeten lof toe.

De half-officiële Oost. Zeitung zal binnen eenige dagen in een
groeter formaat dan vroeger verschijnen, onder den titel van Constitution-
nelle Oesterreichische Zeitung.

Te Linz wordt thans een proces gevoerd, hetwelk in groote mate de
aandacht trekt. In het kasteel Greinburg, een uitgestrekt landgoed van
hertog Ernst van Coburg, is een diefstal gepleegd met inbraak en poging
tot brandstichting. De aangeklaagde is de baron Rökkert, opper-rentmeester
van de goederen tot dat kasteel behoorende en, naar het algemeen gerucht,
een natuurlijke broeder van hertog Ernst. De baron Rökkert bevindt zich
reeds gedurende tien maanden in hechtenis, en door den hertog zijn reeds
vele pogingen in het werk gesteld om den aangeklaagde als Coburgsch
onderdaan te doen uitleveren, maar tot heden is dit alles vruchteloos ge-
weest. Voor zoo verre uit den loop van het proces blijkt, mag men het
er voor houden dat de baron Rökkert onschuldig is, terwijl de eigenlijke
dader van het feit als getuige à charge in het proces is opgetreden.

BERLIJN, 17 Dec. (des Ochtends.) Het hof heeft den rouw aangenomen
voor den tijd van vier weken wegens het overlijden van Prins Albert,
wiflen den gemaal van Koningin Victoria van Engeland.

Het schijnt thans bepaald, dat de Kroonprinses, ten gevolge van baren
gezondheidstoestand, den Kroonprins op zijne reis naar Engeland tot bij-
woning der begrafenisplegtigheid van Prins Albert, niet zal vergezellen.

Er zijn weder geruchten betreffende eene ministeriele crisis in om-
loop. De Koning is niet tevreden over den afloop der verkiezingen en er
bestaat vrees, dat het gouvernement zijne plannen ten opzichte van het bud-
get van oorlog zal trachten door te zetten. De onderhandelingen over een
handelstractaat met Frankrijk vorderen niet. Men beweert, dat de mi-
nister van koophandel, de Heer van der Heydt, tegen het ontwerp ge-
steind is en dat men het enig en alleen aan graaf Bornstorff te danken
heeft, dat de onderhandelingen nog niet geheel afgebroken zijn.

De sterkte der bezetting alhier bedraagt thans in ronde getallen
22,300 man, het aantal offic. is 1100. Van deze militairen behooren 17,200 tot
de belijders der Protestantische, 5110 tot de Roomsche Katholieke en 90 tot
de Joodsche godsdienst.

Bij gelegenheid eener dezer dagen gehouden inspectie over verloo-
gangers door den luit.-kolonel von Michaelis, heeft deze hoofd-officier in
eene toespraak tot bedoelde manschappen o. a. gezegd, dat zij bereid
moeten zijn »op het eerste bevel van den konink te magt te keeren»
Koning de wapenen op te vatten, ten einde niet één, maar zoo noodig
een tiental zoogenaamde constitutie, waarmede men den Koning de handen
zou willen binden, omver te werpen.» Ten gevolge hiervan heeft hij van
den minister van oorlog eene scherpe teregrijping bekomen.

Bij besluit van den gemeenteraad dezer hoofdstad zal eene som van
15,728 thal. in gratificatie bij het aanst. Kersfest worden verdeeld onder
de gemeente-ambtenaren, onderwijzers, geneesheeren en personen van an-
deren rang aan de gemeente verbonden.

Van eene gewoonlijk goed onderdijgt zijde verneemt men, dat het
wetsontwerp betreffende de regeling van het onderwijs neg in den loop
der eerstvolgende zitting zal worden aangeboden.

BLADZ. 2.

— Volgens de *Zeit* bestaat er weinig nitzigt op het sluiten van eene overeenkomst met Hamburg, betreffende de bescherming door onze vloot aan gemelde vried stad in oorlogstijd te verleenen.

— Men vernoot dat de Hanoversche regering een nieuw voorstel heeft gedaan aan de staten, betrokken bij de versterking der Oost- en Noordzeekusten. De strekking hiervan schijnt uitsluitend deze te zijn: De Hanoversche regering wenscht de onderhandelingen thans door onze regering over dit punt gevoerd met Bremen, indien het mogelijk is, te bemoeijelijken.

— Volgens een berigt, voorkomende in de *Neue Stettiner Zeit*, is de korvet Amazone, welk vaartuig bij de jongste stormen schipbreuk heeft geleden en naar men vrees met man en muis is vergaan, ten jare 1843 te Stettin te water gelaten. Het was gebouwd naar het model van het Fransche fregat Diana. Het vaartuig was gewapend met twee 32-ponders en twaalf 18-ponders.

FRANKFORT, 16 Dec. Uit Stuttgart wordt berigt dat de Russische gezant bij het Württembergse hof, de baron von Tioff, binnen enige dagen naar Petersburg terug keert en tot minister van onderwijs zal worden benoemd.

— Naar men uit Wiesbaden verneemt, heeft Mw. Ristori, die sedert eenigen tijd aldaar vertoefte tot het geven van voorstellingen, uit Florence de treurige mededeeling ontvangen van het overlijden van haren echtgenoot de markgraaf del Grillo.

Fransche Post.

PARIJS, Maandag 16 December.

Bij het ontvangen van het berigt van het overlijden van Prins Albert, hebben de Keizer en de Keizerin per telegraaf aan de Koningin hun rouwbeklag doen toekomen. H. H. M. M. hebben des avonds nog eigenhandige brieven aan Koningin Victoria gezonden.

— De Keizer heeft, ter gelegenheid van het overlijden van Prins Albert, den rouw aangenomen voor den tijd van 21 dagen, gelijk dit is geschied voor den Koning van Portugal.

— De Heer Laity, senator, is heden en gisteren bij den Keizer toegelaten, naar men verzekert tot voortzetting van de onderhandelingen over de aanvaarding der portefeuille van binnen. zaken.

— Men zegt dat het decreet, waarbij twee regimenten naar hunne haardsteden worden gezonden, door een ander besluit gevolgd zal worden, strekkende tot het verleenen van onbepaald verlof aan een zeker getal manschappen. De raad van maarschalken is daarover door den Keizer geraadpleegd en moet als zijne meening hebben te kennen gegeven, dat het niet onmogelijk zou zijn iets in dien geest te doen, mits men daarbij tot een niet te hoog cijfer opklim en in allen gevalle het oogenblik afwachte, waarop het Engelsch-Amerikaansche geschil een meer vredelievend aanzien zal hebben verkregen.

— Aan de Noord-Amerikaansche ambassade spreekt men op de meest bepaalde wijze de echtheid eener particuliere telegrafische depesche tegen, volgens welke de beide huizen van het congres met algemeene stemmen eene motie van dank aan den bevelhebber van den San Jacinto hebben aangenomen, en wel op grond daarvan, dat men hier nog niets van de besluiten dier beide collegien kan kennen.

Men kent reeds het voorgevallene met de Iroquois en de Sumter. Hoevel onze dagbladen daarvan op uitnodiging der regering niet zullen gewagen, heeft er na de bovengemelde nog eene tweede soortgelijke gebeurtenis plaats gehad. Het Fransche fregat le Vautour is namelijk des nachts nabij St. Pierre op Martinique door de Zuid-Amerikaansche stoomboot Sumter vervolgd, onder het lossen van kanonschoten, trad men le Vautour, door de duisternis misleid, voor de Noord-Amerikaansche stoomboot Iroquois aanzag. De Vautour is niet onbelangrijk aan den achtersteven beschadigd.

— Het ontslag van den Heer Victor de Laprade uit zijne betrekking van hoogleraar bij de letterkundige faculteit te Lyon, baart hier veel opzien, vooral omdat in zijne satire, *les muses de l'Etat* moeilijker andere toespeelingen dan op de officieuse dagbladers te vinden zijn. Vooral bij de leden der academie heeft het daartoe strekkende decreet een zeer diepen indruk gemaakt, die de verkiezing van den Heer Dufaure meer in de hand zal werken dan de ondersteuning van de candidatuur des Heeren Cavillier-Flaury door het gouvernement.

— Het gerucht, dat de Prins Napoleon opzettelijk naar Londen zou gaan om het hof van St. James de deelneming onder keizerlijke familie over te brengen in het verlies, dat Koningin Victoria den 15den dezer heeft getroffen, wordt in diplomatieke kringen tegengesproken.

— Nog altijd blijft men beweren, dat de Heer de Lamartine een aanhangsel op zijne *Geschiedenis der Girondijnen* zal uilgeren, waarin de schrijver de herstellingen daarin verdedigt, voor een groot deel zal terugroepen. Andere personen verzekeren, dat dit vermoeden onjuist is en daaraan moet worden toegeschreven, dat de Heer de Lamartine onlangs de stelling heeft verdedigt, dat men het regt niet heeft te zeggen eene of andere partij altijd te zullen blijven toegedaan.

— Men verzekert, dat het gebeurde met den hertog van Malakoff voor Grao nog niet is geschikt, zoo als men heeft willen doen gelooven. Integendeel heeft de Spaansche regering nadrukkelijk geklaagd over de beleediging, den generaal Orozco, kapitein-generaal van Valencia, aangedaan, waarop het gouvernement zich op nieuw verontschuldigt en den generaal zijne benoeming tot groot kruis van het Legioen van Eer toegezonden heeft.

— Men verzekert dat de Heer Davis, broeder van den president der Zuidelijke Staten, zich thans te Londen bevindt, zoodat de handelingen van den kapitein Wilke niet het gewenschte gevolg hebben, namelijk het beletten der onderhandelingen tusschen de Zuidelijke Staten en Europa.

— Het verspreide gerucht, dat de Koningin-weduwe van Frankrijk, op aandrang van Koningin Victoria, hare kleinzonen heeft verzocht hun ontslag als Noord-Amerikaansche officier te nemen, is geheel bezijden d'waarheid. Wel is het mogelijk, dat het eerbiedwaardige hoofd van het huis Orleans, op de mogelijkheid van een oorlog tusschen Engeland en Amerika gewezen heeft, en het is zelfs denkbaar, dat de beide prinszen in dat geval niet langer zullen willen dienen onder de vanden van een staat, die in openbaren oorlog is met een rijk, hetwelk hun en de overige ballingen van hun huis, de ruimste gastvrijheid verleend heeft, maar, zelfs in dat geval kan men niet aannemen, dat eenige pressie op hen uitgeoefend is, en veel eer het er voor houden dat hunne daad geheel vrijwillig zal wezen.

— De *Ami de la Religion* is door de regering aangekocht voor 120,000 fr. Het blad zal een Katholiek orgaan blijven, maar tevens een regerings-orgaan.

— Volgens de *Movimento* is de ziekte van Mazzini in de laatste dagen ernstig toegenomen.

— Uit Weenen meldt men het plotseling overlijden van den Heer de Lapeyrière, directeur der Lombardisch-Venetiaansche spoorwegen.

— De *Moniteur de l'Armée* berigt, dat de vertegenwoordigers der geallieerde mogendheden in China bepaald hebben, dat de Eurorepsche troepen te Shanghai, te Tientsin, te Taku, te Tsebefoo en op de andere door de opstandelingen bedreigde punten nog een jaar gelagerd zullen blijven.

BINNENLAND.

AMSTERDAM, Woensdag 18 December.

In de ochtendzitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren zijn: 1°. eenige bepalingen gemaakt tot uitvoering van de aangenomen enquête over het zeewezen. Zij zal o. a. met 1 Aug. 1862 moeten afgeploopen zijn; 2°. is beraadslaagd over Hoofdstuk VIII (depart van Marine) der Staatsbegroting voor 1862. Na de vastgestelde enquête beschouwen vele leden die begroting slechts als eene creditwet. De Minister heeft ook gezegd, dat vooreerst alles wat de marine betrof op den bestaanden voet zou verblijven. Na sluiting der algemeene beraadslagingen heeft de Heer Blussé een amendement voorgesteld om f 4000 verhooging, aangevraagd voor de ingenieurs van den scheepsbouw, te doen vervallen; welk amendement met 37 tegen 13 stemmen is aangenomen. Op art. 14 stelde de Heer Hugenholz een amendement voor tot verhooging van dat artikel met f 80,000 tot daartelling van een vuurtoren bij de Eijerlandse gronden. Dat amendement is met 42 tegen 26 stemmen verworpen. Het geheele hoofdstuk (Marine) groot f 9,083,589 is ten slotte met 50 tegen 18 stemmen aangenomen.

3°. Hoofdstuk IX A is na eene korte discussie met algemeene stemmen aangenomen.

4°. Daarna zijn de algemeene beraadslagingen gehouden over Hoofdstuk IX B (Dep. van Financien) en zijn daarbij verschillende onderwerpen zoo als het belastingstelsel in het algemeen en vele bijzondere punten ter sprake gekomen.

In de avondzitting is de beraadslaging over Hoofdstuk IX B voortgezet. Het werd ten slotte aangenomen met 35 tegen 31 stemmen.

Voor de Heeren: van Franck, van der Veen, Luyben, Oomen, Storm van 's Gravesande, de Raadt, Mensonides, Lijklaana, Beens, van Heiden Reinestein, Wijbenga, Slicher, Mackay, de Biebertstein, van Voorthuysen, Dirks, Cool, de Poorter, Hoekwater, van Zuylen, van Goltstein, Dommer van Poldersveldt, Nolthenius, Westerhoff, Bots, van Nispen, de Lom de Berg, Bagram, Gevers Deynoot, Delprat, Meylink, Reinders, van Bosso, Blussé en de Voorzitter.

Tegen de Heeren: Olivier, Hugenholz, Anemaet, van Heukelom, Hoynck van Papendrecht, Duymaer van Twist, Kingma, Kien, Heemskerk Az., van Eck, Zijlker, Kerstens, Jaspers, Poortman, Taets van Amerongen, v. Forcken, de Brauw, Dullert, Idzerda, v. Asch v. Wijk, Therbecke, Mijnt, Cornelis, Hoffmann, Meussen, Wintgens, van Hoeyell, van der Linden, Schimelpenninck, Betz en Heemskerk Bz.

Daarna zijn de algemeene beraadslagingen aangevangen over hoofdstuk X (Departement van Oorlog) die heden worden voortgezet. Bereids heeft de minister van oorlog breedvoerig verschillende sprekers beantwoord.

Door den Heer Dommer van Poldersveldt zijn in den loop der discussie verschillende amendementen voorgesteld, strekkende: 1°. om den post

van kazernering te verkoogen met f 62,000; 2°. om de kosten voor het kamperen van troepen te verminderen van f 80,000 op f 18,000, en 3°. om te doen vervallen den post van f 50,000 voor eene nieuwe kasarne te Doeburg.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 16 dezer zijn ingekomen de navolgende verzoekschriften: 1°. een adres van A. A. Verhorst en andere inwoners van Noord-Beveland, tot behoud van het maritiem etablissement te Vlissingen; 2°. aan J. Stoffels en andere inwoners van Geysteren, Wanssum, enz., tegen de bekrachtiging der met België gesloten overeenkomst betrekkelijk de water-afslappingen uit de Maas; 3°. aan J. T. H. Puck te Grave, concessionaris der stoombootmaatschappij van Roermond op Rotterdam, van gelijke strekking; 4°. van L. B. Beydens en andere leden van den gemeenteraad van Heille (Zeeland), tegen de inrigting eener openbare lagere school in de buurtschap Oud-Heille; 5°. van den gemeenteraad van Lemsterland, tot bevordering van het verlangen, dat de registers van den burgerlijken stand vrijgesteld worden van het regt van zegel; en 6°. van A. Faase c. s. te Philipsland, tot afstand van een deel der mosselkreek voor het bezaaijen met mosselen en oosters. Deze verzoekschriften zijn verzonden naar de commissie voor de verzoekschriften. Ook is ontvangen een adres van J. Strijt, commissaris en scheepsbevrachter te Rotterdam, betrekkelijk zijn aanslag in de personele belasting. Dit adres is als ongezegeld ter zijde gelegd.

Z. M. heeft vergund aan den Heer A. A. van de Kastele, directeur van het Koninklijke kabinet van zeldzaamheden, het aannemen der onderscheidingssteekenen van ridder 1ste kl. van de Orde van Verdiensten van St. Michael, hem door Z. M. den Koning van Beijeren geschenken, en aan J. de Vries, gezagvoerder van het Nederlandsch barkschip Alida Maria, het dragen der gouden Medaille van eer, hem door Z. M. den Keizer der Franschen geschenken voor de redding der equipage van het Fransche koopvaarlschip la Ville de Montevideo, in de Chinesche Zee, in Augustus 1858.

Ter kennis van de militaire autoriteiten is gebracht de uitslag der aanbesteding van het munitiebrood in de garnizoensplaatsen alwaar geene militaire bakkerijen gevestigd zijn. Voor de levering per ration van 75 looden is de hoogste aannemer B. Sonneveld, te Willemstad, ad 11¹/₂ cents, en de laagste aannemer A. van Grafhorst, te Zutphen, ad 8¹/₂ cents.

Heden worden van regeringswege aan de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, ter verdere mededeeling aan de kamers te Rotterdam, Dordrecht, Groningen en Euschedé, verzonden: a. het nieuw reglement, onlangs door de Porte uitgevaardigd wegens de exploitatie van mijnen in het Ottomanische rijk; b. eene daartoe betrekkelijke depesche, met bijlagen, van den Nederlandschen gezant te Konstantinopel, waarin onder meer wordt gewezen op de voordelen, aan die exploitatie verbonden en op het verlangen der Turksche regering, dat ook vreemdelingen, en met name Nederlanders, aan die exploitatie mogten deel nemen.

Gisteren avond werd door den Heer C. H. Gunn de tweede der aangekondigde lezingen over de Engelsche letterkunde gehouden in *het Wapen van Amsterdam* alhier. Tot onderwerp zijner beschouwing had hij gekozen den hrog begaafden Charles Dickens, dien hij vooral uit zijne werken wenschte te doen kennen en beoordeelen. Ten einde zijne meest kenschetsende hoedanigheden van geest en hart te beter te doen uitkomen, trad hij in eene vergelijking van de geschriften van Dickens met die van Thackeray en Bulwer, stelde den geest en de strekking dier werken tegenover elkander, waardoor de oorzaken werden aangetoond, welke den diepen invloed verklaren door Dickens op de maatschappij uitgeoefend.

Trok dit gedeelte der voordragt de onverdeelde aandacht der talrijke schaar tot bijwoning daarvan zaamgekomen, en om het belangrijke van het onderwerp en om de eigenaardige wijze van behandeling, dit was niet minder het geval met het tweede deel, gevijd aan eene uitvoerige beschouwing van het eerste Kermis verhaal van de hand des genialen schrijvers, hetwelk in 1843 het licht zag. Dit overzigt werd door de voordragt van een aantal fragmenten uit bedoeld geschrift opgeluisterd en dit woord geldt hier in eene dubbele betekenis, niet slechts om de waarde van het gekozen, maar tevens om de wijze waarop dit ten gehore werd gebracht. Wij houden ons overtuigd, dat alle aanwezigen met genoeg kennis maakten met den inhoud van het merkwaardige geschrift; velen, zeer velen mogten wellicht menige schoonheid nu eerst in het ware licht bezien. Dat de belangstelling tot bijwoning van dergelijke voordragten over de letterkunde onzer overzeesche naburen steeds stijgende is, behoeven wij nauwelijks te vermelden; elke aansporing om in dat genot te deelen, wordt daardoor volkomen overbodig gemaakt.

Zaterdag a. s. zal de vereeniging Zanglust, onder leiding van den Heer M. Sieveking, in het lokaal Frascati hare groote jaarlijkse uitvoering geven, bij welke gelegenheid onderscheidene werken van verschillende meesters, als Berlijn, Berthelmann, Kücken, Klein, Abt, de Beriot, enz., zullen worden ten gehore gebracht.

Overzigt van de opbrengst der middelen (hoofdsom en opcenten), over de elf eerste maanden van 1861: Directe belastingen f 19,394,139.86; in en uit, regten en scheepvaartr. f 5,022,223.43; accijnzen f 16,813,022.08; waarborg en belasting der gouden en zilveren werken f 243,925.54; indirecte belastingen f 11,145,009.54; postenrijen f 1,859,242.84¹/₂; staatsloterij f 412,445.50; loodsgelden f 711,528.16¹/₂; totaal f 55,501,538.96, tegen f 54,638,872.19. De raming was f 52,796,529.50.

De Heer J. J. Rippling, grondeigenaar in den polder Cool, te Rotterdam en betrokken bij het wets-ontwerp tot onteigening van percelen ten behoeve van den aanleg van straten te Rotterdam, heeft zich bij adres tot de Tweede Kamer gewend, ten einde aan te toonen: 1°. dat het gewijzigd plan van aanleg der straat A gezinsins de voorkeur verdient boven dat hetwelk in het plan tot aanleg van nieuwe straten door het gemeentebestuur uitgegeven, uitvoerig is omschreven, terwijl het voor den requestant in allen gevalle meer bezwarend is; 2°. dat ook wanneer men bij het denkbeeld volharden wil om de straat A aan te leggen, zooals thans wordt voorgesteld van hem meer grond tot onteigening verlangd wordt dan voor het geprojecteerde werk wordt vereischt. Requestant vertrouwt dat het de kamer moge behagen over het aanhangig wets-ontwerp een ongunstig oordeel uit te brengen.

Men leest in de *N. Rott. Courant*:

Wij nemen gaarne onderstaand extract uit een particulieren brief uit Batavia op, ons door eene geachte hand ter plaatsing toegezonden:

Het groote evenement van den dag is hier de aankomst van den nieuwen gouverneur-generaal, den baron Sloet van de Beele. De belangstelling, die dit wkt, is natuurlijk, wanneer men den invloed nagaat, welken die man op de kolonie in al hare deelen kan uitoefenen, de man, die het uitvoerend gezag geheel, en het wetgevend voor een groot deel in zich vereenigt.

Algemeen heeft de nieuwe gouverneur-generaal den gunstigsten indruk gemaakt. Bij de presentatie van de verschillende collegien, verraste zijne flinke, rondborstige taal, die men hier in een landvoogd zoo ontwend was. Dit was te opvallender, omdat Z. Exc. niet op het uitvoerend geprepareerd was en hij slechts kort voor de audientie vernam, dat het de gewoonte was op de verschillende toespraken een woord te repliceren.

Die antwoorden waren zeer karakteristiek en gaven aanleiding tot den algemeen gunstigen indruk, dien de nieuwe gouverneur-generaal maakte, en daarom deed ik er u eenige van mede, die mij ter oore zijn gekomen.

Aan de directeuren van de departementen van algemeen bestuur moet hij gezegd hebben, dat hij hen beschouwde als zijne ministers, dat op hem gouverneur-generaal echter alleen de verantwoordelijkheid voor het bestuur rustte, maar wanneer het noodig was, hij hen wel verantwoordelijk zoude weten te maken.

Het is alsof dat regelregt aan het adres van Mr. Umbroge was, die den gouverneur-generaal Pahud zoo veel onverantwoordelijke en tegenstrijdige besluiten deed nemen.

Maar vooral merkwaardig was zijn antwoord aan den handel, en daar ik zelf daarbij tegenwoordig was, kan ik u voor de juistheid van wat ik schrijf instaan.

De gouvern.-gen. zeide, dat hij zijne beste krachten zou aanwenden tot de bevordering van de welvaart der kolonie. Hij beschouwde een krachten, eerlijken handelstand, als een der voornaamste elementen tot verspreiding van welvaart en vooruitgang. «Ik zeg het u ronduit, mijne heerred!» zeide hij, «ik ben een voorstander van vrijheid, en ik zou het het gelukkigste oogenblik mijner regering achten, wanneer ik den handel geheel vrij kon maken.

«Dat oogenblik is echter nog verre verwijderd en zal het mij niet gegeven zijn die geheele vrijheid daar te stellen, maar ik weet dat de handel door vele nooddelooze banden wordt belemmerd; die nooddelooze drukken banden zal ik zoo veel mogelijk los maken.

«Daarop wordt in het moederland gewerkt en ik zal dat zoo veel in mij is ondersteunen.»

Eflnk en mooi gesproken, niet waar, en dat alles werd op eene eenvoudige, waardige wijze gezegd, zonder het minste effectbejag.

In het Park te Buitenzorg zijn alle bordjes en paaltjes met «verboden toegang» dadelijk verdwenen, en heeft de verkoop van hartebeesten, ten profijte van den tijdelijken gouverneur-generaal, door Duymaer van Twist gestaakt, door Pahud op nieuw ingevoerd, nu weder een einde genomen.

's GRAVENHAGE, 17 Dec. De audientie van den minister van Binnenlandse Zaken zal op 21 dezer, niet plaats hebben.

* SCHEVENINGEN, 17 Dec. Op 22 pinken na is thans de vloot uit zee teruggekeerd. Ook bevindt zich de pink de Vroew nella, welke ten gevolge van een bekomen lek door de bemanning, te Lowestoft was binnengesleept, weder hier. Aanvankelijk naar men verzekert, voor die pink de aanzienlijke som van 100 £ Later echter, nadat het de ambtenaren gebleken was, welke medevende behandeling de kapitein van de gestrande schooner Bluo J diens huisvrouw te Scheveningen hadden ondervonden, is het vaard de betrekkelijk geringe som van 30 £ aan den eigenaar den reeder J afgegeven.

— De haring van de beste kwaliteit heeft heden gegolden de prijs van f 42, die van veel mindere soort bragt nog op f 24 zendtal.

HAARLEM, 17 Dec. De kwestie tusschen de armbesturen der lende Godsdienstige gezindheden en het stedelijk bestuur alhier, f 500, door den bevelhebber van het Oostenrijksche corps voor de armen geschonken en door Heeren Burgemeester en Wethouders burgerlijk armbestuur alleen toegewezen, schijnt voor de eerste eene gunstige wending te zullen nemen; althans men vernoot, schrijven van den bevelhebber voornoemd ingekomen is, waarin klaart, bepaaldelijk het doel te hebben gehad, de algemeene armenverschillig van welke godsdienstige gezindheid, eene buitengewoon ling te doen genieten. Men weet dat in deze zaak de armbestu ook reeds tot Z. M. den Koning gewend hebben.

HELDER, 17 Dec. De Heer Rubarth, luit. t./z. 1ste kl. dazsche marine, heeft zich Zaterdag jl. alhier aangemeld, om onder doen naar het lot der Amazone; de alhier aangekomen goederen hem in oogenschouw genomen en doen alle vermoeden ontstaan van genoemd schip afkomstig zijn; daarna is die heer naar Calanarokken, van waar hij naar hier is teruggekeerd, en heeft verklaard de aldaar aangekomen sloep wel niet van de Amazone afkomstig te de aldaar aangespoelde vlag was naar Berlijn opgezonden. Vervol den Heer Rubarth naar de Friesche kust vertrokken.

* NIEUWEDIJEP, 17 Dec. De lading van het hier gestrande sche barkschip Alcyon, bestaande uit 8800 groenen deelen heeft bragt f 16,593.

NOORDWIJK, 17 Dec. In den nacht van heden zijn nabij de uit zee aangespoeld 3 lijken, vermoedelijk behoord hebbende tot de ning van het schip Johanna Christina, jl. Zondag bij Wijk aan Zee ge

* ARNHEM, 17 Dec. Heden werd ter teregtzitting der Arrondise Regtbank alhier, door een getuige a decharge uit Lobith onder blijkbare valsche verklaring afgelegd in zake eener mishandeling, hij het alibi van den beklaagden wilde bewijzen; de regtbank zijne onmiddellijke gevangenneming.

ARNHEM, 17 Dec. In de vorige week is een van die huiselijke voorgevallen, welke althans op de Veluwe niet zouden verwacht De politie is op het spoor gekomen van eene vergiftiging, welke ge 6 maanden gepleegd is door 2 dochters en 2 schoonzons op hunne en stiefvader. Is men wel onderdrikt, dan zou deze zaak zich al den toegedragen: De genoemde personen bewoonden te zamen een boerderij. De kinderen wenschten zelven eigenaren daarvan te w doch de vader bleef te lang leven en stelde hun geduld te zeer jaf. Daarom overleden de broeders en zusters onder elkaar om jreigen vader met luciferskopen een zacht einde te bezorgen. neesmiddel werd in de pap toegediend. De vader ondervond wel lijke gevolgen, maar bleef leven. De justitie doet onderzoek. De zonden reeds schuld hebben beleiden.

ZUTPHEN, 16 Dec. Zooals gemeld is, hebben de leden van de van koophandel en fabrieken alhier, onlangs hun ontslag als zoodnomen. Den minister van binnen. zaken werd het voorstel gedaan eene verkiezing van nieuwe leden over te gaan, maar deze heeft men verneemt, geantwoord dat vóór Nov. 1862 geene verkiezing hebben. De Zutphenaren blijven dus ongeveer een jaar zonder kam koophandel en fabrieken.

RAAMSDONK, 16 Dec. In deze plaats en omstreken nemen de rooverijen op eene vergaende wijze toe. Eenige dagen geleden to op klaarlichten dag eene jonge dochter uit Waspik, op den straat Raamsdonk naar Oosterhout, aangehouden, onder bedreiging van zullen mishandelen, wanneer zij weigerde een gulden te geven geven van het gevraagde kwam zij vrij. Eveneens werd dezer da avonds, in eene der buurten van Waspik, een jong meisje door het haar toescheen, als een heer gekleed persoon staande gebou haar f 100 afseiche, welke hij scheen te weten dat zij voor haren naar het dorp moest brengen. Op hare weigering greep de aanval bij de oorbellen en hernieuwde zijnen eisch om het geld; het me daarop een gil, met het gelukkig gevolg, dat een bouwman knecht wiens komst den aanval tot de vlugt scheen te nopen. Het jong verkeert, ten gevolge van den schrik in een gevaarvollen toestand zoo, dat men voor haar leven vrees. Overigens heeft men te 'a Gae Capelle drie personen betrapt, die bij schoenmakers inkoopden dede als later bleek, voor het bedrag valsche wissels in betaling gaven. dien zijn oplichterijen door middel van koop op naam van gegoede tenen, alhier aan de orde van den dag.

(VERVOLG DER BERIGTEN ZIE BLADZ. 5.)

ADVERTENTIEN.

Bevallen van eene *DOCHTER* M. DOTHs, Geb. KREYMBG AMSTERDAM, 17 December 1861.

Bevallen van eene *DOCHTER* E. BRANDMAN, geliefde G. D. GERBITS. noote van 17 December 1861.

Heden overleed in den ouderdom van 42 Jaren onze geliefde C. H. WEBER. AMSTERDAM, 14 December 1861.

Algemeene Kennisgeving. W. WEBER.

Heden overleed na een langdurig lijden, onze geliefde Moeder en huwmoeder Mejufvrouw RENSIE KNOBBE, Weduwe van den JAN FOCKES VAN HOUTUM, in den ouderdom van circa 71 J. AMSTERDAM, 15 December 1861. J. F. VAN HOUTUM. Uit aller naam.

Heden overleed ten mijnen huize, mijne veel geliefde Zuster DEL ESTOPPEIJ, in den ouderdom van bijna 85 Jaren. URBrecht, 17 December 1861. WED. H. VAN LUNTER (21810) ESTOPPEIJ.

EERSTE VERIFICATIE.

De Schuldeischers in den Faillieten Boedel van SERVAAS CISCUS BORGMEIJER, Koopman te Zwolle, worden opgeroepen te verschijnen in de Audientieaal der Arrondissements-Regtbank te op het Paleis van Justitie aldaar, op Zaterdag 4 Januarij 1862, des midlags ten 10 Ure, ter Verificatie hunner Schuldverdringen. ZWOLLE, 16 December 1861. Mr. E. N. F. HEERKEN (21767) Curator.

De Vergadering, waarop geraadpleegd en beslist worden over het Accord in het Faillissement van CORNELIS B Winkelier in Manufacturen aan het Nieuwe Diep, gemeente Helder, gehouden worden op Maandag 30 December 1861, 's Voormiddags Elf Ure, in de Raadkamer der Arrondissements Regtbank op het huis te Alkmaar. De Curator, W. VAN DER KAAJ. (21764)

4 PCTS. POOLSCHS SPOORWEG-LEENING (TWEDE UITGIFTE.)

De RAAD VAN ADMINISTRATIE DER SPOORWEG-M SCHAPPIJ WARSCHAU-BROMBERG adverteert, dat de JARIGE COUPON der Stukken van 500 Z. R., verschijnende Januarij a. k., van dat tijdstip af zal worden betaald:

Te Warschau bij de HOOFDKAS DER MAATSCHAPPIJ. Te St. Petersburg bij de Heeren GUSTAV STERKY EN ZN.

En gedurende de maand Januarij: Te Amsterdam bij de ASSOCIATIE CASSA, te weten: De Coupon der Certificaten, waarop 50 pCt. is gestort, a tot den koers van 163 met f 8.45 en de Coupon der volgestorte caten, a Z. R. 10, tot den koers van 169 met f 16.90.

WARSAU, December 1861. DE RAAD VAN ADMINISTRATIE (21786)

BEKROOND OP DE TENTOONSTELLING TE HAARLEM

DE VOLMAAKTE COPIÏST.

NIUW BRIEVEN COPIJ-BOEK, ZONDER PER Met dit COPIÏER-BOEK bekomt men op de eenvoudigste ZONDER PERS, de duidlijkste Copy van Brieven enz. Prijs met leiding, Inkt en toebehooren voor Boeken van 200 folies f 3.00 500 folies f 4.75.

Alle ECHTE Exemplaren zijn onderteekend door den Uitgever P. G. VAN LOM, (21763) Kalverstraat over den Heiligen Weg, te Amsterdam.

volgde onderhandsche ACTE, dd. 1 October 1861, ten MOES VAN GELDER en HENDRIK VAN GELDER, zoon van de Amersfoort, aangegaan een **VENNOOTSCHAP KOOPHANDEL**, gevestigd te Amersfoort, tot uitoefening van Handel in Manufacturen en Modes, onder de Firma van **M. VAN GELDER EN ZOON**. De Vennootschap heeft aanvang genomen op den datum en is opgericht voor een onbepaalde tijd. Beide Vennooten hebben recht van beheer en tekening voor de Firma. Indiening dezes geschiedt overeenkomstig de bepaling van Art. 28, van Koophandel.

M. VAN GELDER.
H. VAN GELDER. (21787)

TEN BOSCH, J. J. ROOSEBOOM, E. P. L. ROIJERE VERBOD, P. DE VRIES, J. A. NAMIAS, A. DE MOL VAN VLOO, A. M. VAN VALKENBURG, F. A. VAN DER EN en J. NOË LUN., Makelaars, presenteren als Lasthebbers de Meesters op Vrijdag den 20sten December 1861 des Voormiddags 10½ Ure, ten Huize van A. VAN ES, in de *Brakke Grond* in den overstaan van den Duurwaarder J. A. WORMSER aan de Vennooten te Verkoopen, een Partij van:

873 PAKKEN JAVA BLADEN TABAK

der Merken RS en BK & C.
gevoerd per de Schepen *Henriette Maria* en *Hendrika*.
ende en, te zien als, bij Notitie zal worden aangewezen. (20938)

ROUTE en D. H. ROODHUYZEN Jr., Makelaars, zullen op Donderdag 19 December 1861, des Namiddags ten Twee Ure, in de *Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, ten overstaan van den Heer B. D. BEETS, verkoopen:

5 Risten Manilla INDIGO,

op den Tweeden Zolder van het Pakhuis HARLINGEN, in het Bok en aldaar op den Verkoopdag voor een ieder te bezichtigen, volgens Biljetten omschreven. (20788)

H. F. COHEN, Chirurgijn Dentiste, Korte Gracht bij de Muidergracht, oyer den *Hortus Botanicus*, te Amsterdam, dagelijks ten zijnen Huize te consulteren of te ontbieden wegens veranderingen van **KUNSTTANDEN** naar het nieuwe Systema van **T. DEZE** wijze van Tandplaatsing, dient bepaald door mij zelf te worden, deze Methode munt juist boven de vroegere bewerking, dat de *dentule* zonder de minste pijn onbeweeglijk vast zitten en dan ook een goede Spijvertering helpt bevorderen; en daarom ook, dat de Geneeskundige Faculteit deze Methode aanbeveelt, om de Gezondheid te bevordert. (21756)

KUNSTTANDEN.

ROGMANS, Nieuwendijk, H 50, Amsterdam, 20 en 21sten dezer Arnhem, den 23sten Nijmegen en verder Kleef en bezoeken wegens het vervaardigen en inzetten van de **ZIGTANDEN** en geheele Rateliers, waaraan geen Goud Metaal gebezigd wordt, hetwelk zoo nadeelig is voor de Gezondheid. (21801)

PROCLAMA.

Waisengerichte der Kaiserlichen Stadt Riga werden Alle und Jede den Nachlass des verstorbenen hiesigen Kaufmann's **MATHIAS ANDER NICOLAI** und dessen unter der Firma **MATHIAS ANDER & COMP.** bisher geführten Handlung irgend welche Anforderungen verneinen, hiermit aufgefodert, sich innerhalb sechs Monaten an dieses affigirte Proclama, und spätestens den 7. Januar 1862 *sub* *actibus* bei dem Waisengerichte oder dessen Kanzlei entweder oder durch gesetzlich legitimirte Bevollmächtigte zu melden und ihre *fundamenta crediti* zu exhibiren, widrigenfalls selbige nach *termini termini praefixi*, mit ihren Angaben nicht weiter ge-admittirt, sondern *ipso facto* praeccludirt sein sollen.
Ed. HUHN,
Imp. Civit. Rig. Jud. Pupill. Secret.

DEPOT.

gevestigd **DEPOT**, met vele relatien, in een volkrijk en welbekend, wenscht zich belast te zien met den Verkoop van solide **ELLEN** in Depot. Adres Franco, Lett. N., bij de Boekdrukkers **UR en VAN SELDAM**, Damrak, H 160, alhier. (21771)

HEILIGENWEG, D. 329.

REKA SCARF EN PATENT COL

nieuw, smaakvol en doelmatig; zij voorzien in een gewenschte namelijk de Eureka bij de thans gedragen Boorden en de Patent te zaamgesteld, dat het het voorkomen heeft als of men zelf den Strik geleid had. Ontvangen een nieuwe sortering **DOEKSPEL** en **MANCHETKNOOPEN**. (21757)

VENNENBOORDEN. HANDSCHOENEN.

UIT DE HAND TE KOOP: Een kapitaal **WOONHUIS** en **ERF**, het Huis tevens uitmuntend ingerigt tot een **WINKEL** in MANUFACTUREN, staande zeer ter nering, in het beste gedeelte der Stad Edam, aan de Voorhaven nabij den **Notaris** en **Notaris** C. H. ZOUTMAAT BRUGMAN, in de Kantore van den Notaris C. H. ZOUTMAAT BRUGMAN, (21762)

EENE JUFVROUW

betrouwbare leeftijd, gezond van gestel en van de Protest. Godsdienst, gaarne weder geplaatst, liefst als **INTERNE**, om **JEUGKINDEREN** op te passen. Zij kan de Vrouwelijke Handwerken onderwijzen, alsmede de beginselen der Hollandsche en Fransche Letterkunde en Rekenkunde, enz. Reflecterenden worden verzocht alken adresseren onder de Lrs. A. Z., bij den Boekhandelaar **HELEMA**, in de Beursteeg, E 183, te Amsterdam. (21770)

Voor f 1 in plaats van f 2:

VERVOERINGEN VAN CHRYSOSTOMUS,

door **W. BILDERDIJK**.
Exemplaren zijn hiervan te bekomen, te Amsterdam, bij **THEOD. BOM**, Kalverstraat, E 10. (21759)

A. KANGIESSER, te Vlaardingen, heeft heden verzonden den derden druk van:

ZEEMANSLEDJES EN NOG EEN BAGATEL,

door **F. H. KLEIN**,
ten VOORDEELE van de WEDUWEN en WEEZEN der wijf van den onlangs gezonden Vlaardingschen **VISCHBOEKER Maria**. **PRIJS 30 CENTS**. (21769)

NAAR JAVA

ligt te **AMSTERDAM** in Lading om in den loop der maand Januarij geëxpédieerd te worden: Het Eerste Klasse **ONE FREGATSCHEP HENRIETTE MARIA**, Kap. **DEES**, Voerende eenen Geëxamineerden **SCHIEPSDOCTOR**. van enige bekendheid in de O. I. Passagiersvaart, de ruime en doelzinnige Inrigtingen, maken dit Schip bijzonder aanbevelenswaardig voor Passagiers en gemakkelijken overtocht. Adres bij de Cargadoors **DEES en Co.**, IJgracht U 40. (20631)

WINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

STOOMVAART TUSSEN AMSTERDAM EN GENÈVE-GENOVA-LIVORNO, retour via **MALAGA** en **SEVILLA**. Het Stoomschip **WILLEM DE DERDE**, vertrekt bij openbare reekes half Januarij e. k.
Adres bij de Cargadoors **DADE & Co.** en **GEER. VAN ULPHEN**. (21772)

Stoomschip is uitmuntend voor het vervoer van Passagiers en het passagegeld is zoo billijk als mogelijk gesteld.
Voor alle verlangde nadere informatie zijn te bekomen bij de **NOTIE**, Kantoor houdende Buitenkant, U 67, alsmede bij de vermaarde Cargadoors der Maatschappij.
AMSTERDAM, December 1861, **DE DIRECTIE**. (21772)

LIJFSTRAFFELIJKE REGTSPEEGING.

Voor f 1 in plaats van f 3:
NIEUWE BELANGRIJKE BIJDRAGEN tot de Geschiedenis der Lijfstraffelijke Regtspleging in de Nederlanden, door **H. G. DRESSELHUIS**.

Voor f 2 in plaats van f 5:
LAATSTE BELANGRIJKE VERHALEN uit de Lijfstraffelijke Regtspleging, door denzelfden. 2 Deelen.

Voor f 1 in plaats van f 3:
MISDAAD EN VERGELDING. Merkwaardige voorvallen uit de Geschiedenis der Lijfstraffelijke Regtspleging van vroegeren en lateren tijd. Zoofang de kleine voorraad strekt zijn bovenstaande Artikelen te bekomen te Amsterdam bij **G. THEOD. BOM**, Kalverstraat, E 10. (21760)

Een sedert jaren te Manchester gevestigd **HOLLANDER** vraagt een **AGENTSCHAP** voor een aanzienlijken **PAPIER-FABRIKANT** in Holland of België. Adres met Franco Brieven, onder Lett. W., Bureau Handelsblad. (21761)

Een fatsoenlijk **BURGER MAN**, zoekt **KOST** en **INWONING**, bij R. C. Menschen. Adres met Opgave der Gelegenheid en Prijs, onder Lett. X. Y. Z., bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel hoek Beunlingstraat. (21758)

Op een Landelijk, Waterrijk Dorp in de Provincie Utrecht, Gelderland of Zuid-Holland, vraagt men tegen Mei 1862 voor drie **PERSONEN** in een zindelijk Huisgezin, drie **DROEGE** fatsoenlijke **ONGE-MEUBELEERDE KAMERS**, met den Middagkost en Bediening, benevens gebruik van den Tuin. Men wenscht zoo naauwkeurig mogelijk opgaf van alles ook van het verlangd wordende Salaris met Franco Brieven Lett. G. bij den Boekhandelaar **W. BEETS**, te Delft. (21766)

Men wenscht te Engageren een **ONGEHUWD PERSOON**, die de bekwaamheden bezit, om in een **ENGELSCH KOLONIE**, aan het Hoofd een **FACTORIA** te staan. Het Honorarium en een Aandeel in de Winst wordt naar de bekwaamheden en reussite geregeld. Geene andere dan getekende en van goede referentien voorzien Brieven zullen in aanmerking komen. Adres Lett. R. B., bij den Kantoor-Boekverkoop R. C. LEPPER, Rokin N°. 169 alhier. (21732)

In een **UITGEBREIDE MANUFACTUURZAAK**, in een der Provinciesteden, wordt verlangd een **JONG MENSCH**, geschikt tot het verrigten van Kantoorwerkzaamheden; zij die in een dergelijke Betrekking werkzaam geweest zijn en onmiddellijk in dienst kunnen treden, zullen het meest in aanmerking komen. Reflecterende gelieve zich met Franco Brieven te adresseren onder Lett. F. D. bij den Boekhandelaar **E. E. TJABRING**, Bakkersteeg, Utrecht. (21753)

Eene **JUFVROUW** van de P. G., zag zich gaarne zoo spoedig mogelijk geplaatst als **HUISHOUDSTER**. Zij kan de beste Getuigschriften overleggen, terwijl Belanghebbenden verzocht worden zich Franco te adresseren onder Lett. G. bij den Boekhandelaar **JOH. W. BRAUN**, Molsteeg G 136 te Amsterdam. (21745)

PATE PECT. AU MOU DE VEAU DE DÉGÉNÉTAIS.

Deze **KOEKES**, zoo gunstig bekend in Engeland, Duitschland en Frankrijk, bij alle aandoeningen der Borst, Asthma, Teyng, Verkoudheid, Schorheid, enz. zijn te Amsterdam a 75 Cents het Doosje verkrijgbaar bij **B. ADAMA**, Heeregracht hoek Utrechtschestraat, 251. (21750)

PAN-, TEGEL- OF STEENFABRIEK.

Wordt TE HUUR gevraagd, om later in KOOP over te nemen: Eene **PAN- en TEGEL- OF STEENFABRIEK**, onverschillig waar gelegen. Opgave van Huurprijs en verdere Conditiën te adresseren met franco brieven onder Lett. A. aan de Boekh. **KEMINK en ZOON**, te Utrecht. (21743)

HOFF'sche MALZ-EXTRACT, HOFF'sche BORSTVERSTERKEND MALZ en HOFF'sche AROMATISCH BAD-MALZ.

Geconcessionneerd door de Hoven van **PRUSEN, OOSTENRIJK, BEIJEREN**, enz. en dezer dagen met de **ZILVEREN MEDAILLE** en **DIPLOMA** door de **SOCIÉTÉ SCIENTIFIQUE** te **PARIJS** bekroond.

Wij veroorloven ons hier openbaar te maken een bij ons van een Geachte zijde, ingekomene Missive, waaruit al meer en meer de heilkrachtige resultaten van onze **PRAEPARATEN** kan worden opgemaakt en het in de Nederlanden van dag tot dag toenemend debiet wordt geconstateerd.

De Heer **JOH. HOFF**, te Amsterdam.

MIJN HEER!
„BIJ DEZE VERZOEK IK UED. VRIENDELIJK, MIJ TEN SPOEDIGSTE TE WILLEN ZENDEN 129 FLESSCHEN MALZ-EXTRACT. IK HEB DE ZENDING VERDUBBELD OMDAT DE VERKOOP „VAN UW EXTRACT ZODANIG TOENEEMT, DAT DE MEESTE GEBRUIKERS ER VAN 6 EN 12 FLESSCHEN TE GELIJK NEMEN. IK HOOR NIETS ANDERS ALS DE GUNSTIGE RESULTATEN. EN „ZAL UED. EERLANG DE REEDS BIJ MIJ ONTVANGEN BRIEVEN OVER DE DEUGDZAAMHEID EN „BUITENGEWOON GUNSTIGE WERKING EN UITKOMSTEN VAN UWE PRAEPARATEN, DOEN TOE- „KOMEN. GELIEVE MET HET AFZENDEN EEN WEINIG HAAST TE MAKEN.“
Na groete
U. D. Dienaar,
(Get.) **L. G. DIRKS**,
VERKOOPHUIS, Donkersteeg.

Ten einde zich te vrijwaren tegen den aankoop van NAGEMAakte, WERKINGLOOZE Praeparaten, gelieve men naauwkeurig op mijne **ETIQUETTES** en **HANDTEKENING**, maar ook **VOORAL OP MIJN CACHET**, te letten; daar ik alleen dan voor de echtheid instea wanneer mijne Flesschen en Dozen daarvan voorzien zijn.

JOH. HOFF, te Berlijn,
CENTRAAL-DEPOT VOOR DE NEDERLANDEN TE AMSTERDAM,
O. Z. Voorburgwal tusschen de St. Jan- en St. Annastraten, J 342.

NB. De Brochure over de **HOFF'sche PRAEPARATEN**, is in het Nederduitsch vertaald tegen den prijs van 10 Cents te bekomen bij **G. THEOD. BOM**, Boekhandelaar te Amsterdam, in de Kalverstraat, E 10, alsmede aan mijn Kantoor verkrijgbaar.

Bij de **GEBROEDERS DIEDERICH**, te Amsterdam, en voorts bij de voornaamste Boekhandelaren in Nederland, is, tegen den **VOORBEELDELOOS GOEDKOOPEN PRIJS** en **CONTANTE BETALING** van slechts

f 5 IN PLAATS VAN f 10

te bekomen, de **EENIGSTE VOLLEDIGE UITGAVE** van de

DICHTERLIJKE WERKEN VAN JACOB CATS,

RIDDER, RAADPENSIONARIS VAN HOLLAND, ENZ.

Versierd met 's Dichters Portret, Facsimilè en Zegel, benevens een Afbelding van het Standbeeld, in 1629 te Brouwershaven opgericht, het Afbeldsel van **ANNA MARIA SCHUERMANS**, een Levensschets des Dichters en een Voorrede en eenige Aanteekeningen van **P. G. WITSEN GEIJSEBEEK**.

Twee Royaal 8°. Boekdeelen, in Kartonnen Banden, met Vergulde Rugtitels, (1250 Bladzijden in 2 en 3 Kolommen Gedrukt).

Sedert Twee Eeuwen is **JACOB CATS** de geliefte Volksdichter der geheele Nederlandsche Natie; de opvolging der Geslachten, de omwentelingen in het Staatsbestuur, de zeden en begrippen, de verrijning in den Letterkundigen smaak, noch geene omstandigheid hoogerwaardig, heeft iets van zijn geverstigen roem ontnomen; Rijk en Arm, Jong en Oud, Stedeling en Landman, iedereen leest de Werken van **VADER CATS**, met nut, genoegen en graagte, de ondervinding heeft ten volle bevestigd hetgeen de Dichter **JEREMIAS DE DECKER**, zeide:

„Dat **CATS** alleen door zijn Gedicht
Meer blinde Zielen bracht tot Licht;
Meer dardelen tot schamen,
Dan al ons Dichters zamen.

De voorraad dezer Uitgave, die met alle andere in volledigheid kan wedijveren, is zeer gering. Men kan in het bezit van bovenvermelde verzameling van **CATS WERKEN** geraken door toezending van **VIJF GULDENS**, hetzij aan **GEBROEDERS DIEDERICH**, (21754)

AARDAPPELEN.

Heden ontvaagen een Partijje allerbeste **ZANDAARDAPPELEN** welke zoo lang daarvan voorradig te bekomen, zijn a f 5.75 per Mud; alsmede best **FUIKE KRUIMIGE WINTER-AARDAPPELEN**, a f 5. Ter proefneming 5 Kop in evenredigheid.

AMSTERDAM, 17 December 1861. **WARMOESSTRAAT**
(21712) onder het 4de Huis van de St. Janstraat, J 51.

Met 1 Februarij e. k.

of eerder, wordt er voor een fatsoenlijk **JONGELING**, op een der Hoofdrachten nabij den Dam, bij een zeer fatsoenlijke Familie, P. G. onder Kinderen, de gelegenheid aangeboden voor **KOST**, **INWONING** en **Gezellig HUISLIJK VERKEER**, met een vrij Slaapkamer, tegen den prijs van f 26 per maand. Reflecterenden adresseren zich Franco onder Lett. S. S., bij **WED. I. ELLERMAN**, Kantoorboekhandel, Bakkersteeg, E 176. (21723)

Men verlangt bij een **MEDICUS** ten Platten Lande gelegenheid tot plaatsing van een **JONG MENSCH** aan zinsverbijstering lijdende. Adres Franco Lr. Q., Bureau Handelsblad. (21719)

Gevraagd als **LEERLING** in een **KOEK- en BANKETBAKKEERS** **AFFAIRE** een **JONGELING**, niet beneden de 16 jaren, zonder vergoeding van Kost en Inwoning. Adres, onder Lett. A. Z., bij den Boekhandelaar **J. BLEEKER**, Prinsengracht over het Amstelveld, Z 419. (21731)

IN EENE APOTHEEK

te **AMSTERDAM** wordt tegen 1°. Februarij of later een **BEDIENDE** gevraagd. Adres met Franco Brieven, onder A. A. A., Bureau Handelsblad. (21751)

Door verandering van Betrekking wordt ter **OVERNEMING AAN-GEBOODEN** een goed Bekante **AFFAIRE** in **TURF, HOET, STEEN-KOLEN** en **GAZKOKEN**, met de daarbij behoorende **INVENTARIS**. Brieven Franco onder Lett. V, bij den Boekhandelaar **C. F. STEMLER**, hoek Singel en Haarlemmerdijk alhier. (21724)

Voor **NIEMAND** met p. m. **f 1500** (liet een Jong Mensch) bestaat er gelegenheid zich in een op te rigten Zaak te **ASSOCIËREN**, hetzij Medewerkend of Commanditair, waaraan zekere Winsten van 30-40 pCt. verbonden zijn en een ruime verkoop gewaarborgd is. De **Fabricatie** door Octrooi tegen Concurrentie geseceureerd. Adres met Franco Brieven Lett. D. B., Nieuwe Haven, 12-202, Rotterdam. (21727)

NIEMAND, te Denter gevestigd en voor eigene **Zakelijke** Onbegrijpende Maatsen beoekende, met het **KOLONIALE VAK** en **GOODE** **RESPONDENTIE** volledig bekend, zag zich gaarne door enige **schone** Huisen met het opnemen van **COMMISSIËN** belast. Reflecterenden gelieven zich te adresseren onder Lett. K. L., franco Bureau Handelsblad. (21749)

SOLIDE AGENTEN.

In de Steden **ALKMAAR, BREDA, DEVENTER, DORDRECHT** en **GRONINGEN** worden solide **AGENTEN** gezocht, om tegen Provisie, voor een **SIGAREN-FABRIEK** werkzaam te zijn. Allen zij, die in staat zijn goede relatien aan te brengen en voldoende bewijzen van soliditeit over te leggen, zullen in aanmerking komen. Reflecterenden worden verzocht zich Franco te adresseren onder Lett. A. M. S., bij den Boekhandelaar **G. W. TIELKEMEIJER**, Vijgendam, te Amsterdam. (21746)

Men **VRAAGT** op een gunstigen Stand te Amsterdam en in andere steden des Rijks, een **DEPOTHOUDER**, die zich met den verkoop belasten wil van

PHOTOGENE (NIEUWE PATENT-OLIE.)

van buitengewoon **GOEDE KWALITEIT**. Reflecterenden gelieven zich Franco te adresseren onder Lett. A. bij den Boekhandelaar **D. J. P. STORM**, LOTZ te Rotterdam. (21755)

LEYDEN, 18 December 1861.

Die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den beneficiaren Boedel van wijlen den Heer W. J. H. VAN OOSTERZEE, in leven Kunsthandelaar te Rotterdam, op 29 October 1861 overleden, worden verzocht daarvan opgaaf of betaling te doen ten Kantore van de Notarissen VAN DER HOOP EN REEPMAKER, aldaar. (21711)

FAILLISSEMENT.

Bij Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Zwolle van den Dertiensten December 1861 is de Heer JACOB JAN BERGHUIS, Koopman en Winkelier te Kampen, verklaard te zijn in staat van Faillissement, waarvan de Opening bepaald is op den 12den DECEMBER, met benoeming van den Edel Achtbaren Heer Mr. J. E. VAN NES, Regter in genoemde Regtbank, tot Regter Commissaris en den Heer Mr. S. H. DE LA SABLONIERE, Advocaat te Kampen, tot Curator, wordende HH. Creditoren verzocht hunne Schuldvorderingen ten spoedigste franco aan den Ondergeteekende in te zenden. (21722)

KAMPEN, 14 December 1861. S. H. DE LA SABLONIERE, Curator.

De Burgemeester van URK roept ter reclame op, de Regthebbenden op de navolgende uit de Zuiderzee alhier aangebrachte **GOEDEREN**, als:

Eenig Staand en Loopend Touwwerk, 1 Boven- en 1 Onder-Ra, 1 Steng, 1 stuk Mast, 4 Razeilen, 1 stuk Raketting, 1 Noordsche Balk, 1 Dito Paal, 1 Roer van eene Visschersloop, 56 Noordsche Deelen, lang 4 à 6 El, 1 Bidding, 3 stukken, gr. Paal en 1 stuk IJzer (alles ongemerkt). De Burgemeester voornoemd, (21717)

HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ. AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 24sten December a. s., des Middags ten 12 Ure, zal op het Station te Rotterdam worden **AANBESTEED**:

Het **BOUWEN** van eene **BRUG** in den Spoorweg over de Wetering van het Waterproject te Rotterdam.

Teekeningen liggen ter inzage bij den Heer Ingenieur van den Weg te 's Gravenhage, alwaar Bestekken verkrijgbaar zijn en die aanwijzing ter plaatse zal doen op den 23sten December, des Middags ten 12 Ure, uitgaande van Rotterdam. (21377)

J. OTTERBEEK, A. J. B. VAN WAIJENBURG, W. LEENDERTZ Czn., J. VALKENBURG, H. F. SMITH, A. A. VAN WAIJENBURG, J. G. VAN GINKEL, J. L. WIJTMAN, P. J. OOLGAARDT, J. G. OTTERBEEK, W. F. WESTERMANN, H. T. DUNNEWOLD, A. VAN IJSENDIJK Ezn. en D. KOOP, Makelaars, zullen op **MEDEEN** DONDERDAG 19 DECEMBER 1861, des Avonds ten Zes Ure, in de *Brakke Grond*, in de Nes, te Amsterdam, Verkoopen:

6335 Doozen } **NIEUWE SMIRNA VIJGEN.**
640 Kistjes }
226 Vaten **NIEUW ROOD ROZIJN.**
223 dito **NIEUW ZWART ROZIJN.**
500 dito **NIEUW SAMOS ROZIJN.**

Per de Schepen *Levant* en *Californie* van Smirna en Samos aangebragt. (21205)
Liggende en te zien, zoo als nader bij Notitie zal worden aangewezen.

P. L. POSTHUMUS en J. J. BOLDOOT, Makelaars, zullen op Dingsdag den 14den Januarij 1862 en volgende Dagen, in het Locaal voor Publieke Verkoopingen door Notarissen, genaamd het *O. Z. Heeren Legement*, ten overstaan van den Notaris W. P. C. FABIUS, Verkoopen: Onderscheidene **MEUBILAIRE** en andere **GOEDEREN**, Juweelen, Goud, Zilverwerk en Kostbaarheden; alsmede Natuur-, Meet- en Gezigkundige **INSTRUMENTEN**, Goochelstukken, Draaibanken, Gereedschappen, enz., waaronder voorkomt de **INBOEDEL**, nagelaten door wijlen den Heer G. SCHEPERS en mede wijlen Mevrouw J. M. SOMMERKAMP. De Notitien zullen in tijds verkrijgbaar en de Goederen twee dagen bevorens voor een ieder te zien zijn. (21738)

UIT DE HAND TE KOOP:
Een extra welbeid **KOFSCHIP** groot 108 Ton, gebouwd in 1851, 5/6 G 1.1 bij VERITAS.
Een extra welbeid **KOFSCHIP**, groot 94 Ton, gebouwd in 1841.
Een extra welbeid **KOFSCHIP**, groot 79 Ton, gebouwd in 1854. 3/3 G 1.1 bij Veritas.
Nadere informatie met franco Brieven bij den Cargadoor A. SPEKMAN, Binnenkant, U 113, te Amsterdam; bij wien tevens TE KOOP gevraagd wordt een Nederlandsch **KOFSCHIP** van 110 tot 130 Ton. (21489)

In den Jare 1800 Een en Zestig, den Dertienden December
ten verzoeken van DIRK VERMEULEN, wonende te Varik, en uit kracht

van een verlos aan den Requiritant verleend door de Arrondissements Regtbank te Tiel, bij beschikking van den 6den December 1861, domicilië kiesende ten deze ten Kantore van Mr. N. T. J. VAN EVERDINGEN, Procureur te Tiel, dien hij tevens tot zijnen Procureur ten deze verklaart te stellen, heb ik WILLEM AREND HARTE, Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Tiel, wonende aldaar, beoorlijk gepatenteerd.

VOOR DE EERSTE MAAL GEDAGVAARD:

GOOSSEN JAN VERMEULEN, Zoon van den Requiritant en wijlen zijne Huisvrouw HELENA WERNER, laatst gevoond hebbende te Varik, doch thans afwezig, gevolglijk mijn exploit doende bij aanpakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van gemelde Regtbank, alsmede aan het Huis der Gemeente te Varik, met overgifte van een tweede afschrift aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij die Regtbank, welke het oorspronkelijke met gezien heeft geteekend en bij plaatsing in het *Algemeen Handelsblad* en de *Haarlemsche Courant*, als bij gemelde beschikking daartoe uitdrukkelijk aangevozen Nieuwspapieren;

Om na verloop van drie Maanden na heden en alzoo op Vrijdag den 28sten Maart 1862, des Voormiddags ten 10 Ure, ter plaatse harer gewone Terzittingen bij vooraafgestelden Procureur te verschijnen voor de Arrondissements-Regtbank te Tiel, ten einde alsdan te hooren eisch doen en concluderen. Dat:

Aangezien de Gedaagde in het jaar 1828 vrijwillig bij het Nederland-sche Leger in dienst is getreden bij het toenmalige Regiment Iluzaren.

Aangezien hij dat Corps in 1833 heimelijk heeft verlaten en zich naar Frankrijk heeft begeven waar hij dienst heeft genomen bij het Vreemde-Legioen.

Aangezien de laatste tijding van hem is ontvangen bij eenen brief gedateerd 8 April 1837, en geschreven uit het Militaire Hospitaal te Toulon, alwaar hij toen ziek lag en sedert niets meer van hem is vernomen.

Aangezien er alzoo meer dan vijf jaren zijn verlopen na de laatste tijding, zonder dat er eenig bewijs van zijn aanwezig of overlijden is ingekomen.

Aangezien de gedaagde noch voor noch bij zijn vertrek eenige volmagt tot waarneming zijner zaken gelaten, noch order op het beheer derzelfde gesteld heeft.

Aangezien de Eischer als Vader en mede Erfgenaam des Gedaagde er belang bij heeft, dat bij vonnis der voornoemde Regtbank, worde verklaard, dat er regtsvermoeden van overlijden van den Gedaagde bestaat en zulks sedert 8 April 1837.

Mitsdien aan gemelde Regtbank in persoon of door iemand van zijnentwege van zijn aanwezig te doen blijken, den Gedaagde tevens aanzeggende: Dat bij gebreke daarvan en wanneer alzoo niet behoorlijk van zijn aanwezig mogt blijken, door den Eischer zal worden geconcludeerd:

Dat hem zal worden verleend Acte dier niet verschijning en tevens verlos tot het doen eener Tweede Dagvaarding.

Waarvan de kosten zijn Tien Gulden 27½ Cents.
(Was geteekend) W. A. HARTE.

Gezien door mij Officier van Justitie te Tiel, op heden den Dertienden December 1861 Een en Zestig.
(Was geteekend) J. L. RAMBONNET.

SPECIFICATIE. Geregistreerd te Tiel, den Veertiensten December 1861 Een en Zestig, deel 34, folio 15, recto vak 6, en blad, geen revooi. Ontvangen voor regt f 0.80, 35 Opcenten ad f 0.30½, te zamen Een Gulden Tien en Een Halve Cents.
2 Expl. . . . f 1.50
Zegels. . . . " 2.07
Schrijffoon. . . . " 2.40
Aanplak visa. . . . " 0.90
Rep. . . . " 0.30
Afstand . . . . " 2.—
Register . . . . " 1.10½
f 10.27½
De Ontvanger,
(Was geteekend) KELLY.
(21724)

J. M. LUIDER.

Papenbrugsteeg, het eerste FRUITHUIS van de Warmoesstraat, N° 577, heeft verkrijgbaar beste **WINTER-APPELEN**, als: Bellefleur, Zure Paradijs 45 Cents, Zure Renetten 50 Cents, Zoete Renetten 40 Cents, Graauwe Holsaars 40 Cents en Stofpeeren 80 Cents per 5 Kop; per Mud tot verminderden Prijs; ook beste **TAFELPEEREN** en **APPELEN**, **WITTE** en **BLAAUWE DRUIVEN**, beste Zoete China's-Appelen van 60 Cents per dozijn en hooger, Spaansche Castanjes 13 Cents per 5 Once, Citroenen 35 à 40 Cents per dozijn, enz., enz. (21748)

Wij hebben de eer hiermede kennis te geven, dat wij onze IJZERGIETERIJ en FABRIEK van WERKTUIGEN, Roeters Eiland, W 118/121, op heden aan den Heer **G. H. BROEKMAN Lz.** hebben OVERGEDAAN.

Bedankende voor het door ons zoo ruimschoots gnoten vertrouwen, verzoeken wij beleefdelijk, dit wel op onzen Opvolger te willen overdragen.

GEBR. NERING BÜGEL.
De Liquidatie der nog loopende Zaken zal door beide Leden onzer Firma geschieden, Kantoor houdende Prinsengracht bij de Weesperstraat, W 720.

Ingevolge bovenstaande Advertentie, heb ik de eer te berigten, dat de IJZERGIETERIJ en FABRIEK van WERKTUIGEN van de Heeren **GEBR. NERING BÜGEL** alhier, op heden door mij is OVERGONOMEN en op denzelfden voet zal worden voortgezet, terwijl ik mij tevens, door het plaatsen van Stoomhamers, geheel zal inrichten tot het SMEDEN van ZWAAR en LIGT IJZERWERK; mij tot bovenbedoelde werkzaamheden minzaam aanbevelende. (21569)
AMSTERDAM, 14 December 1861. **G. H. BROEKMAN Lz.**

MEN VRAAGT TE HUUR

tegen Mei 1862: Een Droog, Zuiver **HUIS** of **BOVENHUIS**, met Vijf à Zes Kamers, Keuken, enz., op een aangename Stand tegen den Huurprijs van f 400 a f 450. Franco Brieven, met opgave van Localiteit onder Lett. A. B. bij den Boekhandelaar B. H. DE RONDEN, Utrecht-schestraat bij de Keizersgracht, N° 858. (21704)

KAMERS GEVRAAGD.

Worden gevraagd Twee of Drie **ONGEMEUBELEERDE KAMERS** met TAPIJTEN en GORDIJNEN, lieft in den omtrek van den Amstel, om dadelijk te aanvaarden. Brieven Franco bij J. BLEEKER, Boekhandelaar, Prinsengracht over het Amstelveld, Z 419, onder Letter B. (21688)

WORDT TE HUUR GEVRAAGD

tegen 1°. Mei aanstaande, VOOR BEJAARDE LIEDEN, een **VRIJ BOVENHUIS**, van de noodige Gemakken voorzien, waarvan men de zuiverheid kan garanderen, tegen den Huurprijs van f 160 a f 170, vooruit te betalen. Adres onder Lett. E. waarvan opgave van Stand en eenige nadere beschrijving bij den Kantoor-Boekverkooper R. C. LEPPER, Rokin, N° 169. (21690)

MEN VRAAGT tegen 1°. Februarij in een Winkelhuis, eene **BURGER DIENSTMEID**, van de P. G., tegen goed Loon en verval. Hierop reflecterenden vervoegen zich met franco Briefjes, onder Lett. A. B. Z., waarin opgaven van ouderdom, waar en hoe lang gediend, aan het Bureau Handelsblad. (21734)

Met primo Mei biedt men **IN HUUR** aan een groot **HUIS**, op eene der Hoofdgrachten dezer Stad, in de nabijheid der Beurs, bevattende vele Kamers, twee open Plaatsen, Zolders, Vliering, Keuken, Provisiekelder, enz. Adres met franco Brieven, onder Lett. K., bij den Boekhandelaar D. WERLEMANN Jr., Heerenstraat, RR 225, te Amsterdam. (21720)

HUISHOUDSTER.

Zonder hulp van eene vaste Dienstmeid wordt gevraagd tegen Februarij of Maart bij een Weduwnaar met één Zoon eene **HUISHOUDSTER**. Eigenhandige Franco Brieven met opgave van Ouderdom, Bekwaamheden, tegenwoordige of vroegere Betrekkingen en Religie. Op eene fatsoenlijke Behandeling kan men staat maken. Adres Lett. R. bij den Boekhandelaar A. VAN DORSTEN Jr., Lijnmarkt te Utrecht. (21716)

AANBIEDING.

Een **JONG MENSCH** uit de fatsoenlijken stand, 21 jaren oud, reeds eenige Jaren op een KANTOOR werkzaam, bekend met de Fransche en Duitse Tale, wenschte zich hier, in de Oost- of West-Indien in eene **COMMERCIELE BETREKKING** geplaatst te zien. Men gelieve zich met franco Brieven te adresseren onder Lett. R. M. Bureau Handelsblad. (21752)

HEEREN FABRIEKANTEN.

Een geroutineerd **REIZIGER**, aangaande soliditeit en moraliteit de beste Getuigenis kunnende produceren, genoegzaam alle Provincien des Rijks bereizende, zag zich gaarne tevens belast met den Verkoop van Courante Artikelen, echter weinig Monsters bevattende. Iemand hier toe genegen, vervoege zich met Franco Brieven, tevens vermeldende den aard der Artikelen, alsmede de Condition, onder Lett. K. bij de Boekhandelaars VAN PADDENBURG & Comp., te Utrecht. (21721)

CORRESPONDENTEN GEVRAAGD

voor eene **DAGELIJKS VERSCHIJNENDE COURANT** in de Gemeenten GORINCHEM, HOORN, ZALT-BOMMEL, MEPEL, DELEF, SCHIEDAM, ASSEN, ZWOLLE, HARDERWIJK, HAARLEM, DORDRECHT, 's BOSCH, BROUWERSHAVEN, VLISSINGEN, ARNHEM en MAASTRICHT. Brieven Franco, Letters P. P., aan den Boekhandelaar P. M. VAN DER WADE, Sijlsweg G 83, te Amsterdam. (21719)

INCASSEREN.

Een sedert meer dan 20 jaren bestaand **KASSIERSHUIS** biedt aan, zeer voordelinge voorwaarden tot incasseren, voorschotten tegen borgtocht, en bij belangrijke incasseringen wederkeering waarborg. Adres Lett. O. franco bij den Boekverkooper J. M. VAN T. HAAFF, te 's Gravenhage. (21540)

EEN NIEUW WERK VAN E. BULWER LYTTON.

VAN DRUTEN EN BLEEKER, te Sneek, geven uit: **E. BULWER LYTTON**, Een zonderlinge Geschiedenis, Uit het Engelsch door W. MENSING, 1ste tot 4de afl. f 1.20. Compleet in 16 à 20 afleveringen.

Miss **MULOCK**, Olivia, een Verhaal. Uit het Engelsch, 2 deelen, met 2 Vignetten f 6.

MEVR. **WESTREHEENE**, Levensstrijd en Levensvreugde. Een Verhaal. Uit het Engelsch, 2 deelen met 2 titelplaten f 3.90. Gebonden f 4.70.

GRUBE, Schetsen en Tafereelen uit het leven der Natuur en der Menschen in de vijf Werelddeelen. Naar den derden druk uit het Hoogduitsch door Dr. A. W. VAN CAMPEN. AZIE en AUSTRALIE. Met gegraveerde titel en plaat f 1.40. Gebonden f 1.80.

GRUBE, Schetsen en Tafereelen uit het leven der Natuur en der Menschen in de vijf Werelddeelen. AMERIKA. Met gegraveerde titel en plaat f 1.40. Gebonden f 1.80.

A. TROLLOPE, De Bertrams, een Verhaal. Naar den derden druk uit het Engelsch, 2 Deelen in gr. 8vo, met 2 vignetten f 6.60.

Ch. KINGSLEY, Naar het Westen! Een Verhaal. Naar den vierden druk uit het Engelsch, 2 Deelen in gr. 8vo, met 2 vignetten f 6.30.

NATHANIEL HAWTHORNE, Herschepping of de Roman van Monte Beni. Naar den derden druk uit het Engelsch, 2 Deelen in gr. 8vo, met 2 titelplaten f 6.

CATHERINE SINCLAIR, Jane Bouverie, of voorspoed en tegenspoed. Met eene voorrede van E. J. HASEBROEK. In postf. f 1.50. Gebonden f 1.90. (21749)

SPIJKER-BALSEM VOOR DE BLAAUWE VLEKKEN VAN DEN GEVALLEN MINISTER VAN HEEMSTEDT

De Geïllustreerde ALMANAK A SMODÉE 1862.

Heilboekje voor Zwartgalligen, — Vreugdebode voor opgeruimden van Geest, — Scherpregter voor de Boozen, — Spookg-stalte voor Poeten en andere Kneijfers, met keurigen Omslag en Vier Lithografien, toegevoegd aan Uijen en Satyren. Het Geestige Product van den Kropen-De Duivel is toegeheiligd aan: **DE HAARLEMSCHE NIJVERHEIDSTENTONSTELLINGS-MANNEN**. (Eene Lithographie van de Medaille-Uitdeeling vereeuwigd DE LANGE NEUZEN der Commissie en van anderen).

De **ALMANAK** bevat voor ieder wat, en zal, zoo sommigen zich ook al over zijn inhoud zullen ergeren, toch zeker weer een aantal vrienden maken. Belder **GULDEN**, (de spotprijs van dezen Almanak), zal ons even welkom zijn. Uitgever **HULDER II**, Nes A 324, Amsterdam.

REVALENTA ARABICA.

Mej. de Wed. K. DRAGER, te Franeker, vertelde ons, dat in omstreken aldaar eene Dame woont, die volstrekt niets anders dan Revalenta nuttigen kan, en zich daarbij zoo wel bevindt, dat zij voortdurend spoedig in staat te zijn, om ook weer andere Sijzen te gebruiken.

Belanghebbenden kunnen den naam der Dame bij Mejufvr. DRAGER mondelings bevragen.

Dat de **REVALENTA** een bijzonder heilzamen invloed op de verterings-organen uitoefent, daarvan kan zich iedereen, ziek of gezond, spoedig overtuigen; men gebruikte het slechts acht dagen achtereen, en voor ontbijt, en wij zijn overtuigd, dat de eetlust grooter, de functies geregeld, het bloed zuiverder, borst en hoofd vrijer zullen zijn dan gewoonlijk.

Al wie aan eene **zwakke maag** lijdt, aan **hartwater**, **zuur**, **oprijping**, **maagpijn**, **maagkramp**, **kolyk**, aan **spanning na den maaltijd**, **opgevoel**, **misselijkheid** en **zenuwachtig beven**, bij het gebruik der handen, kan door **DU BARRY'S REVALENTA** spoedig daarvan bevrijden.

De Prijs der **REVALENTA** is: Kleine Bussen 87½ Ct., 1 Bus 2 f 3.50, 5 f 8, 12 f 16.
Men lette er vooral op, dat iedere Bus, tot waarborg der echtheid, de afteekening van **F. VON WINDHEIM & Co., VERKOOPHUIS** geteekend is.

VERKOOPHUIS en de bekende Dépôts.

PIANOMAGAZIJN
van **P. VAN LEEUWEN**
Heerengracht bij den Blaauwburgwal, 317, te AMSTERDAM.
VOORHANDEN: Twee uitmuntende opstaande **PIANINO'S** van taaf a f 90 en f 150; goed geconserveerde vierkante **PIANINO'S** f 16, f 22, enz.; alsmede twee echte sterk toongevende **BROADWOODS PIANO'S**, a f 110 en f 120. Nieuwe Palissanden van **SERAPHINE HUIS-** of **KERKORGELS**, buitengewoon goed. Bij koop f 140, enz. Alles met 10 jaren garantie. Brieven franco. (21610)

SOLIEDE KLEEDINGSTUKKEN

voor dit Seizoen, zijn steeds in voorraad of worden ten spoedigste **ZEER GOEDKOOPE PRIJZEN** naar het lijf gemaakt bij **S. STOK**, Heiligenweg, D 240. (2009)

BUITENGEWONE GELEGENHEID!

2000 PAREN GLACÉ HANDSCHOENEN
(Chevreaux) 1ste Kwaliteit
a f 1.25 het Paar; bij het Dozijn f 13.80.
HUIS LAURENT, Vijzelstraat, X 554.
(21585) **A. GROUSSOT**, Opvolger.

Bij C. F. STENLER, Boekh. te Amsterdam, is uitgegeven en alom te ontbieden:

EENE GROOTE MET 64 KARTONS OMRINGE
GEHEEL NIEUW ONTWERPEN

KAART VAN EUROPA door J. KUIJPER.

In Vier bladen Imperiala formaat, gekleurd in Losse bladen f 10, Linnen in Etui f 14 en op dito, Vernist en met Rollen f 15, zijnde het ware de Pendant der vroeger uitgegeven

WERELDKAART

opgedragen aan de **NED. HANDELSMAATSCHAPPIJ**, omgeven met een rand **VLAGGEN** der Zeevarende Natien. Gekleurd op Linnen Vernist met Rollen f 15.

J. KUIJPER, **ATLAS DER WERELD**, met Tekst, inhoudende 30 gekleurde Kaarten, in Folio gebonden f 18.

DITO ZONDER den Tekst **ALLEEN** de Kaarten, gebonden f 12.

KAART VAN HET ENGELSCH KANAAL, voor Kanton gebruik, op Karton en Vernist, f 1.80.

HET KANAAL VAN HOLLAND OP ZIJN SMALST. f 1.

Bij G. B. VAN GOOR, te Gouda, konst van de pen

de 5de Afl. van den 3den DRUK van:

J. GIRARDIN.

SCHIEKUNDE

VOOR DEN BESCHAAFDEN STAND EN HET FABRIEKWERK

uit het Fransch vertaald naar de 4de geheel omgewerkte uitgave

van **J. B. PEETERS**, Apotheker te Gouda. — Opgehelderd door een groot aantal fraaie Houtsnede-Figuren. Het geheel zal in 2 deelen compleet

Prijs per Afl. van 96 pagina's f 1.

In dezen 3den druk van **GIRARDIN'S Schiekunde** zijn niet alleen de jongste vindingen en vorderingen op het gebied van de wetenschap en het Fabriekwezen opgenomen, en tal van onderwerpen in hielderhand gesteld en met nieuwe afbeeldingen verrijkt, maar het geheel heeft in vele methodische schikking der behandelde zaken groote wijziging ondergaan, zoodat er als ware het een **nieuw werk** uit geboren is. Zoo heeft het zijn reeds vroeger verworven Europeeschen roem, en overbodig zijn, het verder aan het Publiek in het algemeen, ja ook de bezitters van de vorige uitgaven aan te bevelen.

(2016)

Gelegenheids-Geschenk.

GEILLUSTREERD

GULDENS TIJDSCHRIFT, DEEL

(52 Nummers, 26 groote en kleine Platen met daarenboven eene Frontispiece, 416 Pagina's).

Keurig gebonden, a f 1 30, inhoudende: 17 uitgezochte luimige en ernstige Gedichten, waaronder uitmuntend Leven, Liefde, Lied door S. Vosmaer.

De Contradans, een allergeestigst luimig wals versje. Het Wieglied door Hendrika Zwanenzang van 1860 en 1861, door C. H. K. Huizinga.

De Zoon van den Pontenier, treffend schoon geschreven is. De korene zantukjes: De Japon en zes weken en het zonderlinge wederzien, alsmede anderen doen schudden van lagchen; kortom, aan de veelzijdige en luimige afwisseling van het Geïllustreerd Guldens Tijdschrift is het te danken, dat het getal Abonnés op het 2de Deel, nu reeds 9000 bedraagt.

INHOUD van Dl. 2, N°. 29. Enige dagen uit het leven van de Vrijbuit, door A. D. van Buren Schele (wordt vervolgd).

spoeden van Franciscus Spillebeen, door J. B. (slot). Raaisel door Nubout te Amsterdam. Gedachten en spreken, 16—23 December 1861.

Correspondentie. Oplossing van het raaisel in N°. 24.

Abonnement in losse Nummers per jaar, slechts f 1, franco p. p.

Uitgave van **G. M. VAN GELDER**, te Amsterdam.

TEXEL, HEDEN, Woensdag 18 December.
 Binnen: Jenny, van Wijk, Riga. - Maria, Pronk, Kolding. - Constant, Bouget, Alicante. - Leonore, Jongebloed, Dantzig. - Cornelia Jantina, Kwint, id.
 Uitgezeild: Preciosa, Ouwehand, Lissabon. - de Hoop, Ouwehand, Port à Port.

AMSTERDAM, Woensdag 18 December.

ARTIKELN.	Maatst.	Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.
Boter, eetbare.	ponden	7,640	1,395,294	1,791
Droogerijen	waarde	749,740	513,494	414,424
Garen, v. katoen, ongetw., ongev.	ponden	1,460,008	726,135	724,587
" getwijnd of geverwd. . .	id.	233,054	280,684	203,917
Gedistilleerd, op fust. . . .	vaten	3,963	19,716	5,059
Granen, tarwe	lasten	4,514	1,328	464
" rogge	id.	13,115	5,070	1,709
" garst	id.	7,139	871	—
" boekweit.	id.	1,049	15	—
" haver	id.	143	1,401	43
" meel	ponden	3,415,080	1,268,638	1,048,569
IJzer, ruw	waarde	1,115,912	619,289	—
IJzerwerk.	id.	437,327	385,713	325,317
Indigo	ponden	177,164	210,987	124,709
Kaas	id.	31,359	3,391,644	6,925
Katoen, ongesponnen. . . .	id.	2,457,357	2,626,218	—
Koffij	id.	5,829,114	9,301,008	4,037
Manuf.v.zijde,kat.,henn.,vlas,enz.	waarde	2,706,150	2,443,439	1,114,862
" van wol, lekens, enz. . .	ponden	43,536	6,630	5,906
" v.wol, de 6 ell ½ of meer	id.	24,993	21,616	9,145
" " " " " " " " " " " "	waarde	430,637	113,005	109,756
Olie van plat en rond zaad .	vaten	7,743	20,475	7,712
Rijst	ponden	5,731,536	2,130,993	209,234
Slagtvee,stier,ossen,koeij.en vaarz	stuks	768	9,676	29
" hokkeligen en kalveren .	id.	1,107	47,884	109
Suiker, ruwe	ponden	3,497,084	2,662,339	2,659,259
" geraffineerde	id.	13,989	6,125,541	19,388
Tabak, in rollen of bladen .	id.	3,394,935	2,029,279	1,125,769
Tin.	id.	448,178	275,670	—
Wijn op fust	vaten	6,712	4,737	4,737
Zaad (oliezaden)	lasten	4,188	922	158

SANTOS, 15 Nov. (per telegraaf). *Koffij* onveranderd, Campinos genoteerd 7000 reis.

PER TELEGRAAF.

gestoken en hij was verplicht zich over te geven. Dit geschiedde op 8 December.

LONDEN, Dingsdag 17 December. (R. O.)

gestoken en hij was verplicht zich over te geven. Dit geschiedde op 8 December.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer der Staten-Generaal.

's GRAVENHAGE, Afschrijving van Maandag 16 December.

Aan de orde is de beraadslaging over Hoofdstuk VI (Departement voor de zaken der Hervormde en andere Beroepsinstellingen).

De heer VAN ECK zal, tot zijn leedwezen, zijne stem niet aan deze bespreking kunnen geven. De reden daarvan is aan de Kamer bekend. Hij meent, dat met het beginsel van scheiding tusschen kerk en staat de instelling van afzonderlijke departementen van Beroepsinstellingen niet overeen te brengen. Hij wil hier echter bijvoegen, dat als hij zich niet verzoegen kan met deze begroting, hij den persoon des ministers hier geheel buiten gaat. Integendeel, hij meent aan dien minister alle hulde te moeten brengen. Als er een minister geweest is die kracht getoond heeft, dan was hij hij.

Hij dankt den minister er voor, dat hij gehoor gegeven heeft aan de stem, uit deze Kamer opgegaan, om het collatierecht af te schaffen voor zoover het tot den staat behoort. Daardoor heeft die minister een groot dienst aan de kerk bewezen, en hij hoopt dan ook, dat de minister op dien weg zal voortgaan. — Nog een ander punt dat regeling behoeft, is het algemeen reglement voor de Hervormde Kerk. Dit reglement is in 1852 goedgekeurd, behoudens zekere reserves. Spreker meent, dat op die wijze de scheiding tusschen kerk en staat niet bevordert wordt, en vraagt den minister, of daarin geene verandering kan plaats hebben. — Een derde punt betreft de kerkelijke pensioenen. In de troonde was reeds de regeling dezer zaak toegezegd, maar er is nog niets van vernomen. Spreker hoopt, dat deze zaak niet lang meer zal duren.

De MINISTER zal op dit oogenblik het bestaan der ministerien van eeredienst niet verdedigen, omdat hij daardoor anders een te breed veld van beschouwingen zou openen. Hij heeft getoond, dat het zijn doel is de scheiding van kerk en staat te bevorderen, opdat men langzamerhand er toe zou kunnen komen om te zeggen, dat de departementen niet meer noodig zijn. Maar nu is de staat van zaken nog niet zoover, om een bepaald oordeel te kunnen uitspreken, omdat er nog veel voorbereid, opgeruimd en afgebroken moet worden, om op een zuiver standpunt te komen. Hij zal, zoolang het hem gegeven is aan het hoofd van het departement te staan, toonen, dat hij de afscheiding wensch. Hij wil wegnemen de banden die nog bestaan. Hij kan dan ook aan de Kamer mededeelen, dat juist dezer dagen eene belangrijke schrede op dien weg is gedaan, doordien hij heeft verkregen een koninklijk besluit, nopens de approbatie van kerkelijke beroepen, voor zoover dit nog bestond. Bij dat besluit is de approbatie en erkenning geheel opgeheven, en is bepaald, dat de eenige aanraking nog deze is, om, wanneer er een beroep vacceert, aan het departement te vragen, of de vervulling kan geschieden op het bestaande tractement. — Wat de reserves betreft, hij is in overleg getreden met de synode der Hervormde Kerk, om zoo mogelijk hierin verandering te brengen. Het is ook hem voorgekomen, dat er onder die reserves voorkomen, welke niet overeenstemmen met het standpunt der Regering tegenover de Kerk.

Omtrent de kerkelijke pensioenen, is het den minister aangenaam te kunnen mededeelen, dat hij, dadelijk na zijn optreden, een ontwerp van wet heeft gereed gemaakt, dat de goedkeuring zijner ambtgenooten heeft weggedragen. Het is reeds voor meer dan drie maanden aan den Raad van State verzonden, zodat het, zoo spoedig mogelijk, aan de Kamer zal worden ingediend.

De heer VAN ECK merkt op, dat het argument van den minister, dat er nog veel te regelen is, zeker niet toepasselijk is op het depart. v. R. C. Beroepsinstellingen, want dat daar niets meer te regelen is. Hij dankt den minister voor zijne mededeelingen, en wenschte dat er van de zijde der Regering middelen worden aangewend bij den Raad van State om eene spoediger afsluiting der zaken.

De algemeene beraadslagingen worden hierop gesloten.

Art. 1 wordt goedgekeurd.

Bij art. 2, tractement voor den Secretaris-Generaal f 4000, stelt de heer BETZ voor, dit artikel te vermindern met f 800.

De MINISTER verdedigt het voorgedragen cijfer. Tot regtvaardiging zijner voordragt, wijst hij: 1. op de bijzondere omstandigheden die hem verhoogen; 2. op de billijkheid van het tractement in het tractement in vergelijking met ambtenaren van gelijken rang; en 3. omdat ook het getal ambtenaren vermindert is. Ad 1m, zegt de minister, dat, toen hij voor de eerste maal in het departement verscheen, door zijn geachten ambtvoorganger hem, als het ware, als een legaat, was achtergelaten een besluit tot nadere regeling van het tractement van den Secretaris-Generaal en de verhooging der tractementen van twee ambtenaren. De grond voor de verhooging van het tractement was gelegen in den uitgebreiden werkring, die gewijzigd en veranderd moet worden om meer in overeenstemming te worden gebragt met de verhouding tusschen Kerk en Staat. Uit het getal ambtenaren moesten voor dat werk diegenen gekozen worden die daarvoor geschikt waren. Daarom is ook veel moeten worden opgedragen aan den Secretaris-Generaal, die aangesteld is met de belofte van verhooging van tractement. De verhooging is ook billijk, omdat hij andere departementen, waar de werkzaamheden van den Secretaris-Generaal zeker niet minder zijn, het minimum van tractement bedraagt f 4000. Ook is door die verhooging de begroting niet vermeerderd, want het blijkt, dat in 1850 voor tractementen zijn uitgegeven f 21,450, en nu is daarvoor voorgedragen f 19,550. Zijn beginsel is, om het getal ambtenaren te vermindern, maar de bestaande goed te betalen. De minister laat de beslissing aan de Kamer over.

Bij stemming wordt het amend. verworpen met 34 tegen 30 stemmen.

De overige artikelen worden hierop goedgekeurd en het gehele hoofdstuk aangenomen met 56 tegen 9 stemmen. Tegen de heeren: Reinders, Schimmelpenninck, van Foreest, Wintgens, van Eck, Blussé, van Asch van Wijk, de Brauw en van Zuylen van Nijeveld.

Over Hoofdstuk VII (R. C. Beroepsinstellingen), worden geene beraadslagingen gevoerd.

Het hoofdstuk wordt aangenomen met 56 tegen 8 stemmen.

Tegen de heeren: Reinders, Schimmelpenninck, van Foreest, Wintgens, van Eck, Blussé, van Asch van Wijk en de Brauw.

Daarna is aan de orde het voorstel van vijf leden tot het houden eener ENQUÊTE NOPENS DEN TOESTAND DER ZEEMAGT. De drie vragen zijn: 1. welke is de tegenwoordige toestand onzer zeemagt? 2. welke zeemagt behoeft Nederland in Europa en als koloniale mogendheid? 3. welke wijze van aanbouw der oorlogsbodems moet gevolgd worden?

De heer STORM VAN 'S GRAVESANDE zegt, dat hij tegen dit voorstel bezwaren heeft, vooral met betrekking tot het tweede vraagpunt, onze zeemagt in de Oost-Indië. Daartoe is niet alleen noodig een onderzoek van de defensie te water, maar ook van de defensie te land. Als lid van het Comité van defensie is hij bijv. bekend met alle stukken, en hij is niet tegen publiciteit ook in defensie-zaken; maar er zijn punten die niet openbaar mogen worden en het zou overigens een zeer verkeerd antecedent zijn als dergelijk onderzoek van wege de Kamer werd ingesteld. Dat is voor spreker een onoverkomelijk bezwaar.

Was hem betreft, hij is van meening dat de Minister van Marine op zijne verantwoording weten moet welk stelsel hij voordraagt. Zoo deed ook de Minister van Oorlog. Kon de minister nog niet dadelijk een vast stelsel aannemen, had hij dit dan voor een jaar?

Per slot van rekening zou ook de Kamer de verantwoordelijkheid op zich nemen in strijd met onze constitutionele beginselen. Op al deze gronden is hij tegen het voorstel der enquête.

De heer VAN GOLTSTEIN behoort niet onder de onvoorwaardelijke voorstanders van het regt van onderzoek dat aan de Kamer bij de Grondwet is toegekend; hij is veeleer gestemd tegen de uitgebreide, lichtvaardige toewijding van dat regt. Meer dan eens is spreker in de gelegenheid geweest zijn gevoelen dienaangaande kenbaar te maken; en verre zij het dat hij door de ondervinding daarvan zou zijn teruggebragt. Integendeel, hem komt het voor dat de ondervinding ons waarschuwt om niet te lichtvaardig tot dat middel over te gaan.

Zijne herinnert aan twee vorige enquêtes. Wat de enquête nopens het Zwolsche Diep betreft, een onderzoek is ingesteld. Het is behoortlijk ten einde gebragt. Maar tot welke uitkomst heeft het geleid? Tot dus verre hebben wij geen gevolg gezien. Inlichtingen zijn van de Regering verlangd, zonder dat men weet of de bezwaren ten gevolge van dat onderzoek zullen worden opgeheven.

Wat de enquête betreffende de afstappingen der Maas aangaat, in het verdrag zijn de voorwaarden opgenoemd op welke het tractaat met eene naburige mogendheid moet zijn gegrond. Zijn die voorwaarden hier gevolgd? Is de voordragt op die grondslagen gevestigd? In geen deelen. Het onderzoek toen ingesteld, heeft evenmin een gunstig resultaat opgeleverd. En van waar, vraagt spreker, het verschijnsel dat de verwachting zoo herhaaldelijk is teleurgesteld? Het verklaart zich hierdoor dat het onderzoek niet was in overeenstemming met den werkring aan onze vergadering toegewezen; het onderzoek had plaats over een administratieve maatregel, terwijl het buiten de magt der vergadering gelegen is om te verzekeren dat de resultaten van dit onderzoek zullen gehandhaafd worden.

Wanneer de ondervinding is verkregen, dan mag men wel een oogenblik stilstaan en dan mag de vraag worden geopperd: wat leert de Grondwet ons ten dien aanzien?

Art. 90 zegt wel dat de Kamer heeft het regt van onderzoek of enquête. Maar dat artikel kent dat regt niet toe voor ieder onderzoek; dat regt is beperkt: het onpezoek wordt genoemd met de vreemde benaming van enquête en reeds hieruit volgt dat een bijzonder soort van onderzoek is bedoeld.

Spreker betoogt, dat de Kamer niet op dezelfde lijn geplaatst moet worden met het Engelsche Parlement. In Engeland is de magt van het Parlement uitgebreid. Onze magt echter is binnen bepaalde perken besloten. De werkring der Kamer is zeker deelneming aan de wetgeving. Hoever strekt die deelneming zich uit? Tot goedkeuring der uitgaven voor de zeemagt. Maar omtrent dat ook regeling van de inrigting der zeemagt? Die vraag moet hij onkenkend beantwoorden. Immers art. 58 der Grondwet geeft aan den Koning het oppertoezicht over zee- en landmagt, en volgens art. 178 is het de Koning die ten allen tijde zorgt dat er is eene toereikende zee- en landmagt. Hij kan niet gelooven dat een Minister van Marine gedooft zou dat het regt van den Koning op de Vertegenwoordiging zou overgaan en de bevoegdheid werd verward. Die minister heeft het voorbeeld van den Minister van Oorlog voor zich: deze heeft zijn plan voorgedragen en heeft verklaard, dat ten gevolge van dat plan de uitgaven waren geregeld. Indien dat plan goedgekeurd wordt, zeide die minister, dan moeten de uitgaven ook goedgekeurd worden, en indien dit niet geschiedt, heeft hij gezegd, ik ben verantwoordelijk voor mijn plan.

Dat is de ware gang van zaken. Hier hebben wij hetzelfde. De Minister van Marine heeft een plan van defensie ontworpen, en is uitgegaan van het denkbeeld dat de marine voor kustverdediging moet dienen en wel voor de verdediging der zeemagt hier en in de koloniën. Dat ware de verantwoordelijkheid die de Minister volgens de Grondwet moet aannemen, maar die verantwoordelijkheid kan de Minister niet overdragen aan de Kamer, ten einde zij een plan vaststelt dat de Minister dan zal overnemen, zoodat hij zou kunnen zeggen: uw plan heb ik overgenomen en mitsdien moet de verantwoordelijkheid der defensie bij de vertegenwoordiging rusten. Dat stelsel keurt de Grondwet af.

En welke zullen nu de gevolgen zijn van dat onderzoek?

Zij die ijveren voor inkrimping van uitgaven, mogen wel bedenken dat het gevolg zal zijn uitbreiding van uitgaven. Immers, indien men zich de zaak wel voorstelt, zullen zij die bijzonder met dit vak bekend zijn, wanneer zij worden geroepen om deel te nemen aan het onderzoek, niet geleid worden door de zucht om de marine tot de meeste volkomenheid op te voeren? Zullen zij uitgaan van het denkbeeld waarvan de Minister is uitgegaan, of niet verlost worden tot het denkbeeld dat Nederland zich moet handhaven als zeemagt van den 2den rang? Zal dan niet een plan worden voorgesteld dat aanzienlijke kosten zal veroorzaken? Dat plan vastgesteld zijnde zal het voor de Kamer moeilijk zijn zich van dat plan te verwijderen en zal het voor de Regering moeilijk zijn een anderen weg te volgen.

Dan zal men het plan moeten volgen en erkennen, dat de resultaten hieruit voortgevloeid niet zijn die welke daaraan moesten beantwoorden.

De heer WINTGENS ziet met belangstelling te gemoet wat de Minister of liever de Regering dienaangaande zal mededeelen. Wat hem betreft, hij gelooft dat het voorstel zijne voordeelen heeft. Nog altoos heerscht er aangaande de Marine onzekerheid en gemis aan vaste beginselen. Hij wijst op de mededeelingen, stelsels of voordrachten sedert 1854 allen van elkander afwijkende en die niet geschikt zijn geweest om ons het juiste pad aan te wijzen. Het schijnt dat telkens, als er een nieuw ministerie optreedt, er ook een nieuw stelsel wordt aangenomen. Daarom acht hij een onderzoek nuttig. Maar hij heeft ook bezwaren reeds door vorige sprekers geopperd, en die zich knopen aan zijne bedenkingen, bij de algemeene beschouwingen voorgedragen, dat namelijk sedert de laatste jaren alle gouvernementele actie en initiatief is overgegaan bij de Tweede Kamer. De vergelijking met Engeland gaat niet op. Nederland is eene constitutionele monarchie en heeft niet de parlementaire Regering van Engeland. Groot-Brittannië heeft eene magtige aristocratie als het hechte bolwerk voor den troon. Nederland mist dat, en als alle magt aan de Tweede Kamer werd verleend, dan zouden wij tot eene representatieve democratie gevestigd in Turkije vervallen. Daarom vraagt hij aan de Regering: verneemt gij er u mede? Wil gij abdiqueren van uw initiatief, of moet gij niet veeleer uw standpunt behouden?

De heer SLICHER VAN DOMBURG geeft te kennen, dat dit voorstel hem welkom was, ofschoon hij niet had verwacht, dat de Minister, die een stelsel voordraagt, daarmede genoegen zou hebben genomen. Hij zal het voorstel aannemen in de hoop dat de Commissie doordringen zij van hetgeen de heer de Jonge in zijn werk „Over het Zeewezen” zeide, dat namelijk Koning en Natje diep doordrongen mogen zijn van het belang dat het land heeft in den bloei der zeemagt voor het welzijn van onze maritieme defensie, van onze koloniën en van den handel.

De heer ELOUT VAN SOETERWOUDE is, op genoegzaam dezelfde gronden, tegen de enquête. Laat de Regering liever, alvorens tot eene enquête wordt overgegaan, overleggen de stukken, waarop hare overtuiging berust ten aanzien van het nu aangenomen stelsel, dat afwijkt van dat van zijn voorganger, waarmede zijne tegenwoordige ambtgenooten zich toch verenigd hebben.

De heer GEVERS DEYNOUT is, even als vorige sprekers, van gevoelen, dat dit voorstel de grenzen te buiten gaat. Als de Minister een bepaald stelsel had voorgedragen, dan kon hij begrijpen, dat men daarover een onderzoek wilde instellen. Maar de Minister heeft zijn stelsel, in de Memorie van Toelichting aangegeven, wederom in de Memorie van beantwoording losgelaten. Hij gelooft, dat deze enquête de bevoegdheid der Kamer te buiten gaat, en treedt in de attributen der kroon, aan welke de zorg is opgedragen dat de land- en zeemagt zich in voldoende toestand bevinden. Hoe zal het toch mogelijk zijn zich hier te onthouden van het politiek terrein. De tweede vraag brengt dit van zelve mede. Hij vreesst ook, dat de enquête weinig vruchten zal dragen. Dat de Regering zelve eene commissie van deskundigen benoeme en ons een bepaald stelsel voordrage.

De heer VAN ZUYLEN is ook tegen de enquête, op grond van en de bevoegdheid der Kamer en de resultaten. Hij is het geheel eens met den vorigen spreker, dat men het politiek terrein, vooral bij de tweede vraag, niet zal kunnen ontgaan. Zoo hij niet beter wordt ingelicht, zal hij tegen het voorstel stemmen.

De MINISTER VAN MARINE zegt, dat de Regering, bij de begroting, haar stelsel heeft voorgedragen. Dit is gebaseerd op de financiële krachten van den Staat en de behoeften der defensie, zoo ook op de bestaande rapporten der comités van defensie, zoo in Nederland als in Oost-Indië. Als de tijd daar zal zijn om dit stelsel te verdedigen, zal de Regering het doen. Hij heeft niettemin te kennen gegeven, dat hij gaarne zou zien dat de Kamer dat stelsel zou onderzoeken en licht verspreiden. Hij herhaalt, hij heeft een stelsel, en hij verklaart er niet van te zullen afwijken, althans wat de hoofdtrekken betreft; en dat stelsel kan ook, bij meerdere gelden, uitgebreid worden. Hij heeft dat stelsel aan een onderzoek willen onderwerpen, omdat hij van oordeel is, dat een Minister niets kan doen zonder het vertrouwen der Kamer. Daarom heeft hij een onderzoek uitgelokt. En niet alleen hij, Minister, maar ook de Regering verzet zich niet tegen de enquête. Ook zijne ambtgenooten zijn van oordeel, dat de enquête kan plaats hebben op de wijze zoo als de Kamer zal vermoenen te behoeven. Alleen meent hij, dat de enquête zich niet behoort uit te strekken tot de binnenlandsche defensie. Hij heeft niet gezegd, zoo als sommigen hem tegenwerpen: ik heb geen stelsel, maar geef mij er een; dat zou dwaas zijn en den schijn hebben van de verantwoordelijkheid van mij af te werpen. Neen, ik heb gezegd: stel een onderzoek in omtrent mijn stelsel. Overigens is het verre van hem, eene blaam te werpen op zijn voorganger; alleen heeft hij gemeend dat het zijn plicht was de waarheid bloot te leggen, maar hij erkent dat zijn voorganger groote diensten, vooral aan het personeel der marine, bewezen heeft. Hij meent hiermede te kunnen volstaan, en verklaart nogmaals, dat de Regering niet is tegen de enquête.

De heer DULLERT, een der voorstanders van de enquête, zegt, dat hunne taak zeer is vereenvoudigd door hetgeen van de zijde der Regering is aangevoerd en dat geen bezwaar kan bestaan tegen de voorgestelde enquête, doordien de Minister verklaart, dat zij moest strekken om de Kamer in staat te stellen over het stelsel van den Minister te beslissen. Men heeft gezegd, dat de enquête het gevolg zou hebben, dat aan de Regering een stelsel werd opgelegd en dat door de Kamer aan de Regering een voorschrift werd gegeven, hetwelk zij verpligt zoude zijn op te volgen. Dit moet hij tegenspreken, er wordt aan de Regering volstrekt geen voorschrift gegeven, zij behoudt hare volkomene vrijheid om haar stelsel vol te houden. Nu heeft de heer van Goltstein een grondwettig bezwaar tegen het voorstel geopperd, maar zijn betoog kan niet gelden tegen dat voorstel, maar is alleen gerigt tegen art. 90 der Grondwet. Het is bekend, dat die afgevaardigde bij de vaststelling der Grondwet en telkens, wanneer de gelegenheid zich hiertoe aanbiedt, tegen dit artikel te velde trekt. Alle voorstellen tot enquête hebben in hem een onvermoeden tegenstander gevonden. Die Spreker heeft ons gewezen op art. 58 en 178 der Grondwet en heeft gevraagd: indien ook de regeling der zeemagt een onderwerp wordt, hetwelk de Wetgevende Magt zich aantrekt, wat wordt er dan van het opperbestuur des Konings? Het antwoord is: dat opperbestuur blijft ongeschonden; maar indien de Wetgevende Magt de uitgaven moet toestaan voor de zeemagt dan zal zij zeker wel gerechtigd zijn te onderzoeken het plan, volgens hetwelk de uitgaven worden verleend. Maar daarenboven, art. 61 der Grondwet geeft aan den Koning het opperbestuur over de algemeene geldmiddelen en de Koning is het, die regelt de bezoldigingen van de collegien en ambtenaren. Indien de inmenging der Kamer in dit onderwerp schennis der Grondwet daartelt, aan hoeveel schennisen heeft zij zich in de laatste dagen dan wel niet schuldig gemaakt? Spreker gelooft, dat

de heer van Goltstein dan ook tot de zondaren zal behoren. Om te betoogen, dat het regt der Kamer tot het houden van een onderzoek binnen bepaalde perken is besloten, heeft de heer van Goltstein op de vreemde benaming enquête gewezen. Van dit argument komt de eer der uitwijding aan dien „ker toe. Tot dusvare is men van meening geweest, dat men door de bijvoeging van het woord enquête alleen welk aanduiden, welk regt daarmede werd bedoeld, eene aanduiding, welke men noodzakelijk zichte, omdat dit regt ons tot desverre vreemde was. Hetgeen door den heer Wintgens is aangevoerd, behoort Spreker niet op te nemen. Zijne rede was tot de Regering gericht, en hield in verwijzen dat zij niet bestuurd, maar dat zij bestuurd werd, dat het initiatief van de Kamer, in plaats van de Regering uitging en dat de Regering zich hier bijvoegde uit de handen liet nemen: dit alles kan Spreker voorbijgaan. Trouwens, de Regering van hare zijde heeft hierop geantwoord en betoogd, dat zij wel degelijk een vast stelsel ten opzichte onzer zeemagt wilde volgen, waarvan zij niet zoude afwijken. Nog is door den heer Gevers Deynoot en door andere Srs. aangebracht, dat het onderzoek geene gevolgen zou hebben, en dat indien het al nog aantoonen, welke het ware stelsel is, de Regering de verantwoordelijkheid op de Kamer zoude overdragen. Doch men stelt zich dit geheel verkeerd voor. Wat zal de Commissie doen? Zij zal deskundigen onderzoeken, een rapport maken en dat rapport zal beraden de resultaten der deskundigen, maar volstrekt geen stelsel voordragen. Het onderzoek zal alzoo alleen strekken om aan de Kamer het noodige licht te verschaffen, ten einde te oordeelen wat oirbaar is in het belang des lands. Dat is dringend noodig. De heer Wintgens heeft het terecht gezegd: jaar op jaar heeft de Kamer aanzienlijke sommen toegestaan voor de zeemagt, in de meening dat zij zonden strekken en haar tot herstel te brengen. Ieder nieuw opgetreden Minister begon met af te leunen het stelsel van zijnen voorganger. De toestand onzer zeemagt op dit oogenblik is dan ook van dien aard, dat, indien een oorlog uitbarstte hij dien niet gaarne op zijne verantwoordelijkheid wilde nemen. Niettegenstaande miljoenen door het Rijk meer zijn besteed aan de zeemagt dan te voren, klinkt nog altijd de mare: de marine is nog in even diep verval als in 1853. En nu meenen de voorstanders, dat hierna een einde moet komen, zij meenen, dat wil men het stelsel, dat de Minister voorstaat, kunnen beoordeelen, er dan tijd behoort vrij te blijven om dat stelsel te onderzoeken. Hun voorstel is, de Kamer aan te raden van den weg der enquête gebruik te maken, ten einde in staat te zijn met kennis van zaken teogerust, te kunnen oordeelen. En indien zij nu als hunne tweede vraag voorstellen: welke zeemagt behoeft Nederland in Europa en in de Koloniën, dan ligt in dat voorstel geenszins de bedoeling om ook 's lands verdediging te onderzoeken. Het doel, dat zij zich met deze tweede vraag voorstellen, hebben zij in hunne toelichting duidelijk omschreven. Bij het te plegen onderzoek naar de behoefte, die Nederland omtrent de zeemagt heeft, zal aan twee onderscheidene gevallen moeten gedacht worden, het geval namelijk dat Nederland zich, wat de zeemagt betreft, beperken wil tot hetgeen men onder den algemeenen naam van verdediging van het Rijk en zijne koloniën begrijpen kan en het geval, dat Nederland zich tevens als eene zeemogendheid van den tweeden rang handhaven wil. Tusschen die twee gevallen moet eene keuze worden gedaan, maar dan moeten de Kamers ook door grondig onderzoek in de gelegenheid worden gesteld hare keuze te bepalen. En de voorstanders kunnen het dan ook volkomen aan den Minister toegeven, wanneer hij zegt, dat de defensie van de binnenlandsche verdediging buiten het bereik ligt der tweede vraag. Het kan nu gebeuren, dat zij elings nu en dan eene vraag van technischer aard zal worden gedaan. Het is mogelijk, men zal zich daarvan moeilijk geheel kunnen onthouden, maar het doel is zich noch in een technisch, noch in een politiek onderzoek te begeven. Alleen de meeningen der deskundigen zullen worden gehoord. Maar, heeft men gevraagd, indien die meeningen al gehoord zijn, welke zullen de gevolgen daarvan zijn? Niemand kan bepaald voorspellen welke de uitkomsten zullen zijn, maar dit mag men toch zeggen, dat het niet juist is a priori aan te nemen; wat sommige sprekers hebben verklaard, dat de deskundigen van de meening zullen uitgaan: hoe duurder, hoe beter. Dit kan spr. niet gelooven. Hij neemt eerder aan, dat zij eene eerlijke verklaring zullen afleggen, niet bedacht zullen zijn op datgene, wat voor hen wellicht persoonlijk wenschelijk ware, maar wat met onze beperkte geldmiddelen niet zou zijn overeen te brengen. Spr. is overtuigd, dat zij, bedenkende het gewigt, dat aan hunne woorden zal worden gehecht, de waarheid zullen spreken.

De heer STORM VAN 'S GRAVESANDE wijst op de tegenspraak, welke er bestaat tusschen de Memorie van Beantwoording der voorstanders, en de rede van den heer Dullert. In de Memorie is bepaald verklaard, dat het onderzoek zich ook tot de binnenlandsche defensie zal uitstrekken, en hierna wil spr. zich houden, niettegenstaande hetgeen de heer Dullert thans aanvoert. Hij toont aan het innig verband, dat er bestaat tusschen het gebruik onzer zeemagt en een gedeelte der troepen.

De heer VAN GOLTSTEIN komt terug op zijne vroegere bedenkingen. Vooraf een woord aan den minister, die zegt: ik heb een vast stelsel. Welnu, waarom dan niet liever thans de gronden daarvoor aangevoerd en eene begroting ingediend, op dat stelsel gebaseerd? Dat ware de rationele weg geweest. Hoe kan de minister verlangen, dat een onderzoek worde ingesteld, als hij in waarheid overtuigd is dat het stelsel, hetwelk hij voorstaat, het enig ware stelsel is? En hoe is dit onderzoek te rijmen met het stelsel, door den minister voorgestaan, volgens hetwelk de verdediging der kusten en der koloniën de enige bestemming der zeemagt moet zijn. Spr. had nopens de grondwettige kwestie het tegendeel verwacht van hetgeen de minister namens de Regering verklaarde; hij had verwacht dat 's ministers ambtgenooten hem het ongrondwettige van het onderzoek, als ingrijpende in de praerogatieven der kroon, zouden hebben onder het oog gebragt. In zijn antwoord aan den heer Dullert verklaart Spr. nimmer bevestigd geweest te zijn van art. 90 der Grondwet, maar alleen van de uitlegging, daaraan gegeven. Zijne stelling is: geen onderzoek kan door de Kamer worden gedaan over onderwerpen uitsluitend behoorende tot het gebied der Regering. En in dit beginsel heeft de Kamer ook berust, toen de Minister van Oorlog zich verzette tegen eene legerorganisatie bij de wet.

De heer HUGENHOLTZ verdedigt mede het voorstel tegen de gemaakte bedenkingen. Vooral, omtrent het bezwaar nopens het gevaarlijke van publiciteit, moet hij wijzen op art. 126 van het reglement van orde, bepalende dat de processen-verbaal niet behoeven te worden openbaar gemaakt. Is er dus iets, dat niet voor publiciteit bestemd is, het zal niet publiek worden. Overigens doet ook hij het nut uitkomen van zoodanig onderzoek, na al hetgeen men in de laatste jaren heeft zien gebeuren. Er is nog nooit zoveel uitgegeven voor de Marine als thans; het is dus van het grootste belang, dat men, ook met het oog daarop, deskundigen hoore. Het resultaat der enquête kan niet anders dan licht aan de Kamer verschaffen, ter bevordering van het stelsel der Regering. Ten slotte doet hij opmerken, dat de Fransche marine hare opkomst te danken heeft aan de medewerking der Kamer en het initiatief van den Prins van Joinville, die steeds op onderzoek heeft aangedrongen.

De heeren STORM VAN 'S GRAVESANDE, DULLERT en VAN NISSEN voeren nog kortelijk het woord tot verduidelijking hunner gezeden.

De heer MACKAY is overtuigd, dat het voorstel met de beste bedoelingen is gedaan; maar hij gelooft niet, dat het doel bereikt zal worden. Dat doel is: onderzoek nopens een stelsel van marine, en niet nopens het stelsel van den minister. Overigens is het nog al moeilijk voor de officieren van marine, om, als zij opgeroepen worden, een oordeel, mischien wel eene veroordeeling over het stelsel van den minister te moeten uitspreken. Hij ondersteunt het verzoek van den heer Elout, om overlegging der stukken, tot regtvaardiging van het stelsel der regering.

De heer POORTMAN bestrijft den schroom voor publiciteit. Deskundigen behandelen toch reeds dezelfde vraagpunten in tijdschriften en dagbladen. Men zegt, het licht moet van de Regering komen. Maar wil men dan, dat de Kamer alleen op de inlichtingen der Regering zal afgaan daar, waar zooveel behoefte is aan zekerheid en kennis?

De algemeene beraadslagingen worden hierop gesloten.

Over de twee eerste vragen vraagt niemand het woord. Over de derde vraag, nopens de wijze van bouwen, vraagt de heer van Eck de bedoeling der voorstanders, waarop de heer Dullert antwoordt, dat juist de vraag algemeen gesteld is, en dus nog verdere onderdeelen, met deze vraag in verband staande, omvat, gelijk reeds in de memorie van toelichting is aangeduid.

Hierna wordt het gehele voorstel in omvraag gebragt en met 34 tegen 32 stemmen aangenomen.

Voor: de heeren van Twist, Delprat, Cornelis, Anemaet, Betz, Henkelom, Heemskerk Bz., Jaspers, Hugenholtz, Cool, Idersda, Mensonides, van Eck, van Voorthuizen, Bissé van Oud Alblas, Dullert, Slicher van Domburg, van Hoëvell, Thorbecke, Kingma, Bieberstein, Poortman, Hoenck van Papendrecht, Dirks, van Bosse, van Franck, Zijker, Meusen, Botz, de Lom de Berg, Diggelen, van Wintershoven, Luyben, van der Linden.

Tegen: de heeren Storm van 's Gravesande, Begram, Taets van Amerongen, Wijbenga, Gevers Deynoot, Lijlana, Nijeholt, Meylink, van Foreest, Beens, Mijer, Kien, Heemskerk Azn., van Lijnden, Wintgens, de Poort, Kerstens, Mackay, van Goltstein, van Asch van Wijk, de Raadt, Nollthuis, van Heiden Reinestein, de Brauw, van Zuylen, van Nispen, Elout van Soeterwoude, Reinders, Schimmelpenninck, van der Veen, Hoekwater, Oomen en de Voorzitter.

Afwegig de heeren Wichers en Lidt de Jende door ongesteldheid, en voorts de heeren Westerhoff, Demmer van Poldersveldt, Hoffman en Olivier.

Op voorstel van den Voorzitter wordt besloten, om nader den dag te bepalen, waarop de commissie voor de enquête zal worden benoemd.

Ten 11 ure wordt de vergadering gescheiden en verdaagt tot morgen ochtend 11 ure.

Is ingekomen een adres van J. J. Ripping, te Rotterdam, betreffende de uitbreiding der straten te Rotterdam.

Op voorstel van den Voorzitter wordt bepaald:

- 1°. dat de commissie van enquête nopens den toestand der marine zal bestaan uit 7 leden.
- 2°. Dat tot afneming van de verhooren, minstens 4 leden moeten tegenwoordig zijn.
- 3°. Dat de termijn, binnen welke de enquête moet zijn afgelopen, zal gesteld worden op 1 Aug. 1862, en voorts, dat de dag tot de benoeming der commissie nader zal worden bepaald.

De commissie voor de petitien brengt rapport uit op een adres van reeders en assuradeurs, verzoekende, dat er een kustuur op de Eijerlandsche gronden moge geplaatst worden. — Ter griffie nedergelegd.

Aan de orde is de voortzetting der

BERAADSLAGINGEN OVER DE STAATSBEGROTING voor 1862, en wel over Hoofdstuk VIII (Marine).

De heer VAN FRANCK kan zich niet vereenigen met den ingeslagen weg in de memorien van Toelichting en Beantwoording. Hij is overtuigd, dat men daardoor niet eens zelfs zal verkrijgen, wat men noemt een bescheiden marine. Wat men zal verkrijgen is een vloot in het klein, die niet zal voorzien in de behoeften van een staat als dezen. Hij zou dus zijne stem tegen deze begroting hebben moeten uitbrengen, of aan het verzoek des ministers voldoen, om eerst een enquête te laten plaats hebben. Aan dat laatste heeft hij gevolg gegeven, en hij zal dus nu voor de begroting stemmen, maar als credietwet, en in afwachting van hetgeen de enquête zal opleveren.

De heer VAN DIGGELEN zegt, dat nu er tot de enquête besloten is, zoo al niet op uitnodiging dan toch ten minste van den minister, hij nu den minister uitnodigt te verklaren, van welken invloed de enquête zal zijn op de wijze van uitvoering der begroting zoo wel, als op de cijfers op de begroting uitgetrokken, ten einde te weten of er gewerkt zal worden in den geest van de opheffing van een der werven, dan wel of de kwestie ongepraediciëerd blijft, waartoe naar sprekers meening alle termen bestaan.

De heer BLUSSÉ had plan eenige cijfers aan te halen nopens den al- of niet-voortgang der marine in de laatste jaren, maar met het oog op de plaats te hebben enquête en den weinig beschikbaren tijd, zal hij dit nu nalaten.

Evenwel zijn er nog enkele punten die hij bij de onderwerpelijke artikelen zal ter sprake brengen.

De heer VAN BOSSE heeft gezien, dat het voornemen des ministers is een gedeelte der vloot in Oost-Indië aan te bouwen. Hij laat nu de kwestie daar, dat dit z. i. zeer kostbaar zal zijn, maar vraagt of — als het den minister blijkt dat de aanbouw nuttig is voor de marine om voordelig voor de schatkist — de minister dan voornemens is de sommen daartoe aan te vragen bij de wetgevende magt, dan wel of die uitgaven zullen gedaan worden op de wijze zoo als tot dus ver met de koloniale uitgaven het geval was. Dit punt staat in naauw verband met de koloniale financiën en ook met de medewerking der wetgevende magt tot het doen der uitgaven.

De heer VAN NISSEN vereenigt zich geheel met die beschouwing.

De MINISTER VAN MARINE hoopt, dat de heer van Franck na de enquête bevredigd zal zijn omtrent des ministers plan van inrigting voor de marine. Hij verdedigt daarop den inhoud der gewisselde stukken tegen het verwijt van de weinige overeenstemming tusschen de Memorien van Toelichting en Antwoord, en verduidelijkt zijne gezegden nopens de gepantserde schepen. Op de beschuldiging alsof ik nooit gepantserde schepen zou willen, zegt de minister, heb ik geantwoord dat er nu niet aan te denken viel, maar daartoe volgt niet dat daar nimmer een tijd voor zal zijn. In antwoord op de vraag van den heer van Diggelen, welken weg de minister volgen zal tot na den uitslag der enquête, zegt deze dat er geen verandering in het bestaande zal gebragt worden. Men gaat voort met af te bouwen wat op stapel is, en daartoe volgt dus ook dat de zaak met de werf te Vlissingen ongedoerd blijft totdat de enquête ook daarover licht zal hebben aangebragt. Wat aangaat de bedenkingen der heeren van Bosse en van Nissen, die meenden dat de aanbouw van schepen in de Oost-Indië een aanzienlijke verhoging van kosten zou medebrengen, de minister deelt dat gevoelen niet: hij is integendeel overtuigd dat die aanbouw veel goedkooper zal zijn: de ondervinding bewijst het. Bij aanbouw in de Oost heeft men dit voordeel dat de hoofdmaterialen daar veel goedkooper zijn: men denke slechts aan het hout. Ook de daglonen zijn daar goedkooper. En wat nu betreft de comptabiliteitskwestie zoolang de begroting voor de koloniale dienst niet door deze Kamer wordt vastgesteld, zal die aanbouw uit de koloniale geldmiddelen bestreden worden; doch dit is een zaak die zijn ambtgenoot voor Kolonien betreft.

De heer MACKAY beschouwt deze begroting, na de aanneming der enquête, als een credietwet. Hij vindt daarop echter f 250,000 meer dan op de begroting voor 1861, en hoopt dat de minister al het mogelijke zal doen om ook deze begroting zoo laag mogelijk te houden. Van de enquête zelf hoopt hij dat zij een lichtstraal zal aanbrengen over de vele verschilpunten, o. a. over de kosten. De minister bijv. verklaart dat zijn stelsel niet meer zal kosten dan het vroegere; terwijl de heer Hugenholz meent dat het wel 3 à 4 miljoen hogere kosten zal na zich slepen.

Ten slotte bespreekt hij het toelatingsexamen der adelborsten. Zeer veel heeft hij aan praktische officieren, maar hij wenscht toch ook voor hen een wetenschappelijke opleiding, opdat de Marine-officiëren, even als weleer ook mogen uitmunten door degelijkheid van studie. Wel is het niet noodig, dat men professoren tot officieren make, maar daarom is het toch goed als er ten minste zoo een professor onder de equipage is. Zijn betoog strekt daartoe om aan te bevelen, dat het admissie-examen niet al te gemakkelijk worde gemaakt.

De heer VAN HEIDEN REINSTEIN zegt dat gisteren met de meerderheid van één stem het besluit der enquête is aangenomen. Hij betreurt dit, maar voelt zich verplicht een opmerking te maken. Het is hem nog niet duidelijk of de Minister aan zijn stelsel zal vasthouden, onverschillig welke de afloop der enquête zal zijn. Hij hoopt, dat er bij den Minister geen onbestemdheid van beginselen zij om die te plooiën naar gelang van den uitslag der enquête.

De heer VAN BOSSE verklaart in antwoord op den Minister, dat diens antwoord nopens den aanbouw in Indië hem niet bevredigd heeft. Want zal daartoe volgen? Dat de Minister van Kolonien dan de man zal zijn, die niet alleen het koloniale batig slot voor het moederland zal bepalen, maar ook de hoegrootheid der marine. Daarbij komt dat al wat in Indië gebouwd zal worden, aan onze controle zal onttrokken zijn. De Minister zegt: de aanbouw in Indië is goedkoop; maar als die werkelijk goedkoop is dan zal men niet alleen kleine, maar ook groote schepen voor de dienst in Oost-Indië gaan aanbouwen, en dan zou inderdaad de vaststelling van Hoofdstuk VIII door de Kamer niets meer dan een bloote formaliteit worden. Hij behoudt zich voor om bij het Hoofdstuk van Kolonien ook op dit punt nog nader aan te toonen hoe noodzakelijk het is een vasten grondslag te hebben voor het beheer en de verantwoording der koloniale financiën.

De heer HUGENHOLTZ meent, dat het is alsof sommige sprekers een soort van protest tegen het besluit der Kamer nopens de enquête doen, en den Minister wilden aanbevelen: gij moet die enquête terzijde laten. Hij geloof dat veel eer juist die enquête aan de Kamer het noodige licht zal verschaffen, terwijl de Minister zelf het nut er van erkent heeft. Wat nu betreft het verschil van cijfers tusschen den Minister en spr. over de kosten van het Marinestelsel, moet hij zeggen dat men daarover veel redeneren kan. Wat hem aangaat hij blijft zijne meening handhaven. Maar juist daarom is de enquête nuttig, omdat anders alle jaren de kwestie over het cijfer der begroting zoude oprijzen, zonder dat men daarover met kennis van zaken kon oordeelen. Z. i. moeten bij de bepaling onzer marine de financiële krachten des lands geraadpleegd worden, en hij blijft gelooven dat het plan van den Minister duurder zal zijn dan de Minister geloof.

Spreker zegt ook dat, wat betreft de comptabiliteits-kwestie, door den heer van Bosse geopperd, het ook hem wenschelijk voorkomt dat dit punt voor de toekomst opgehelderd wordt. Nu echter is dit minder noodzakelijk, want de Minister heeft gezegd, dat hij bij aanneming der begroting niets zal praediciëren, dat men alleen zal afbouwen wat op stapel staat en hier en daar eenige wijziging aanbrengen welke de noodzakelijkheid vereischt.

De heer MACKAY had opgemerkt, dat de begroting te hoog was. Dit punt kon bij de 3de afdeling behandeld worden, maar spreker moet er op wijzen dat de oorzaak der verhoging vooral te zoeken is in de reparatie van de werf te Amsterdam, die hij allernoodzakelijkst acht. Hij heeft zelf gezien en is van de noodzakelijkheid der reparatie doordrongen. Wat nu aangaat het toelatingsexamen der adelborsten voor het instituut van Marine, spreker deelt tot zekere hoogte het gevoelen van den heer Mackay: toch is hier geen vaste regel te geven. De een heeft meer aanleg op praktisch terrein, de ander is sterker in de theorie; maar hij is het eens met den heer Mackay, dat er op ieder schip een wetenschappelijk gevormd officier tot het doen van hydrographische waarnemingen, het maken van bestekken, enz. moest aanwezig zijn, ofschoon over het algemeen de praktische officieren aan boord altijd hoofdzaak moeten wezen.

De MINISTER VAN MARINE dankt den heer Hugenholz, die reeds verschillende sprekers heeft beantwoord. Echter moet hij den heer Mackay nog verzekeren dat de opleiding der adelborsten niet strekt om de vermeerdering hunner theoretische kennis tegen te gaan. Integendeel, en hier beroept hij zich op den heer Hugenholz. — Den heer van Heiden

Reinstein moet de Minister antwoorden dat als de enquête tegen zijn stelsel uitloopt, dan de tijd voor hem zal gekomen zijn om zich te verwijderen. Overigens geeft hij aan den heer van Bosse de verzekering dat het geenszins zijne bedoeling is groote schepen in Indië te bouwen en dat hij ook niet vrees, dat die aanbouw tot verhoging van uitgaven zal leiden.

De heer STORM VAN 'S GRAVESANDE moet opmerken dat de houding des Ministers ten aanzien der enquête, hem niet versterkt in het vertrouwen dat hij gaarne in den Minister stelt. Evenwel heeft hij nagedacht welke stem hij zal uitbrengen, en is tot de slotsom gekomen, dat die stem voor de begroting is, welke eigenlijk een credietwet is. Hij moet toch wijzen op de zonderlinge uitkomst welke de enquête zal hebben. Immers de Minister zegt: als de enquête tegen mijn stelsel uitvalt, dan zal ik mij verwijderen. Welnu dan moet elk volgend ministerie *per se* het stelsel der Kamer aannemen; en nu wordt er zoo dikwerf geklaagd over de inneming der Kamer, maar spr. vraagt of de Regering zelve op dit punt er niet aanleiding toe gegeven heeft.

De heer LYCKLAMA heeft bij Hoofdstuk V gezegd dat hij zich zou houden aan elke begroting afzonderlijk. Hij heeft voor dit Hoofdstuk gestemd en zal daar nimmer berouw over hebben. Nu zijn wij aan de behandeling van Hoofdstuk VIII, en nu moet hij verklaren dat hij, na de aanneming der enquête op gisteren, avond zijne stem tegen dat Hoofdstuk zal uitbrengen.

De heer POORTMAN beantwoordt den heer van 's Gravesande. Hij ziet niet in dat de enquête tot een zonderlinge uitkomst zal leiden, want de enquête zal juist beslissen over het stelsel des Ministers; — en als de Kamer dan zegt dat het stelsel des Ministers onaannemelijk is, welnu dan is het niet zonderling, maar constitutioneel, dat een ander stelsel worde aangenomen.

De heer VAN HOËVELL zegt dat de houding des Ministers nopens de enquête is afgekeurd. Op hem evenwel heeft die den tegenovergestelden indruk gemaakt. De Minister bood der Kamer zijn stelsel aan, en zeide, onderzoek het. Is dat niet het bewijs dat de Minister vertrouwen heeft in zijn stelsel en de Kamer waardeert? Dit nu in het algemeen, maar in dit geval komt dit in het bijzonder nog meer uit. Men heeft jaren lang sommen gevoterd, en toch vernomen dat de marine in verval was. Vervolgens heeft men gekregen een jaarlijksche schildering van den voortreffelijken toestand onzer marine. Ik, zegt spr., heb steeds tegen dat budget gestemd, op grond dat het te hoog was. Nu zegt de Minister van Marine dat de toestand onzer zeemagt van dien aard is, dat hij met huivering de ene of andere verwickeling te gemoet zou gaan. En vraagt deze Minister nu op nieuw meer miljoenen? Neen. Hij handelde als zelfstandig man, en spr. verdedigt de houding des Ministers in dezen.

En wat men nu zegt dat de enquête het zonderling gevolg heeft dat de Minister zich wil verwijderen, wanneer zijn stelsel verkeerd wordt geacht, spr. ziet dat niet in. Het is immers zeer denkbaar dat uit het onderzoek ook voor den Minister een beter licht opgaat, en als dat het geval is dan zou het verkeerd geplaatste standvastigheid zijn om halstarrig vast te houden aan hetgeen men eenmaal meende juist te zijn. Daarom zal hij gaarne zijne stem geven aan deze wet als van geheel tijdelijken aard, niets praediciërende en verband houdende met het aangenomen onderzoek nopens het stelsel.

De heer DUYNMAER VAN TWIST doet uitkomen dat door de enquête niets is beslist; daardoor zal alleen het nemen van een besluit worden uitgelokt. Hij kan dan niet inzien dat, ten gevolge der wijze van onderzoek, waartoe men thans besloten heeft, men ooit zou kunnen komen tot een meer ongunstigen toestand dan nu.

De heer DIRKS verklaart, dat hij thans zijne stem wel aan dit hoofdstuk zal kunnen geven, omdat hij die begroting thans beschouwt als een credietwet, in afwachting van den afloop der enquête.

De algemeene beraadslagingen worden hierop gesloten.

Art. 1—4 worden zonder beraadslaging aangenomen.

Art. 5 (kosten van het corps ingenieurs, enz. f 30,100).

De heer BLUSSÉ bespreekt bij dit artikel de gedaante-ruiswisseling van drie schepen in drijvende batterijen, en van een zeil-linieschip in een stoomfregat. Hij heeft het etablissement te Willemsoord gezien en was nieuwsgierig naar die drijvende batterijen; hij zag ze, en ontwaarde dat ze gepantserd waren van voren en van achteren; het doel daarvan was, zeide men, om altijd de voor- en achterzijde aan den vijand te kunnen presenteren. Maar men heeft er daarbij niet op gerekend, dat dergelijke monsters, die zóoveel boven het water liggen, meer te regeren zijn door den wind dan door den stroom, zoodat, als de wind niet in overeenstemming is met den stroom, die batterijen over dwars kunnen komen te liggen. Die opmerkingen zou elke gewone binnenloosd gemaakt hebben. Intusschen, dit hebben de heeren, over wier bezigheid wij hier spreken, niet in het oog gehouden. De uitkomst heeft dan ook zijne meening bevestigd. Spr. heeft voor zich een rapport van den kommandant van de *Neptunus*; hij heeft echter gisteren zoo veel gehoord over de geheimenissen omtrent onze binnenlandsche defensie dat hij, zonder verlof van den Minister, er niets uit wil mededeelen. Hij geloof echter dat die geheimhouding ongerijmd is. Alles blijkt toch uit de staten door den Minister zelve overgelegd. Indien de Minister er dus geen bezwaar tegen heeft, zal hij een gedeelte van dat rapport voorlezen.

De MINISTER hierin geen bezwaar hebbende, — vervolgt de heer BLUSSÉ zijne rede, en leest hij eenige zinsneden uit dat rapport voor. Hieruit blijkt dat ook die kommandant van oordeel is, dat door de wijze van inrigting der batterijen, de ongepantserde breede zijde steeds aan den vijand is blootgesteld. Dit nu had elke binnenloosd aan den ingenieur kunnen zeggen. Door een deskundige van groeten naam is aan spreker gezegd dat het verzaen van een lineschip in een drijvende batterij, een waar kunststuk is, en dat het getuigt van een groote vindingrijkheid en een groote kracht van wil. Maar spreker zegt, dat wij geen geld hebben om voor zoo een kunststuk zulke sterke toeren te laten doen. Het is altijd een groot ongeluk voor dergelijke genien, dat zij niet kunnen rekenen; spreker heeft daarvan, in het partikuliere leven, de treurige ondervinding opgedaan.

Een tweede kunststuk is, dat de *Admiraal de Ruiter*, vroeger een lineschip, later een fregat, veranderd is in een stoom-oorlogsfregat. Dit heeft spr. nooit kunnen begrijpen. De Minister zal dit dan ook niet noemen. De zaak kost een miljoen; het maken van een nieuw fregat kost 1½ miljoen. Wat heeft men nu voor dat ene miljoen verkregen? Een fregat, dat niet naar één stelsel is gebouwd; een vernieuwing van een oud fregat, dat 30 jaren oud is; 20 jaren is al een geheel ongelukkig leeftijd, maar 30 jaren is stokoud. Als een oud schip al niet vervuurd is, dan is het toch zeer zeker verwaterd. Dit is dus al weder een ongelukkige profeneming. Om al deze redenen geloof hij dat het geen zaak is die heeren ingenieurs een bijzondere aanmoediging te geven door hun tractement te verhoogen. Hij stelt dus als amendement voor, het art. 5º. met f 4000 te verminderen, zijnde de voorgestelde verhoging voor de ingenieurs.

De MINISTER VAN MARINE heeft reeds gezegd dat hij geen groot bevoorwaer is van die drijvende batterijen. Maar hij moet toch den heer Blussé doen opmerken, dat zij niet gebouwd zijn voor diep water, maar wel voor ondiep water. De schuld van de wijze van bouwen der batterijen ligt echter niet aan de ingenieurs. Zij hebben slechts gevolgd hetgeen hun was bevolen. De Minister zal nu niet beoordeelen of dit goed was, maar het is geschied. Hij meent dat de ingenieurs hun pligt hebben gedaan, en hij zou het zeer betreuren, als men uit het gebeurde aanleiding vond om hunne tractementen niet te verhoogen. Hij heeft die verhoging voorgesteld, niet alleen op gronden van billijkheid, maar ook in het belang der dienst. De ingenieurs genoten tot dusver hunne wetenschappelijke opleiding ten koste van het gouvernement. Hier- van is men thans afgeweken, en is bepaald dat de ingenieurs als zoodanig zullen worden toegelaten, na afgelegde bewijzen van bekwaamheid. En nu vraagt de Minister of het te verwachten is, dat men kundige menschen zal krijgen, als men de tractementen laat zoo als zij nu zijn. Hij verzoekt dus der vergadering het amendement niet aan te nemen. Wat de *Admiraal de Ruiter* betreft, dit schip is niet in tweeën gezaagd, maar verlengd; het is ook niet 30 jaren oud, maar is eerst in 1853 afgevoerd. Hij is het echter eens, dat het beter is de gelden te gebruiken voor het bouwen van nieuwe schepen, dan oude te vernieuwen.

De heer HUGENHOLTZ is vóór het amendement. Hij heeft meermalen zijne bezwaren ingebragt tegen een te talrijk corps ingenieurs. Hij stelt zich ook voor dat, indien het stelsel van den minister opgaat, men een zoo groot getal ingenieurs niet zal noodig hebben.

De heer BLUSSÉ beantwoordt den minister. Wat de opmerking betreft, dat de batterijen gebouwd zijn voor ondiep water; het bezwaar blijft hetzelfde; maar dan is het bovendien ook een luxe de batterij aan twee zijden te pantseren; dan was een zijde voldoende. Wat de *Admiraal de Ruiter* aangaat, hij meende veilig te zijn als hij afging op de documenten door den minister overgelegd. Maar al is het schip nog zoo oud niet, dan nog was die verandering niet goed, want de minister erkent zelf, dat het niet goed is oude schepen te vernieuwen. Nu zegt de minister ook: als de tractementen niet verhoogd worden, dan zal er in de toekomst gebrek zijn aan ingenieurs. Maar dit kan hier niet gelden, want als men in het vervolg bekwaame menschen heeft, laat men die dan hooger beloonen, maar dit kan niet opgaan voor de personen die er nu zijn.

Het amendement wordt hierop in stemming gebragt, en aangenomen met 57 tegen 13 stemmen.

Art. 5—13 worden hierop goedgekeurd.

Art. 14 (kosten der betonning, enz.) f 191,320.

Door den heer HUGENHOLTZ is als amendement voorgesteld, dit art. te verhoogen met f 80,000, voor het daarstellen van een vuurtoren tot aanduiding der Eijerlandsche gronden.

De heer HUGENHOLTZ zegt, dat het zeker een vreemd verschijnsel is, dat, bij de behandeling dezer begroting, een amendement wordt voorgesteld tot verhoging. Hij vleit zich echter, dat de Kamer met hem zal overtuigd zijn, dat het noodig en billijk is, en dat ook de menschelijkheid

het vordert, dat er een verlichting worde daargesteld in de nabijheid der Eijerlandsche gronden. Op dat terrein hebben toch in de laatste jaren een aantal zware zeerampen plaats gehad. Verleden jaar heeft hij hierop reeds gewezen, en de toenmalige Minister van Marine zeide, dat de zaak niet uit het oog zoude worden verloren, en dat de kosten op de volgende begroting zouden worden gebragt; maar nu komt hiervoor op deze begroting geen post voor. Hier wordt niet gevraagd op staatskosten iets te doen, maar om de zaak op te rigten door de gelden der belanghebbenden. De wet van 1849 bepaalt toch, dat van alle vaartuigen een vuur-, ton- en bakengeld zal worden geheven, in evenredigheid der kosten van bekakening, enz. En nu heeft deze begroting doen zien, dat de opbrengst de kosten heeft overtroffen met f 80,000. De minister zegt nu wel in zijn antwoord: «De Regering is niet van voornemen, gedurende het jaar 1862 buitengewone werken met opzigt tot de betonning, bekakening en kustverlichting daar te stellen. Alle voorbereidende maatregelen waren genomen, om een vuurtoren op te rigten tot aanduiding der Eijerlandsche gronden. Daar dit evenwel meer een belang geldt van de algemeene zeevaart, dan wel een waarbij de Nederlandsche handel meer uitstuitend betrokken is, heeft de Regering besloten, dit werk tot een gunstigen tijdstip niet te stellen, ten einde het eindejaar der begroting zoo veel mogelijk binnen zekere grenzen te houden.» Deze laatste opmerking acht spreker niet juist. Die buitenlandsche zeevaart betaalt ook hare retributie voor de vuur-, ton- en bakengelden. Het is dus pligt, om tot het werk over te gaan. De jongste stormen hebben op de gronden weder slagtoffers gevorderd. Nu zegt de minister alles is voorbereid, welnu laten wij dan ook tot het werk overgaan. Het is op deze gronden dat hij zijn amendement heeft voorgesteld.

De heer VAN FRANCK ondersteunt het amendement. De Regering heeft zelve erkend de noodzakelijkheid om bij de Eijerlandsche gronden een vuurtoren op te rigten. Men moet dus zoo spoedig mogelijk tot dit werk overgaan, en niet wachten tot er nog meer ongelukken gebeuren. Bovendien het is niet uit 's Lands geld dat de kosten zullen gevonden worden, maar de vuur-, ton- en bakengelden brengen meer op dan de kosten bedragen. Men behoeft, uit het oogpunt van kosten, niet tegen het werk op te zien.

De heer COOL is het geheel eens met de gronden voor het amendement aangevoerd. Hij geloof ook, dat de Kamer geroepen is te zorgen dat, zoo mogelijk, niet langer menschenlevens worden opgeofferd door het gemis eener behoorlijke verlichting.

De heer ELOUT vraagt, of het batig saldo van f 80,000 jaarlijks bestaat, dan wel of het hier is een toevallige bate van een enkel jaar.

De heer HUGENHOLTZ antwoordt, dat de opbrengst in het vorig jaar f 79,187 meer is geweest dan de raming. Hij meent ook dat in de laatste jaren de opbrengst dier gelden gedurig is toegenomen.

De MINISTER VAN MARINE zal zich niet tegen het voorstel verklaren. Het was werkelijk de bedoeling der Regering om, ingevolge de belofte van verleden jaar, een vuurtoren in de nabijheid der Eijerlandsche gronden op te rigten. De plannen daarvoor zijn reeds gereed en hij had een post reeds op de begroting gebragt, ware niet, dat het cijfer der geheele begroting de Regering genoot had er van af te zien en het werk niet te stellen tot een volgend jaar. De Regering erkent echter de behoefte aan een vuurtoren daar ter plaatse. Op dat gedeelte der kust is het wenschelijk de verlichting aan te vullen. Hij had dus daartoe het voornemen en, als het amendement wordt aangenomen, zal daarvan gevolg worden gegeven. Het voornemen is op den Noord-Oostelijken hoek van het eiland Texel, dus in de onmiddellijke nabijheid der Eijerlandsche gronden, een vuurtoren te bouwen, 50 ellen boven de zee, en daarop te plaatsen een draalicht, dat op ruim 5 mijlen afstands kan worden gezien. Hij is ook voornemens enige verandering in de overige kustverlichting te brengen. Hij erkent dat door het maken van een vuurtoren bij de Eijerlandsche gronden, vele ongelukken zullen worden voorkomen, maar hij moet toch opmerken, dat het, bij den laatste storm gebleken is, dat een vuurtoren niet genoeg is om ongelukken te voorkomen, want juist op de Haaks zijn meer schepen gebleven dan elders. — Aan den heer Elout geeft de minister te kennen, dat er voor het oogenblik geen bezwaar bestaat om de som te vinden uit het batig slot der opbrengst van de vuur-, ton- en bakengelden, want dat die opbrengst jaarlijks vermeerderd.

De heeren ELOUT en MEUSSEN hebben bezwaar deze zaak bij amendement op de begroting te brengen.

De heer VAN HOËVELL is van een geheel ander stelsel dan de heer Elout. Spreker heeft ook getoond dat hij vermindering wil daan; welke de voorgestelde uitgaven hem niet voorkwamen volstrekt noodzakelijk te zijn. Nu wil de heer Elout hier zijn snoeieme gebruiken; spreker wil dit niet. Het geldt hier toch een hoogst gewichtige zaak niet alleen in het belang van handel en scheepvaart, maar ook in dat der menschelijkheid. Het is waar, de minister heeft gezegd: stel u niet voor dat, als er een verlichting zal zijn, er nimmermeer ongelukken zullen gebeuren. Dit is een bekende waarheid. Maar het is toch zeker dat, als er een vuurtoren zal zijn, wij alles gedaan zullen hebben wat in de mensche- lijke magt is, om ongelukken te voorkomen. Na de verkregen ongelukke ondervinding is het nu niet meer de vraag: staan de geldmiddelen het toe; maar is het een pligt te doen wat in menschelijke handen is om ongelukken te verhoeden. Het is hier een uitgave, dringend noodzakelijk, meer dan de f 6000 voor de academie van wetenschappen. Bovendien de kosten zullen gevonden worden uit de gelden der belanghebbenden. Maar al ware het niet zoo, dan nog is het pligt om te doen wat de menschelijkheid vordert.

De heer VAN NISSEN zal tegen het amendement stemmen, omdat hij niet kan medewerken het cijfer der begroting zoozeer te verhoogen.

De heer VAN LINDEN merkt op dat de heer van Hoëvell in deszelfs feil gevallen is als waarop hij gisteren gewezen heeft. Toen zeide de spreker toch dat de heer Dirks op zijn gemoed heeft trachten te werken. Thans wil die spreker hetzelfde doen. Hij zegt: gij moogt het niet langer uitstellen; de menschelijkheid gebiedt het. Maar nu moet spreker opmerken, dat die geachte spreker menschelijker is dan de Regering. Hij toch heeft gemeend (en het zij tot haar lof gezegd), bij de tegenwoordige financiële omstandigheden, geen gelden voor dien toren te moeten voortdragen. Als nu de menschelijkheid het zoo gebiedend zou vorderen, dan zou het financieel bezwaar toch zeker de Regering niet hebben weerhouden om de gelden op de begroting te brengen. Spr. meent, dat de Minister van Marine gevaar loopt van het troetelkind der Vergadering te worden; zijn ambtgenoot heeft men op alle wijze bemoeid; hem wil men geld opdwingen. De heer van Hoëvell heeft gesproken van een snoeieme; spreker heeft dit wel zien gebruiken, maar niet in handen van den heer Elout. Nu wil men niet snoeien, maar aan den boom meer takken aantbrengen. Spr. kan het amendement niet aannemen.

De heer DE BRAUW meent dat deze uitgave niet bij amendement op de begroting moet worden gebragt, maar dat de zaak eerst moet worden onderzocht. De afstemming van het amendement zal ook niet er toe leiden, dat aan den pligt der menschelijkheid niet zal worden voldaan; want, als de zaak urgent is, dan zal de Minister niet achterwege blijven eene afzonderlijke begroting aan de Kamer voor te dragen. Spreker kan niet toestaan, dat een zoo belangrijke zaak bij amendement op de begroting wordt gebragt.

De heer HUGENHOLTZ merkt op, dat reeds is aangetoond, dat deze zaak behoorlijk is onderzocht. Hij doet nogmaals uitkomen, dat het hier is het geld van de belanghebbenden, en dat, als het amendement wordt afgestemd, zich het vreemde verschijnsel zal opdoen, dat men in de schatkist duizenden houdt ten koste van eenige menschenlevens.

De heer POORTMAN doet mede opmerken, dat de noodzakelijkheid van het werk reeds bewezen is, daar de Regering zelve verklaart, dat alle voorbereidende maatregelen reeds zijn genomen om een vuurtoren op te rigten. Spreker kan zich echter niet vereenigen met wat verder in de Memorie van Beantwoording gezegd wordt, dat het hier meer een belang geldt van de algemeene zeevaart, dan wel een waarbij de Nederlandsche handel meer uitsluitend belang heeft. Hij meent dat het juist het belang der algemeene zeevaart moest nopen om den toren op te rigten. Wij moeten toch niet den schijn op ons laden van de belangen des Nederlandschen handels te stellen boven de algemeene belangen der menschelijkheid.

De heeren COOL en MEUSSEN komen nader op hun gevoelen terug. De heer DIRKS geloof, dat het beter is op dit oogenblik het amendement niet aan te nemen, maar den Minister te verzoeken, in den geest van het amendement, een ontwerp voor te dragen, opdat de zaak met de noodige kennis kunne worden beoordeeld.

De heer HUGENHOLTZ verklaart zijn amendement te zullen intrekken, wanneer de Minister van Marine op zich wil nemen binnen korten tijd een ontwerp in zijn geest aan de Kamer voor te dragen.

De MINISTER antwoordt, dat hij daaromtrent geen bepaalde bepaling kan doen, want dat hij deswege eerst met zijne ambtgenooten moet raadplegen. Wat de kosten betreft, deze zullen bedragen f 130,000. Na de verlaging, die hoofdstuk V heeft ondergaan geloof hij, dat de verhoging van f 80,000 wel kan worden toegestaan.

De heer VAN HEUKELOM zegt te hebben medegewerkt tot de verminderingen op hoofdstuk V, omdat hij het aangevraagde niet volstrekt noodzakelijk achtte. Hij heeft ook dezen morgen voor de vermindering op dit hoofdstuk gestemd. Maar wat nu dit amendement betreft, geloof hij dat de zaak geen langer nitstel kan lijden. Het is het belang der menschelijkheid, en hij is er dus van gansch harte voor. Hij begrijpt echter niet waarom de Minister geen ontwerp kan toezeggen, nu hij toch zelf zegt, dat alle voorbereidende maatregelen reeds zijn genomen.

Het amendement van den heer Hugenholz wordt hierop in stemming gebragt en verworpen met 42 tegen 26 stemmen.

Het art. en de volgende artikelen worden hierop goedgekeurd. Het geheele hoofdstuk (ten bedrage van f 9,083,589.50) wordt in stemming gebragt en aangenomen met 50 tegen 18 stemmen.

Tegen: de heeren de Poorter, van Forest, Nelthuis, de Bruijn

Idersda, Westerhoff, van Asch van Wijck, Hoffman, Wintgens, Schim-
penninck, Reinders, van Bosse, van der Veen, Kien, Taets, Lijf-
knaam, Wijnga en Slicher.
Na de schorsing is aan de orde Hoofdstuk IX A (Nationale Schuld).
De heer de POORTER dringt nader aan op den in het Voorloopig Ver-
slag uitgedrukt wensch om van rijkswege certificaten van inschrijvingen
van nationale schuld uit te geven.
De heer HEMSKERK AZ. heeft met genoegen gezien, dat de Regering
het denkbeeld deelt van het Voorloopig Verslag tot vermeerdering van
het bedrag der muntbiljetten. Dat zal voor de ingezetenen een groot ge-
niet zijn, vooral na de demonstiatie van het goud. Hij wenscht echter
eene meer bepaalde toezegging.
De heer VAN BOSSE vereenigt zich niet met den algemeenen wensch
tot vermeerdering van het bedrag der muntbiljetten. Hij wilde liever
die van f 50 en f 100 die weinig in de wisseling zijn, zien intrekken
en daarvoor een gelijk bedrag van muntbiljetten a f 10 in de plaats
stellen.
De heer VAN NISPEN ondersteunt dit laatste gevoelen.
De MINISTER VAN FINANCIËN verwijst, aangaande het uitgeven van
certificaten, naar de Memorie van Beantwoording. Nopens de muntbil-
jetten is hij bezig te onderzoeken of er behoefte is aan meerder muntbil-
jetten en tot welk bedrag. Hangende dat onderzoek kan hij geen bepaalde
toezegging doen. In antwoord op het door de heeren van Bosse en van
Nispen gezegde, geeft hij te kennen, dat er nu reeds aan gedacht wordt
de muntbiljetten van f 100 in te trekken en die door muntbiljetten van
f 10 te doen vervangen.
Na aanneming der artikelen wordt de wet in stemming gebracht en aan-
genomen met algemeene stemmen.
Thans komt in beraadslaging Hoofdstuk IX B (Departement van Fi-
nanciën).
De heer de POORTER heeft met genoegen uit de Memorie van Beant-
woording gezien, dat de hypotheek-bewaarder te 's Bosch wegens te veel
berekende gelden eene berisping heeft bekomen en dat er een onderzoek
omtrent de zaak is ingesteld. Nu heeft hij echter met bevreemding ge-
zien, dat na het gebeurde diezelfde ambtenaar eene lucratieve betrekking
te Amsterdam gekregen heeft. Is dat billijk, is dat aanmoedigend voor
andere ambtenaren, wanneer personen, die de belastingsschuldigen hebben
afgeperst, betere betrekkingen erlangen? Hij vraagt hoeveel die ambte-
naar te veel gevergd heeft, en of zij die te veel betaald hebben, die gel-
den zullen terug ontvangen.
De heer WESTERHOFF bespreekt hetzelfde geval ook met het oog op
de mededeeling in de Memorie van Beantwoording, dat het juiste bedrag
van het te veel geleverde nog niet juist bij het Departement van Financie-
nien bekend is. Hij wenscht volledige openbaarmaking der resolutie van
17 Mei 1860, No. 141, waarbij die ambtenaar ernstig is onderhouden en
een onderzoek werd gelast.
De heer VAN BOSSE geeft te kennen dat de bevordering van dien amb-
tenaar heeft plaats gehad, ja nadat het feit was gepleegd, maar niet be-
kend was. Ware hij de verplaatsing het feit bekend geweest, het zou
waarschijnlijk een ander besluit gepronocerd hebben. Overigens is hij van
oordeel dat ook een gebrekkelijk toezicht moest gestraft worden.
De heer de POORTER vraagt aan den minister waarom dan na de be-
kendmaking van het feit zoodanig persoon niet uit zijne betrekking ont-
slagen is.
De heer BETZ zegt dat hij heeft gestemd tegen hoofdstuk V, omdat hij
tegen het ministerie in het algemeen en tegen het beleid van binnenland-
sche zaken in het bijzonder gestemd was. Spr. zal ook tegen dit hoofd-
stuk zijne stem uitbrengen, om redenen die niet in maar buiten de be-
grooting liggen. Hij zal openhartig zijne meening zeggen, al mogen daar-
van het gevolg zijn insinuaties als bij de algemeene beschouwingen door
den minister van financiën en bij hoofdstuk V door den minister van
binnenlandsche zaken zijn gebezigd. Insinuaties mogen niemand en zul-
len hem zeker niet weerhouden te doen wat hij meent zijn plicht te zijn.
Reeds de optreding van dezen minister heeft hem eenigzins verwonderd,
omdat hij op financieel terrein niet bekend was anders dan door zijn naam.
Maar Spr. wenschte des ministers handelingen af te wachten en hij heeft
schier eveneens de gewisselde stukken en de financiële redevoeringen van
dezen minister nagegaan. De uitslag was van dien aard, dat hij den
minister niet mag volgen. Zijne financiële inzichten zijn zoodanig, dat hij
daarvoor de toekomst groot gevaar ziet. Hij is in die meening beves-
tigd, doordien niemand ter verdediging des ministers is opgetreden en hij
niet het ware allen staat.
Spr. zal niet in herhaling treden van hetgeen hij bij de algemeene be-
schouwingen over het financieel beleid des ministers gezegd heeft, maar
neemt toch te moeten opgeven wat hem aanleiding geeft aan de begrooting
zijne stem te onthouden. En dat is: 1°. De toestand der financiën,
die kan niet ontkend worden, is in den laatste tijd ongunstig. Waar-
schuwung op waarschuwing werd ontvangen dat de Oost-Indische bat-
teerst 11 miljoen minder en daarna nog 5 miljoen minder zouden opbrengen.
In plaats nu dat de minister met alle kracht bezuiniging invoert,
worden de budgetten verhoogd en de uitgaven op bedenkelijke wijze op-
gedreven. Zoodanige houding komt Spreker bedenkelijk voor.
2°. Is de reden van zijne afkeurende rigting dat de minister eene zoo
passieve houding tegenover zijne ambtgenooten aanneemt. De minister zeide
toch dat hij zich alleen kan bepalen tot aandrang op zuinigheid en bespa-
ring, meer niet; en Spreker deelt volstrekt niet dit gevoelen. Niemand
kan een minister van financiën dwingen om te hooge begrootingen op
zijne verantwoordelijkheid te nemen. Zooda de minister zich uitdrukte,
schijnt het alsof hij slechts de begrootingen zijner ambtgenooten overneemt,
zonder na te gaan of de financiële krachten des lands dat toelaten. Daaraan
geloof Spr. zijn voor een groot deel de hooge begrootingen te wijten, die
door geene amendementen binnen de behoorlijke grenzen te brengen zijn.
3°. Zijn de voornemens des Ministers nopens het belastingstelsel verre
van bevredigend voor hem. Een Minister die deze kwestie naar eene verre
toekomst verschuift, mist de dringende eischen des tijds, werkt de natio-
nale ontwikkeling tegen en maakt eene goede regeling van het belas-
tingstelsel onmogelijk. Voegt hij daar nu bij wat nog op financieel ge-
bied te doen valt, dan verwekt dit bij hem groote ongerustheid ten aan-
zien der financiële rigting van den Minister.
De heer VAN DER LINDEN gelooft dat er geen genoegzaam toezigt van
wege het Departement van Financiën wordt gehouden. Er is reeds ge-
sproken over den hypotheek-bewaarder te 's Hertogenbosch. Spr. vraagt:
waarom is het onderzoek niet verder uitgestrekt dan tot 1 Januarij 1858?
Heeft er van dat tijdstip af tot op de verplaatsing geene inspectie plaats
gehad? Wat is er gedaan ten aanzien van den ambtenaar nadat het feit
ontdekt was? Maar er is nog een ander feit. Hij bedacht het gebeurde met
den ontvanger der domeinen te 's Bosch. In het voorloopig verslag leest men:
„Het wikt tevens veler bevreemding op dat, niettegenstaande de controle
en verificatie, schromelijke misbruiken soms jaren lang bij het bestuur on-
opgemerkt blijven. Het gebeurde met den ontvanger der domeinen te 's Her-
toegenbosch werd hierbij in herinnering gebracht. Wanneer daar de controle
en verificatie behoorlijk waren uitgeoefend, hadden de bedoelde ongeoor-
loofde handelingen eerder moeten ontdekt zijn. Het schijnt dus wel be-
twijfel te mogen worden of men daarbij gewoonlijk met de noodige nauw-
keurigheid te werk gaat.“ En wat antwoordt de Minister: „Het gebeurde
met den ontvanger der domeinen te 's Hertogenbosch betreft hoofdzakelijk
inkomsten, verschenen en ingevorderd in het jaar waarin het feit is ontdekt.
Het schijnt dus niet als bewijs van niet behoorlijke controle en verificatie
te kunnen gelden.“ Maar dit is geheel onjuist, want uit de acte van be-
schuldiging leest Spr. voor, dat er eene aansienlijke kaping van feiten bestaat
over vele jaren en ten bedrage van hoogst aanzienlijke sommen gelds.
Hieruit blijkt voldoende de gebrekkigheid der memorie van beantwoording.
Als deze zegt: het loopt alleen over het jaar waarin het feit ontdekt werd,
dan is dit volstrekt onjuist. En nu vraagt hij: zijn de inspectie, controle
en verificatie zoo als zij behooren te zijn?
De heer MERUSSEN komt op de zaak van den Hypotheek-bewaarder
terug, en leidt daaruit af dat het toezicht zeer slecht moet geweest zijn.
De MINISTER VAN FINANCIËN ontkent, dat hij bij de algemeene beraad-
slaging zich eenige insinuatie heeft veroorloofd. Hij heeft alleen van schijn
gesproken, die hij niet voor waarheid wilde aanrekenen; met evenveel regt
kan hij beweren, dat de Regering aan vele insinuatien bloot staat. Over
het algemeen wordt een minister gedurig aangevallen, maar de verdediging
laat men meest aan hem zelve over. Ook hij zal op de algemeene be-
raadslagingen niet terugkomen, maar den spreker uit Rotterdam kortelijk
beantwoorden. Hij ontkent dat hij zich in de gewisselde stukken aan te
grootte geïnteresseerd nopens den financiën toestand des Lands heeft overge-
geven. Dat hij minister geen zorg zoude hebben gedragen voor inkrimping
der uitgaven, kan de spr. met geen grond volhouden, want deze heeft den
minister raad niet bijgewoond. Was dit het geval geweest, spr. had dit
verwijt niet tot hem gerigt. Het is echter de vraag, of het den minister
van financiën altijd mogelijk is die zuinigheid te betrachten, welke hij
wenscht. Nog heden heeft men gezien, dat men eene poging aanwendde
om de uitgaven met f 80,000 te verhoogen. Wat het belastingstelsel be-
treft, geeft hij het toe dat het wenschelijk ware, sommige belastingen af
te schaffen, maar de financiële toestand des Lands veroorlooft dit niet,
tenzij men andere middelen invordert. Dat neemt niet weg, dat zoo de be-
staande belastingwetten worden herzien, men dan gemakkelijker
tot de afschaffing van andere kan geraken, en dat wellicht nog later andere
middelen daartoe kunnen worden aangewend. Hij gelooft niet, dat het
denkbeeld om den suiker-acajins tot 5 miljoen te verhoogen, voor ver-
zeenlijking vatbaar is, maar zoo dit mogelijk ware, dan zou men daar-
door tot de afschaffing van andere lasten kunnen komen. Ten opzichte van
den voormaligen hypotheek-bewaarder te 's Bosch is hij niet volkomen op
de hoogte om de verlangde inlichtingen te geven, maar hij is bereid die
na onderzoek aan de Kamer te verstrekken. Toen het voorval met dien
ambtenaar plaats vond, was hij niet aan het hoofd van het departement.
Overigens zal hij gaarne aan het verlangen van den heer Meussen vol-

doen, die den wensch heeft geuit om het onderzoek ook uit te strekken tot
het arr. Breda.
De heer VAN HOEVVELL kan geen genoegen nemen met de inlichtingen
die de Minister nopens het gebeurde met den hypotheek-bewaarder te 's Her-
toegenbosch heeft gegeven. Het geldt hier een rijksambtenaar, die te veel
van het publiek heeft geëischt, meer dan hem volgens de bestaande ver-
ordening toekwam. Dergelijke handeling valt in de termen van de straf-
wet; maar deze is niet toegepast, intengende. Hem is eene betere betrek-
king in de hoofdstad des Rijks opgedragen. Nu vraagt hij of de Minister
zijn verantwoord rekent, dien ambtenaar nog een dag langer in de be-
trekking te laten. Nu moge het waar zijn, dat 's Ministers voorganger
die keuze gedaan heeft, maar zoo de Minister geen vertrouwen in een
ambtenaar stelt, dan moet hij de zaak met ernst behandelen.
De heer VAN DER LINDEN geeft toe, dat deze Minister de handeling van
een voorganger niet heeft te verdedigen. Maar de vraag is of de Minister
in dien ambtenaar na het gebeurde nog genoegzaam vertrouwen stellen kan.
Overigens houdt hij vol, dat bij het bestuur der domeinen groote traag-
heid heerscht, hetgeen hij in den verderen loop der beraadslaging nader
hoopt aan te toonen.
De MINISTER VAN FINANCIËN acht zich wel verantwoord met den be-
doelden ambtenaar in zijne tegenwoordige betrekking te laten. Sedert het
gebeurde is toch reeds geruime tijd verlopen; men is over zijn bestuur
zeer tevreden. Had men hem vroeger ontslagen, dat ware billijk en regt-
vaardig geweest, maar sedert heeft zich geen middel opgedaan, om hem
ontslag te verleenen. Hij kent den man niet, maar hij stelt in hem ver-
trouwen, omdat alle hoofdamtbeuren verklaren dat hij vertrouwen verdient.
De heer VAN ECK deelt niet in de vele beschuldigingen den Minister
ten laste gelegd, maar ook hij is niet door 's Ministers antwoord bevredigd.
Wat is het geval? Een ambtenaar die met voorbedachten rade zich aan-
houdend gelden toeëigende die hem niet toekwamen, heeft eene van de
lucratieve betrekkingen gekregen in stede van eene regtmatige straf. Het
is wel niet voor gevallen onder dezen Minister, maar toen deze Minister
kennis van het feit had bekomen, had hij zijne maatregelen moeten nemen.
De MINISTER VAN FINANCIËN herhaalt dat het geval reeds in 1860 heeft
plaats gehad, en dat hij pas later is opgetreden, terwijl alle nadere rap-
porten betreffende dien ambtenaar gunstig waren.
De heer VAN NISPEN keurt af de handelingen van den Minister. In
een land als het onze, zegt hij, moet voor iedereen dezelfde justitie zijn.
De algemeene beraadslagingen worden daarop gesloten. Heden avond
voortzetting ten 8 ure.

's GRAVENHAGE, Avondzitting van Dingsdag 17 December.

Morgen ochtend ten 10½ ure zullen aan de orde zijn de wetsontwerpen
tot bekrachtiging van provinciale belastingen.
Thans is aan de orde de voortzetting der discussien over de STAATS-
BEGROOTING voor 1862, Hoofdstuk IX B.
en wel over de afzonderlijke artikelen.
Art. 1—13 worden zonder discussie aangenomen.
Art. 14 (kosten van invordering der onvervreemdbare rente van België,
krachten het tractaat van 5 November 1842).
De heer VAN ZUYLEN VAN NIEVELT vraagt 1°. of de daarvoor bestemde
som van f5000 niet het gevolg is van eene overeenkomst met een vreemd
bankiershuis en of dat loon niet te hoog is;
2°. of het niet goed zou zijn om bij eventuelen afkoop van den Schel-
detol, daaraan de voorwaarde te verbinden van het kapitaliseren dezer
rente van België.
De MINISTER VAN FINANCIËN antwoordt op de eerste vraag, dat die som
werkelijk het gevolg is van eene overeenkomst met het huis Rothschild
in 1858, voor 3 jaren aangegaan; hij ontkent niet dat die som vrij hoog
is en zal, als het van hem afhangt, na de expiratie van den termijn
betere condities pogen te bedingen.
Ook het tweede punt komt den minister zeer wenschelijk voor, maar
het is moeilijk, zoolang de onderhandelingen duren, zich uit te laten
over de mogelijke voorwaarden, daarbij te stellen.
Hierop worden de art. 14—43 aangenomen.
Art. 44 komt vervolgens in beraadslaging.
De heer IDERSDA bespreekt het verkeerde om aan postdirecteuren vrij-
heid te laten tot het uitoefenen van het kassiersbedrijf. Hij acht dit na-
deelig voor het postwezen, omdat de directeur daardoor afgetrokken wordt
van de werkzaamheden der posten, die dan meer als bijzaak worden
beschouwd, nadeelig ook voor de concurrentie der bankiers, omdat de
postdirecteur door de adressen kennis krijgt van hunne correspondenten
en relatien. Z. i. mag eene staatsbetrekking niet strekken tot benadeeling
der particuliere nijverheid.
De heer VAN VOORTHUYSEN zegt, dat hij de verwerping van het ont-
werp tot vermindering der briefpost, door de Eerste Kamer, steeds heeft
betreurd. Nu dit geschied is heeft de regering ook meerdere middelen ter
harer beschikking. Hij meent dat die ruimere opbrengsten nu ook moeten
strekken tot verbetering van de dienst en tot wegneming der bestaande
gebreken, vooral wat betreft de postverbinding tusschen de residentie en
andere steden.
De MINISTER deelt geheel de meening van den heer Idersda; trok de
bedenking van den heer van Voorthuysen wil hij gaarne behartigen, onder
bijvoeging dat de regering voortdurend het oog houdt op alle mogelijke
verbeteringen in het postwezen.
Art. 44—50 worden daarna aangenomen.
Art. 51 (kosten van onderhoud enz., zoome de proceskosten bij de ad-
ministratie der domeinen).
De heeren REINDERS en WESTERHOFF bespreken de procedures van het
regt van aanwas aan de kusten van Groningen. Niettegenstaande staat
herhaaldelijk in het ongelijk is gesteld, blijft men toch het regt der par-
ticulieren betwisten of belemmeren. De eerste spreker, die de feiten uit-
eenzet, trekt er het gevolg uit dat of de minister is misleid, of er zelf niets
van weet. De tweede spreker merkt op dat zelfs Keizer Napoleon I het
regt van aanwas als een particulier regt beschouwde. Doch het domein
blijft maar volhouden. Het is zonderling, zegt Spr., dat eene helve eeuw
niet voldoende is geweest om te onderzoeken of die gronden aan den staat
dan wel aan particulieren toebehooren. Maar daardoor ook zijn die kwel-
landen eene halve eeuw buiten cultuur gebleven, omdat de administratie
weigerde de concessie tot indijking te verleenen, niettegenstaande een ko-
ninklijk besluit uitmaakte, dat die gronden particulier eigendom waren.
Beide sprekers dringen dan ook aan op bespoediging en beëindiging der
procedures, daar deze zaak veel ontevredenheid en onrust in de provincie
Groningen heeft verwekt.
De heer VAN DER LINDEN moet bij den Minister aandringen op eene
spoedige afdoening dezer zaak, omdat het algemeen belang dit vordert.
Spreker vraagt niet wie hier gelijk heeft. Maar in 1840 of 1841 is in
Groningen eene groote menigte gronden opgevoerd, als zijnde eigendom
van den Staat. Daarop zijn procedures gevolgd. De regtbank te Appin-
gadum, die te Winschoten en het hof van Groningen hebben den Staat
in het ongelijk gesteld, zoodat de Staat bij drie regterlijke uitspraken is
veroordeeld. Dit nu gold niet één, maar 5600 bunders, die aan Gronin-
gen toebehoorden. Men zou meenen, dat daarmede de kwestie uit was,
en in die meening deden verschillende eigenaren van kweldergronden een
verzoek om die gronden te mogen inpolderen. Bij Kon. besluit is daartoe
verlof verleend, doch met bepaling, dat de indijking niet zou mogen ge-
schieden alvorens de plannen door den Minister van Binnenlandsche Za-
ken waren goedgekeurd. De plannen zijn in 1853 ingezonden, maar wer-
den niet goedgekeurd, omdat men beweerde dat die landen den Staat
toebehoorden. Spreker laat daar of het te pas kwam dat de Staat, na
het Kon. besluit — waarbij als het ware die gronden als eigendom van
particulieren werden erkend, — zich nog bleef verzetten. De eigenaren
hebben toen tot de Regering gezegd: Zoo gij nog bezwaar maakt, dag-
vaard ons dan voor den regter, om tot een einde te komen. Van den
aanvang van 1853 tot November 1855 heeft deze zaak geduurd; men heeft
toen geprocedeed en het domein is in het ongelijk gesteld. Bij arrest van
den Hoogen Raad van Januarij 1860 is deze zaak getermineerd. Sedert
zijn nu bijna twee jaren verlopen. Zijn nu de plannen goedgekeurd?
Neen, de belanghebbenden kunnen nog niet indijken. Nu vernemen wij
dat er nog meer procedures zullen gevoerd worden. Wat is het gevolg
van al dat noodlottig ophoud? Dat in het tijdsverloop van 1853—62
eene inpoldering is achterwege gebleven, die in het algemeen belang was.
Spreker verlangt niet, dat de Staat, als hij vermeent regt te hebben, dat
regt zou opgeven. Maar dat trainen van de zaak, dat ophoud, door
niet de regten uit te oefenen op de wijze gelijk men dit zou kunnen doen,
werkt nadeelig en verdient afkeuring. Spreker herhaalt, dat hij afdoe-
ning der zaak verlangt. Mogt de Regering nogtans vermeenen regt te
hebben, laat zij dan dagvaarden en procederen, opdat er een einde aan de
zaak komt. Maar door altijd te laten wachten, worden de particulieren
gekwd, de zaak vertraagd en het algemeen belang benadeeld. Hij blijft
er dus met kracht op aandringen, dat de zaak spoedig tot een einde
wordt gebracht.
De MINISTER VAN FINANCIËN zegt in antwoord op de vorige sprekers,
dat door het domein is beweerd dat onder die gronden eigendommen van
den Staat zijn. Er is toen een advies van regtegeleerden gevraagd, en
deze ook waren van oordeel dat sommige van die landen den Staat toebe-
hoorden. Daarom mogt de Staat deze zaak niet opgeven. Maar nu een-
maal eene spoedige afdoening noodzakelijk is, heeft de Minister daartoe
dan ook de noodige bevelen gegeven. Overigens is de bewering onjuist,
dat de Minister de zaak anderhalf jaar in overweging zou hebben gehou-
den, want hij is pas negen maanden aan het bewind.
Art. 51—57 worden hierop aangenomen.
Thans volgt de stemming over de wet, welke met 35 tegen 31 stemmen
wordt aangenomen.
Voor: de heeren van Franck, van der Veen, Luyben, Oomen, Storm

van 's Gravesande, de Raadt, Mensonides, Lycklama, Beens, van Heiden
Reinestein, Wybenga, Slicher, Mackay, de Bieberstein, van Voorthuysen,
Dirks, Cool, de Poorter, Hoekwater, van Zuylen van Nyevelt, van Golt-
stein, Dommer van Poldersveldt, Nolthenius, Westerhoff, Bots, van Nis-
pen, de Lom de Berg, Begram, Gevers Deynoot, Delprat, Meylink, Rein-
ders, van Bosse, Blussé en de Voorzitter.
Tegen: de heeren Olivier, Hugenholz, Anemaet, van Henkelom, Hoynck
van Papendrecht, Duymaer van Twist, Kingma, Kien, Heemskerk Az.,
van Eck, Zijlker, Kerstens, Jespers, Poortman, Taets van Amerongen, van
Foreest, de Brauw, Dullert, Idersda, van Asch van Wijck, Thorbecke,
Mijer, Cornelis, Hoffman, Meeussen, Wintgens, van Hoëvell, van der
Linden, Schimmelpenninck, Betz en Heemskerk Bzn.
De beraadslagingen worden alsnu geopend over Hoofdstuk X (Departement van Oorlog).
De heer de BIEBERSTEIN brengt hulde aan het beleid van den Minis-
ter van Oorlog en behandelt de volgende punten: 1°. dringt hij aan op
de aanbieding eener wet nopens de schutterijen. Nu de militiewet is aan-
genomen, kan daartegen geen bezwaar meer bestaan; 2°. heeft spr. de
etablissemten te Delft bezigtigd, en was hij opgetogen over de goede
werking en werkzaamheden bij die inrigting; 3°. maakt spr. de opmerking
dat een gedeelte van ons land in zekere mate niet deelt in de defensie
van het overig deel van het Rijk; spr. bedoelt hier Limburg. 4°. heeft
spr. ook besproken een zeker voorval aan de militaire academie te Breda met een
kadet, die ter beschikking van den militair regter was gesteld, hetgeen reeds
bij hoofdstuk IV is behandeld. Spr. meent, dat deze zaak bij den burgerlijken
regter te huis behoorde. 5°. bestrijdt hij de som van f 50,000 voor de ka-
zerne te Doesborgh. — 6°. doet hij opmerken, dat het reglement nopens
de inwendige dienst bij het leger nog bij onderscheidene korpsen in volle
gestrengheid wordt gehandhaafd, ofschoon het zeer is verouderd en niet
meer is in den geest des tijds. — 7°. komt hij terug op de kwestie reeds
door hem bij Hoofdstuk IV besproken, wegens het vervoer van buskruid
voor België door Maastricht, hetgeen spr. zeer gevaarlijk acht en waar-
door die stad aan schromelijke gevolgen kan worden blootgesteld. Hij
hoopt dat Maastricht hiervan voor het vervolg gevrijwaard zijve.
De heer DOMMER VAN POLDERSVELDT dankt den minister: 1°. omdat
deze begrooting het bewijs draagt van de zucht des ministers om het cij-
fer te verminderen, ofschoon dit niet van blijvenden aard is; 2°. omdat
Spr. in de gelegenheid is geweest na telgaa wat aan den constructiewinkel
te Delft en in de kanongietery alhier geschiedt. Hij brengt hier ook open-
lijk hulde aan de officieren die daar met de werkzaamheden belast zijn,
en die met zoo weinig middelen zulke belangrijke resultaten verkrijgen.
Over het stelsel van defensie zal Spr. thans niet meer zeggen, maar hij
wil deswege toch alleen opmerken, dat zich reeds de omstandigheid voor-
doet dat, als de minister meer geld had, hij het gaarne zou besteden tot
vermeerdering der levende strijdkrachten. Inderdaad bestaat er een groot
incompleet bij het staande leger. Spr. maakt den minister daarvan geen
verwijt, maar hij wijst slechts op het feit. Spr. behandelt voorts nog eenige
punten: 1°. het kamperen. Niemand stelt daarop meer prijs dan spreker,
vooral in ons klein land en bij ons klein leger; hij erkent het nut daar-
van voor officieren en manschappen; hij dingt dus niets af op de waardij
van het kamperen; maar in den toestand, waarin wij zijn, moeten wij van
twee goeden het beste kiezen en te rade gaan met het defensiewezen. Dit
brengt Spr. 2°. op de noodzakelijke verbetering der kazernering. Sommige
verblijven zijn van dien aard, dat zij geheel ongeschikt zijn ter bewoning.
Hij wil nu wel niet zoover gaan als de philanthropie voor de gevangenis-
sen, maar hij wenscht dragelijke verblijven, waardoor ook het getal vrij-
willigers zal toenemen. Hij heeft daarom in dien geest een amendement
voorgesteld. 3°. bespreekt hij de daarstelling eener kazerne te Doesborgh,
in verband met de oprigting van eene instructie-compagnie voor de artill-
erie. Hij is het eens omtrent het nut, maar gelooft niet dat Doesborgh daar-
voor de geschikte plaats is. Spr. wijst hier op de vesting Grave, waar
eene zeer goede kazerne is, die zeer goed zou zijn in te rigten met we-
nig kosten en waar een veel beter terrein tot oefening bestaat. Ten slotte
behandelt Spr. nog eenige meer ondergeschikte punten, als: de fourages, toe-
gekend aan officieren der kaval. en voor hunne paarden; de lange bevoor-
deringstijd der officieren; de wenschelijkheid tot meerdere oefening in het
rijden bij de artillerie, en de mindere noodzakelijkheid om in Gouda een
garnizoen te hebben. Ten slotte zegt Spr. dat, wat ook gebeure met zijne
amendementen, hij hoopt dat deze minister nog lang aan het hoofd van
zijn departement zal blijven, want hij heeft getoond groote diensten aan
den Koning, het land en het leger te bewijzen. De minister kan dan ook
steeds op zijne stem rekenen.
(In den loop der zitting zijn de amendementen van den heer Dommer
rondgedeeld. Zij strekken: 1°. om art. 26a (onderhoud van kazernes, enz.)
te verhoogen met f 62,000; — 2°. art. 26 c (nieuwe kazerne te Does-
borgh f 50,000) te doen vervallen; — en 3°. art. 40 (kosten, vallende
op het kamperen van troepen f 80,000), te verminderen met f 62,000.)
De heer DULLERT moet verschillen van de beide sprekers die het woord
gevoerd hebben. Hoe ongaarne ook, zal zijne stem ongunstig over dit
Hoofdstuk zijn. De sympathie voor den persoon des ministers deelt spre-
ker geheel. Maar hij heeft een groot bezwaar tegen de begrooting; dat
namelijk het eindeftje te hoog is, in verband vooral met de behoeften
onzer huishouding van staat. En als spreker nu in de Memorie van be-
antwoording leest, dat de minister de vermindering voor het materieel der
genie, niet als eene bezuiniging zou willen doen voorkomen, en dat hij
elke noemenswaardige bezuiniging op de gewone uitgaven onmogelijk of
schadelijk voor het leger acht, — dan eerbiedigt hij wel is waar die me-
ning, maar moet tevens verklaren, dat hij er bezwaar in ziet deze begroot-
ting aan te nemen en dus den minister op zijnen weg te steunen. Hij
geloofst dus dat de begrooting voor het Departement van Oorlog te hoog
is. Verlangt men nu dat hij dit in bijzonderheden zal aantoonen, dan is
hij deswege in een uiterst moeilijken toestand. De Minister van Oorlog
weet beter dan hij wat in het belang der genie noodig is; spreker gelooft
dat de minister een bewaam man is en dat, als men hem veel geld toea-
staat, hij ook veel tot stand zal brengen. Spreker bevindt zich dus in
eene moeilijken tweestrijd; maar hij moet eene keuze doen. Bij de
begrooting voor oorlog moet men niet vragen: kan men meer geld nuttig
besteden, maar wel: kan het geld dat gevraagd wordt op den duur door
Nederland worden opgebracht? En dit moet spreker ontkennend beant-
woorden. Hij meent dat men, zonder volstrekt dringende noodzakelijk-
heid, niet mag overgaan tot het doen van meerdere uitgaven. Dit we-
nige heeft hij in het algemeen in het midden willen brengen, om zijne
stem te motiveren, die hij tegen dit Hoofdstuk zal uitbrengen.
De MINISTER VAN OORLOG beantwoordt de verschillende bedenkingen,
welke door de sprekers zijn in het midden gebracht. Indien de beide eerste
sprekers hem kunnen dank hebben betuigd voor hetgeen hij voor het leger
heeft gedaan, op zijne beurt moet hij hun zijnen dank betuigen dat zij hem
het genoegen hebben aangedaan het belangrijke en merkwaardige établis-
sement te Delft te bezigtigen. Over die belangstelling moet hij zich ten
zeerste verheugen, en aangenaam zal het hem zijn, wanneer bij tijd en
gelegenheid andere leden dit voorbeeld mogten volgen. Het spreekt van
zelve, dat hetgeen de drie sprekers hebben gezegd omtrent zijn persoon en
de betrekking, welke hij bekleedt, hem zeer hebben getroffen, en dat hij
daarvoor hoogst erkentelijk is; en wanneer de heer Dullert waardeert de
openhartige wijze, waarop de Minister op het voorloopig verslag heeft
geantwoord, dan moet hij dien spreker wederkeerig zijnen dank betuigen
voor de openhartige wijze, waarop hij zijn gevoelen heeft te kennen ge-
geven. Het doet den Minister natuurlijk leed, dat die spreker hem niet
kan ondersteunen, maar de Minister had zelf meermalen getoond prijs te
stellen op eigen overtuiging en dus kan hij niet anders dan de overtuiging
van de leden der vertegenwoordiging eerbiedigen. Immers op deze wijze
alleen is het mogelijk, dat tusschen Regering en vertegenwoordiging een
eerlijk gemeen overleg bestaat. De heer de Bieberstein heeft aangemerkt,
dat een gedeelte des lands niet deelt in de defensie van het overige ge-
deelte des rijks. De Minister moet het erkennen. Vroeger heeft hij de
gelegenheid gehad te antwoorden op eene soortgelijke opmerking in de
Eerste Kamer. Hij heeft toen de reden hiervan onvouw. Die reden is
eenvoudig deze, dat Limburg eene meer geïsoleerde ligging heeft. Doch
niet te worden gezegd, dat de landsverdediging niet bij de grenzen kan
beginnen: daardoor zou het magtigste leger worden vernippert.
Het voorval, dat zich heeft voorgedaan in de Militaire Academie, be-
treunt de Minister zeer. En nu dit punt op nieuw is ter sprake gebracht,
wil de Minister van deze gelegenheid gebruik maken om den heer van
der Linden te antwoorden, die bij de behandeling van het vierde Hoofd-
stuk der Staatsbegrooting aan zijnen ambtgenoot voor Justitie deswege
eene inlichting heeft gevraagd. De kadet, op wien die Spreker doelde,
heeft, helaas, zich niet schuldig gemaakt aan eene gewone, ligte over-
treding, maar hij heeft zonder de minste aanleiding, zonder eenige provoca-
tie, aan een zijner kameraden eene verwonding toegebracht, welke ofschoon
ernstiger aard, gelukkig geene doodelijke gevolgen heeft gehad. Het ge-
volg van dit feit, dat nogtans niet mag getuigen voor den slechten geest
van het corps, en dat wellicht in een staat van overspanning is geschild,
is geweest, dat hij ter beschikking is gesteld van den militair regter.
Het Bestuur der Koninklijke Militaire Academie was reeds op het eerste
oogenblik van oordeel, dat hij voor den militair regter moest te regt
staan en dit te meer, omdat een antecedent bestond. In 1852 is eene
zaak, waar het eene ontvreemding gold, die had plaats gehad en waarvan
het later gelukkig is gebleken, dat de aangeklaagde kadet geheel onschul-
dig was, in handen gesteld van den auditeur militair van Noord-Brabant.
Zoo ook heeft thans de Gouverneur der Militaire Academie zich omtrent
deze zaak tot den Minister gewend, die het advies van den fiskaal van
's Konings zee- en landmagt daarop heeft ingewonnen. Deze nu heeft ge-
oordeeld, dat het aan geenerlei twijfel onderhevig was, of de kadet, aan
wien de krijgsartikelen waren voorgelezen, die den onderdom van 21 ja-
ren had bereikt, behoorde ter dispositie van den militair regter te worden
gesteld, hetgeen daarop heeft plaats gehad. Nu is de heer van der Linden van

